

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

49'uncu Toplantı

14 Mayıs 2018 Pazartesi

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve turnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

1.- Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi
(2/2341)

III.- AÇIKLAMALAR

1.- İzmir Milletvekili Zekeriya Temizel'in, (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi'nin acilen görüşülmesini gerektiren bir neden olmadığına ve usullere uymadığına ilişkin açıklaması

2.- İstanbul Milletvekili Garo Paylan'ın, (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi'nin Genel Gerekeşinde 24 Haziran seçimine atıfta bulunulmasının kabul edilemez olduğuna ve teklifin sakince tartışılması gerektiğine ilişkin açıklaması

3.- İstanbul Milletvekili Mehmet Bekaroğlu'nun, Maliye Bakanının (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi'nin Komisyona niçin geldiğini anlatması gerektiğine ilişkin açıklaması

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU

49'uncu Toplantı

14 Mayıs 2018 Pazartesi

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu saat 13.33'de açıldı.

İzmir Milletvekili Zekeriya Temizel, (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi'nin acilen görüşülmesini gerektiren bir neden olmadığına ve usullere uymadığına,

İstanbul Milletvekili Garo Paylan, (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi'nin Genel Gerekçe'sinde 24 Haziran seçimine atıfta bulunulmasının kabul edilemez olduğuna ve teklifin sakince tartışılması gerektiğine,

İstanbul Milletvekili Mehmet Bekaroğlu, Maliye Bakanının (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi'nin Komisyona niçin geldiğini anlatması gerektiğine,

İlişkin birer açıklamada bulundular.

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/2341) görüşmeleri tamamlanarak kabul edildi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından 18.05'te toplantıya son verildi.

14 Mayıs 2018 Pazartesi

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 13.33

BAŞKAN: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

BAŞKAN VEKİLİ: Mehmet Şükrü ERDİNÇ (Adana)

SÖZCÜ: Abdullah Nejat KOÇER (Gaziantep)

KÂTİP: Emine Nur GÜNAY (Eskişehir)

BAŞKAN – Komisyonumuzun saygıdeğer üyeleri, Sayın Bakanımız, kamu kurum ve kuruluşlarımızın kıymetli bürokratları, yazılı ve görsel basınımızın değerli temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Komisyonumuzun 49’uncu Birleşimini açıyorum.

II.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

1.- Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/2341)

BAŞKAN – Gündemimizde (2/2341) esas sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi bulunmaktadır.

Teklif sahiplerinden burada kimse olmadığı için, zaten gündem dağıtıldı ve gündemde de genel gerekçeler olduğu için direkt olarak teklifin geneli üzerindeki görüşmelere geçiyoruz.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Sayın Başkanım, basını çağırmadınız mı?

BAŞKAN – Basın burada.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Hayır, kameralar falan oluyordu.

BAŞKAN – Sunum olmayınca, biliyorsunuz... Sunumdan sonra hemen gidiyorlar ya.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Sunum olmayacak mı?

BAŞKAN – Sunum yok. Zaten genel gerekçeler teklifte açılı ve genel görüşmelere başladık.

Evet, ilk söz olarak kime söz vereyim?

GARO PAYLAN (İstanbul) – Başkan tam hızlandırılmış sisteme geçti. (“Söze gerek yok, kabul ettik diyelim.” sesleri)

BAŞKAN – “Teklifin tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.” mı diyeyim yani?

GARO PAYLAN (İstanbul) – Oylayalım geçelim Başkanım.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Usulle ilgili Başkan...

BAŞKAN – Sayın Bakanım, usul üzerinde öncelikle Sayın Temizel’e bir söz verdim ve geneli üzerinde.

Buyurun efendim.

III.- AÇIKLAMALAR

1.- İzmir Milletvekili Zekeriya Temizel’in, (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi’nin acilen görüşülmesini gerektiren bir neden olmadığına ve usullere uymadığına ilişkin açıklaması

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Sayın Başkanım, ikinci vedalaşmamızın üzerine bir üçüncü vedalaşma için bizi buraya topluyorlar. Bundan sonrası da olacak diye bir endişe taşıyorum. Onu özellikle belirtiyim.

BAŞKAN – Vakit yok Sayın Bakanım.

Buyurun.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Yalnız burada bundan önceki yetki tasarısının görüşülmesi sırasında Türkiye Büyük Millet Meclisi, tarihinin rekorunu kırdı. Toplandı, yirmi dakika muhalefet şerhi için süre verildi, yetiştirildi, yayınlandı, kanun çıktı aşağıdan. “Acelelerimiz var, acelelerimiz var!” olayıydı. Bu son konuşmada bir fıkra anlatarak en azından yüzlerde bir gülümseme bırakmak istiyorum. Adam lokantaya dalmış, büyük bir telaş içerisinde garsona “Aman, olay çıkacak, çabuk bana bir çorba ver.” demiş. Bir taraftan çorbayı içerken “Olay çıkacak, çabuk çabuk tas kebabı... Olay çıkacak, tatlı...” En son kahvesini de “Olay çıkacak.” diye yudumlarken garson gelmiş, titrek bir vaziyette, “Ağabey, hayırdır ya, ne olayı çıkacak?” “Valla, işte, çıkmak üzere, bende metelik yok.” demiş.(Gülüşmeler)

Şimdi biz bir telaş içerisinde, “Aman olay çıkacak, telaşlıyız.” diyerek kanunları çıkartıyoruz. Fıkradan sonraki ciddi söylemim: Şimdi, değerli arkadaşlar, biz inanılmaz bir rekorla bir kanun çıkarttık burada. Bu durum karşısında o yasanın pazar günü Resmî Gazete’de yayımlanmış olması gerekir idi. Çünkü acele ise, yirmi dakikada muhalefet şerhi yazacak kadar önemli bir konuya, bunun yayınlanması, dolayısıyla da hemen zaten sıkışmış olan o kanun hükmündeki kararnamelerle ilgili çalışmalara başlanması gerekir idi. Dolayısıyla Parlamentoyu oluşturan insanların da yasal haklarını kullanarak gerekirse bununla ilgili olarak Anayasa Mahkemesine gitmesi gerekir idi. E, yayınlanmadı. Pazartesi günü de olmadı, olay çıkmadı, demek ki olay yok, boşu boşuna acele ettirilmiş vaziyetteyiz. O nedenle, bu tür çalışmaların, gerçekten de seçimlere böyle çok kısa bir süre kalmış olan bir Parlamente’nin böyle bir çalışma sergilemesi için gerçek bir nedeninin olması gerekiyor. Bu neden olmadan böyle çalışmalar yapılması ne geleneklerimize uygun düşüyor ne de bu konuda daha önceden burada yerleşmiş olan karşılıklı güven esasını sürdürabiliyor. Bunun sarsılmasını falan istemiyoruz. Şimdi bu tasarıyla ilgili de, açık söylemek gerekirse, yetki kanunuyla ilgili muhalefet Anayasa Mahkemesine dilekçe hazırlama nedeniyle gecemizi gündüzümüze katarak uğraştık. Cumartesi, pazar tamamen bununla geçtiği için doğru dürüst bu kanuna bakamadık. Bu gece saat 1’den sonra bu kanuna baktım, defalarca baktım; bu kadar acil olarak bunun buraya gelmesinin nedeni ne? Değerli arkadaşlar, vallahi de bir nedeni yok, billahi de bir nedeni yok. Yok böyle bir olay. Bunun bugün çıkmasıyla, ağustos ayında çıkmasının, temmuz ayında çıkmasının hiçbir farkı yok. Hatta o zamanlarda birazcık daha tartışılır, birazcık daha değişir, seçimdir, koşulları belirli zamanlarda zorlamak söz konusu olabilir. Seçim nedeniyle belirli zorlamalar da olmuş olabilir. Bütün bunların hepsini telafi edecek bir düzenleme orada yapılır. Bunda bir sorun yok. O zaman niye, o zaman niye? Bakıyorsunuz, neredeyse otuz beş yıldan beri unuttuğunuz 1567 sayılı Yasa birdenbire yeniden gündeme geliyor. 1567 sayılı Yasa’yı hatırlayan var mı içinde? Sizler gençsiniz, hatırlamazsınız; Kontrollü Kambiyo Rejimi. 1567 Türk Parasının Korunması Hakkında Kanun. Sadece bankacılar hatırlıyor, başka hiç kimse hatırlamıyor, onlar da iyi hatırlamıyor üstelik. Şimdi, birdenbire 1567’yi ekonomimizin şu koşullarında, Türkiye’nin şu koşullarında gündeme getirmeyi, çok samimi söylüyorum, riskli buluyorum, ciddi anlamda riskli buluyorum. Ne oluyoruz, yeniden kontrollü kambiyo sistemine mi geçiyoruz? Şimdiye kadar bizim bütün dünyaya güven vermediğimiz bazı uygulamalar mı oldu? Ve bunun acelesi ne? Bu bugün yapılabiliyorsa iki hafta sonra da yapılabilir, dört hafta sonra da yapılabilir. Bunu müthiş şekilde önemsemek gerekiyor, 1567’yi yeniden Türkiye’nin tartışmaya açmasına ciddi olarak bakmak gerekiyor. Biz buradaki görüşmelerimizde sürekli olarak karşımızda Sayın Maliye Bakanını gördük. Dolayısıyla da şimdiye

kadarki bütün ilişkilerin hepsi belirli bir anlayış içerisinde, neyi, ne kadar zorlayabildiğini bilerek, o nedenle de hiçbir şeyde aşırıya kaçmadan geldi. Şimdi, 1567'yi ben Sayın Maliye Bakanıyla tartışmak istemiyorum. Bu düzenlemeleri kimler yaptı ve neden endişe ediyorlar, gerçek anlamıyla neyi yapmak istiyorlarsa gelip onu ilgili bakanın söylemesi lazım, bürokratlarla da tartışmak istemiyoruz. Bunu bakan savunacak. Ondan sonra tamamen başka bakanların alanına da giren olaylar var, onlar da “Ya, bunun acelesi ne, bunu daha dün niye yapmadınız da bugün bunu yapıyoruz.” denilebilir. Özellikle Kıyı Kanunu’nda değişiklik yapılarak Rize Devlet Hastanesinin kıyının, denizin içerisine konurulmasıyla ilgili bir de düzenleme var. Siyaseten, siyaseten daha önceden uygulamalarını destekleyecek olan iktidar partisi milletvekillerinin böyle bir tasarı getirmelerinin bir anlamı olabilir mi? Bu sadece Rize’yle sınırlı kalmayacak ki, bütün Türkiye’yi sarsacak, bütün Türkiye’yi sallayacak.

2/B’nin yeniden uzatılması... Zaten uzatıyoruz onların hepsini, yapmayanlar zaten yapmamışlar, iki ay daha beklesinler, iki ay sonra yapsınlar.

Yeniden değerlendirme katsayısının belirlenmesiyle ilgili olarak gayrimenkullere ilişkin bir düzenleme... Bununla ilgili çok uzun konuşacağım, çok uzun konuşacağım, o nedenle çok kısa olarak söylüyorum.

Biz 2002 yılından beri, ne olursa olsun, uygulanan bir programın devamı olarak yapılanlar ve elde edilen sonuçlardan övünen bir ulus olduk. Şimdi, 2004 yılından beri enflasyon muhasebesini gerekli kılacak enflasyon olmadığı için, enflasyon muhasebesini gerektirecek enflasyon olmadığı için... Yani son yıl yüzde 10’un üzerinde bir enflasyon olacak, son üç yılın toplamı da yüzde 100’ü aşacak, bu durumda enflasyon muhasebesi uygulanıyordu hatırlarsanız. Bu, 2005 yılından beri uygulanmadı, uygulanmadı, geldi. Şimdi, enflasyon muhasebesi uygulamıyoruz ama bu defa işletmelerin aktiflerinde kayıtlı olan gayrimenkulleri yeniden değerlendirme katsayısıyla çarparak bunların değerini artırıyoruz. Bankalara verilecek teminatlar açısından vesaireler açısından çözüm olabilir, olabilir de bu “Amandır, olay çıkacak.” olayı değil, “Aman, olay çıkacak.” olayı hiç değil.

O nedenle, usul açısından, çok önemseyerek söylüyorum: Bizler burada gerektiği zaman sabahlara kadar çalışarak, gerektiği zaman da yirmi dakikada muhalefet şerhi yazarak bu çalışmaların hepsine bütün gücümüzle katıldık ama bu acil değil değerli arkadaşlar. Bunun içerisinde acil olan hiçbir şey yok. Acil olarak çıkartılmasını gerektirecek bir şey de yok. Sonuç olarak, siyaseten karıştıkları sergiliyoruz, siyaseten de size zarar verir demek istemiyorum ama dolayısıyla bu tarafın sevinmesi lazım “Aman, aman, iyi, bunlar yapılsın da, şöyle olur, böyle olur.” diye, onu asla söylemiyoruz çünkü söz konusu olan ülkeyse gerisi teferruattır, onlara falan bakmayız da. Onun için, bu acelecilik içerisinde böyle bir tasarının görüşülmesiyle ilgili olarak usul açısından büyük yanlışlıklar olduğunun, burada yıllardan beri uyguladığımız çalışma esaslarına bu olayın uymadığının altını çizerek belirtmek istedim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Usulle ilgili söz istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Paylan.

2.- İstanbul Milletvekili Garo Paylan’ın, (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi’nin Genel Gerekeçe’sinde 24 Haziran seçimine atfıta bulunulmasının kabul edilemez olduğuna ve teklifin sakince tartışılması gerektiğine ilişkin açıklaması

GARO PAYLAN (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlar, burada bulunan herkesi saygıyla selamlıyorum.

Evet, iki kere vedalaştık, ayrılamadık, herhâlde birbirimizi çok seviyoruz. Sayın Başkan bizleri çok seviyor ki tekrar toplantıya çağırdı yeni bir torbayla.

BAŞKAN – Dün gece telefonda da söyledim, evet.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Evet.

Sayın Bakanım Zekeriya Temizel “Ya, acelesi ne, nedeni ne arkadaşlar?” diye sordu, bir ses gelmedi Başkandan da, Hükûmet tarafından da. Aslında genel gerekçede açıklamış tasarımı veren arkadaşlarımız, ilk cümleyi herkes okusun lütfen, diyor ki: “24 Haziran 2018 tarihinde yapılacak olan Cumhurbaşkanlığı seçimi ile genel seçim sürecinde geniş toplum kesimlerini yakından ilgilendiren maddeler var.” Yani arkadaşlar, bilmiyorum, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde bir kanun teklifinin genel gerekçesinin açılış cümlesine “Seçime gidiyoruz, işte oylarımız yüzde 45-44-43’te kaldı, bunu 50’ye çıkaramıyoruz, ne yapacağız, vatandaşlara vaatlerde bulunacağız.” diye yazılmış mıdır? Gerçekten hayretler içerisindeyim Sayın Bakanım. Yani kabul edilemez bir şey. Gerçi, Hükûmet olarak vermediniz diye gözükmüyor, imzayı atanlara söyleyeyim: Süreyya Sadi Bilgiç imzayı atmış.

BAŞKAN – Nereye?

GARO PAYLAN (İstanbul) – Üst kapak metnine Sayın Başkan.

BAŞKAN – Onu atacağım tabii, ben teklif sahibi değilim.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Eyvallah ama atarken inceleme yükümlülüğünüz var. Diğer imzacılar: Meclis Başkan Vekilimiz Ahmet Aydın ve Mustafa Elitaş.

Arkadaşlar, gerçekten, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde herhâlde “Seçime gidiyoruz, vatandaş bize oy vermiyor, vatandaş bize kızgın, ne yapacağız? Onları iyi hissettirecek aflar yapmak zorundayız.” diye gerekçe başlatan ilk kanun teklifidir diye düşünüyorum ve AKP Hükûmetine herhâlde bu panik içinde böyle bir final yakıştırdı. Bir panik seçime gidiyoruz, panik içinde panik torbalar yapıyoruz ve bu panik torbalarda çok önemli maddeler görüşüyoruz. İmar affı gibi milyonlarca vatandaşımızı ilgilendiren maddeler, dört yılda 5’inci kez çıkarttığımız vergi afları, varlık barışları görüşüyoruz ama bütün bunlar, arkadaşlar, bakın, belki kısmi bir rahatlama yaratabilir diye düşünebiliriz. Emeklilere biner lira vermek, çiftçinin borçlarını ertelemek, çeşitli aflarda bulunmak, her kesime belirli vaatlerde bulunmak kısmi bir rahatlama yaratabilir diye düşünebiliriz ama yalnızca emekliye verdiğimiz bin lira arkadaşlar, bakın, bin lira şu on beş günde gitti zaten. Yani yıllık biliyorsunuz yüzde 6,1 oranda zamma tekabül eder bu ve o yüzde 6-7 zaten gitti. Yani devalüasyonla gitti, enflasyonla gitti zaten o biner lira arkadaşlar. Çünkü bu tip karşılıksız vaatler, panik adımlar insanlarımızı daha da korkutuyor. Yani ne oluyor? Acaba geleceğimizde bir sıkıntı mı var? Piyasaları korkutuyor, Türkiye’ye yatırım yapanları korkutuyor, yatırımcıları korkutuyor. Bu da hani vatandaşa kaşıkla verdiğimiz üç kuruşu kepçeyle geri almamıza sebebiyet veriyor arkadaşlar. O yüzden bence Hükûmetin bu tip adımlardan vazgeçip -tabii, vatandaşı rahatlatmamız lazım, bu ayrı, vatandaş sıkıntıda ama- panik durumundan vazgeçip herkese normal bir durumda olduğumuzu göstermesi lazım. Ama olağanüstü şartlarda seçime gidiyoruz, olağanüstü davranan bir Hükûmet var, panikle davranan bir Hükûmet var, kaşıkla insanlarımıza bir şeyler vermeye çalışıyor ama panik durumuyla kepçeyle geri alıyor arkadaşlar. Şu anda emekli maaşları 300 dolara düştü 400 dolardan, asgari ücret 300 dolara düştü 400 dolardan, hepimiz fakirleşiyoruz, hep beraber fakirleşiyoruz. Yani nominal olarak siz belli zamlar verebilirsiniz, iyileştirmeler yapabilirsiniz ama bunlar vatandaşta rahatlamaya yol açmaz. Önemli olan güven veren bir Hükûmetin olması, güven veren bir yönetimin, Meclisin, hukukun, yargının, medyanın olmasıdır bir ülkede, kurumların

işlemesidir. Bunu gören yatırımcılar, vatandaşımız zaten bu tip böyle panik adımlara ihtiyaç duymaz, işlerini güçlerini yaparlar, vergilerini öderler, borçlarını öderler ama güven olmadığı zaman isterseniz siz borçları silin, yine piyasalar düzelmez, güven düzelmez arkadaşlar.

Ben bu açıdan, Sayın Başkan siz dinlemediniz gerçi ama...

BAŞKAN – Dinledim.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Dinlediniz mi?

BAŞKAN – Her şeyi dinledim.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Peki.

O zaman, bu panik adımlarla değil, gerçekten, böyle yalapşap yasalarla değil gerçek anlamda bir yasama faaliyeti yapmayı öneriyorum. Bu anlamda, bunu sakince tartışalım diyorum ve bu tip görüşmeleri yapmayın diye öneriyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Çok az madde var, bir iki madde var gerçekten vatandaşa dokunan, geri kalan hiçbirisi acil değil ve bunun da karşılığını, Maliye Bakanımız burada... Hani, her zaman söylerdi muhalefete bir şey vadettiği zaman “Kaynağı nerede, kaynağı nerede?” diye. Şimdi kaynağı olmadan vaatlerde bulunuyor, bu da karşıt olarak kaşıkla verip kepçeyle almaya yol açıyor. Sayın Maliye Bakanı açıklasın bir iki madde vatandaşa dokunan, gerçekten ihtiyaç olan, geri kalanını seçimden sonra hükümet kimse gelip burada görüşsün.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Karakaya, sizin de söz talebiniz usul üzerinde mi?

MEVLÜT KARAKAYA (Adana) – Hayır.

BAŞKAN – Peki.

O zaman, Sayın Bekaroğlu, buyurun lütfen.

3.- İstanbul Milletvekili Mehmet Bekaroğlu'nun, Maliye Bakanının (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi'nin Komisyona niçin geldiğini anlatması gerektiğine ilişkin açıklaması

MEHMET BEKAROĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlarım, evet, yani bu bir teklif, 2 arkadaşımız imza atmışlar, Sayın Elitaş ile Sayın Aydın. Burada yoklar, dolayısıyla gerekçesini açıklamıyorlar ama bu teklif birçok yere gitmiş, Maliye Bakanlığına da gitmiş. Sanıyorum Maliye Bakanlığı buraya gelip oturduğuna göre bu teklifi destekliyor. Yani bize bir açıklasın, gerçekten... “Evet, bu bir an önce görüşülsün, bir de bir saat gerekçelere harcanmasın. Bu sebepten dolayı böyle yapıyoruz.” falan deniliyor, o zaman ayıp olur. Sayın Bakanımız -25 tane madde var, önem verdikleri hangisiyse- niye bu teklif buraya geldi, Hükümet açısından önemi nedir, ne anlama geliyor, lütfen anlatsın bunları. Ne var yani, bunda bu kadar şey mi var? On dakika, on beş dakika, yarım saat bunları anlatması gerekiyor. “Bu tekliftir, dolayısıyla Sayın Bakan bunun gerekçelerini anlatmak zorunda değildir.” demek -tırnak içinde- Plan ve Bütçe Komisyonunun son toplantısında en azından “ayıptır.” diyorum.

Arz ederim efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

II.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ(Devam)*A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ (Devam)**1.- Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/2341) (Devam)*

BAŞKAN - Sayın Bakan, bu çerçevede, görüşmelere geçmeden önce teklifle ilgili genel değerlendirmelerinizi alabilir miyim?

Buyurun lütfen.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Bilindiği üzere, teklif metni içerisinde birçok düzenleme var ki farklı toplum kesimlerinin taleplerini karşılıyor veya ortada olan bazı sorunlara çözüm geliştiriyor. Öncelikle, kambiyo mevzuatına ilişkin olarak getirilen maddelere genel olarak baktığımızda, bir taraftan yetkili müesseselerle ilgili yapılan işlemlere ilişkin yasal çerçeveyi geliştirmek ve bu arada özellikle yetkili müesseseler tarafından yapılan iş ve işlemlere dair Hazine Müsteşarlığının denetim imkânlarını ve kabiliyetlerini artırmak; yine yetkili müesseseler tarafından yapılan iş ve işlemlere ilişkin özellikle yaptırımlarla ilgili düzenlemeler getirilmiş oluyor. Bu konuda da zaten detaylı açıklamaları Hazine Müsteşarlığı ayrıca yapacak.

Yine, geçmişten bakıldığında, özellikle 6'ncı maddede Atatürk Orman Çiftliği'ne ilişkin bir düzenleme var. Hepinizin malumu, Atatürk Orman Çiftliği arazisi üzerinde hayvanat bahçesi ve tema park yapılmak üzere on yıllığına kiralanmasına ilişkin bir düzenleme buradan geçmişti. Yine hepinizin malumu, bu tema park projesi nihai aşamasına geldi, gerçekten Ankara'ya çok ciddi bir turist çekebilecek, Ankara'yı bu anlamda bir çekim merkezi hâline dönüştürebilecek son derece önemli bir proje. Tabii, bu projenin hayata geçebilmesi için buradaki sürenin on yıldan yirmi dokuz yıla çıkarılması ihtiyacı var. Yine, bu tema park alanı içerisinde oluşan tesisin kullanımı noktasında zorunluluk arz eden birtakım yapı ve tesislerin burada inşa edilmesi gerekiyor. Burada, bu hususa açıklık kazandırılıyor ama şunu da söylemek lazım: Bu madde de dâhil olmak üzere yapılan bu düzenlemelerin tamamında bu kira süresinin sonunda buradaki bütün varlıklar Atatürk Orman Çiftliği'ne devredilmiş olacak. O açıdan, şu anda projenin geldiği aşama itibarıyla böyle bir düzenlemenin ivedi bir şekilde yapılması gerekiyor.

Yine, teklifin 7'nci maddesinde çiftçilerimizin elektrik borçlarının kendilerine yapılan tarımsal destekleme ödemelerinden mahsubuna imkân veren bir düzenleme var.

8'inci madde, tabii, Maliye Bakanlığı olarak bizim de üzerinde çalıştığımız bir konu. Doğru, Sayın Bakanımızın ifade ettiği gibi, 2004 yılından bu yana Türkiye'de enflasyon muhasebesi uygulamıyoruz çünkü enflasyon muhasebesi uygulamasını gerektirecek bir enflasyon gerçekleşmesi de yok. Bu, hepimiz için sevindirici bir şey yani "Enflasyon olsun da enflasyon muhasebesi uygulayalım." dememiz asla söz konusu değil ama burada tabii, işletme varlıkları içerisinde yani maddi duran varlıklar çerisinde yer alan gayri menkuller uzun süreler işletmelerin aktiflerinde bulunabiliyorlar ve bunlar, zaman içerisinde, uzun yıllar elde tutulduktan sonra satıldıklarında o satış anına kadar geçen yıllardaki bütün enflasyon gerçekleşmeleri tabii ne oluyor, gayrimenkulün satış değerine de yansıyor yani 2015 yılında defter değeri 1 milyon lira olan bir varlığın bugün, diyelim ki piyasa rayıcı 10 milyon olduğunu varsayalım ama gerçekte, aslında bugün bakıldığında, o 1 milyon liralık defter değeri bugün artık enflasyon muhasebesi uygulansa belki de 7 milyon liralık bir değere tekabül ediyor. Bu defa ne oluyor? Biz, böyle bir düzenleme yapmadığımız için gayrimenkullerin elden çıkarılması hâlinde ortaya çıkan efektif vergi yükü, başlangıçta öngördüğümüz istisna kazanç kısmı dâhil olmak üzere istenilen amacın dışarısına çıkmış oluyor. Bu açıdan, mükelleflere bir defaya mahsus olmak üzere gayrimenkulleriyle sınırlı bir enflasyon değerlemesi yapma imkânı getiriyoruz. Burada, mükellefler bu değerlendirmeyi bu yıl içerisinde yapacaklar ve bu değerlendirme karşılığında da defter değeri ile yeni oluşan değer arasındaki

bedel üzerinden yüzde 5 bir defalık bir vergi ödeyecekler. Ben, bunun işletmelerimizin aktiflerinin bugünkü değerine getirilmesi, banka bilançolarının bu açıdan gerçek durumu göstermesi açısından önemli görüyorum yani bankalara verilen kredi işlemleri bakımından aslında netice doğuracak bir işlem değil çünkü bankalar zaten kredi işlemlerini yaparken gayrimenkullerin defter değerlerine değil ekspertiz tarafından yapılmış ekspertiz değerlerine bakıyorlar. Diğer taraftan, ne dersek diyelim bu gayrimenkullerin de bu anlamda değerlerinin güncellenmesi önem arz ediyor.

Teklifin 9'uncu maddesinde hasılat esaslı katma değer vergisi uygulaması bakımından bir genişletici düzenleme öngörülüyor. Bildiğiniz üzere, yine Komisyonumuzdan geçen Katma Değer Vergisi Kanunu değişikliklerinde işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler için hasılat esaslı KDV yöntemini seçme imkânı getirilmişti. Bu imkân, sadece işletme hesabı esasına göre defter tutan mükelleflerle sınırlandırılmıştı. Özellikle burada hizmet sektöründe bilanço esasına göre defter tutan, mesela, özel halk otobüsü işletmecileri de dâhil olmak üzere böyle bir düzenlemenin yapılması önem arz etmektedir.

Teklifin 10'uncu maddesi sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarında yapılacak toplu sözleşme düzenine ilişkin bir düzenlemedir. Şu anda, 800 civarında sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakfı var. Bu vakıflar, biliyorsunuz, kaymakamlıkların, valiliklerin bünyesinde kurulu. Vakıflar bünyesinde çalışan işçiler bakımından toplu sözleşme düzeni vakıf yönetimi ile yetkili sendika arasında gerçekleşiyor. Hâlbuki, bütün bu vakıfların yapacağı ödemeleri sağlayan merkez de Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı; dolayısıyla, bu düzenlemeyle bütün vakıflar adına yetkili sendikayla toplu sözleşme yapma noktasında Aile Bakanlığına yetki verilmektedir.

11'inci madde Taşkömürü Havzası'ndaki taşınmaz malların üzerinden talep edilen ecrimisillerle ilgili bir düzenlemedir. Madde gelince detaylarını da vereceğiz. Yine, Komisyonumuzdan, sanıyorum bir yıl önce geçen bir düzenlemeyle, Zonguldak'taki bu Taşkömürü Havzası'ndaki Hazineye ait taşınmazların kullanıcılarına emlak vergisi değeri üzerinden doğrudan satılması öngörülmüştü. Aynı taşınmazlar için tabii geçmişe dönük de ecrimisil bedelleri söz konusu. Burada yapılmak istenen değişiklikte emlak vergisi değeri üzerinden yapılacak tahsillattan geçmişe ilişkin ecrimisil ödemelerinin -ödenirse- mahsup edilmesi öngörülmektedir.

Tasarının 12'nci maddesinde, biraz önce Sayın Bakanımız da ifade etti, Kıyı Kanunu'nda yapılan bir düzenlemeyle belirli türde kamu yatırımlarının yapılabilmesine, kıyı kenar çizgisi içerisinde yapılabilmesine imkân sağlamak bakımından, daha önce de yapılan düzenlemede il bazlı olarak Trabzon ilinin dâhil edildiği bir noktada, aynı ihtiyaca sahip olan Rize ilinde de benzer ihtiyacın karşılanması öngörülmektedir.

Tasarının 13'üncü maddesi... Yine Komisyonumuzdan, hatırlarsanız, geçen yasama yılında düzenleme geçmişti, Adıyaman tütününü olarak bildiğimiz kıyılmış tütünün üretimine ve satışına ilişkin buradan önemli düzenlemeler geçmişti. Biliyorsunuz, doğası gereği Adıyaman tütününü veya benzer tütün mamulleri daha çok geleneksel kıyma makinalarıyla üretilen tütün türleri, mevcut Tütün Kanunu'nda normalde tütün üretimi için yüksek teknoloji makinaların kullanılması öngörülmektedir. Burada yapılan düzenlemeyle, bu özel aromaya sahip Adıyaman tütününü veya bu bölgedeki tütünün geleneksel makinalarla da üretilbilmesine dönük bir imkân sağlanmaktadır.

Teklifin 14'üncü maddesinde ise Kamu İhale Kanunu'nun 21'nci maddesinde yapılan bir değişiklikle pazarlık usulüyle yapılacak ihalelerin arasına yapım tekniği açısından özellik arz eden durumlar da dâhil edilmektedir.

Yine, teklifin 15'inci maddesinde elektrik alımı sözleşmelerine ilişkin bir ek fiyat farkı düzenlemesi öngörülmüştür. Burada, ilgili maddede detaylı bir şekilde anlatılacak. Normalde fiyat farkı düzenlemeleri TÜİK'in genel endeksine dayalı olarak öngörülmüşken fiyatlama mekanizmalarındaki özellik arz eden durumlar nedeniyle bu ihaleleri alan firmalar geçmişe dönük olarak TÜİK endeksi ile gerçekleştirmeler arasındaki farktan kaynaklı bir şekilde bir kayba uğramışlardır. Bu kaybı telafi etmek üzere bu düzenleme yapıyor.

Yine, 16'ncı maddede Büyükşehir Belediyesi Kanunu'nda bir değişiklik yapılmak suretiyle büyükşehir belediye sınırları içerisinde toplu taşıma hizmetlerinin hizmet alımı yoluyla gördürülebilmesine, yine bu şekilde gördürülen hizmetlere ilişkin de ücretsiz veya indirimli taşıma hâlinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından yapılacak ödemelerden bu kooperatiflerin de yararlanması öngörülmüştür. Burada teknik bir düzeltmeyi de yapma ihtiyacı söz konusu.

17'nci maddede ise Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanunu'nun 6'ncı maddesi çerçevesinde ilçelerde oda bulunmaması hâlinde buralardaki vatandaşlarımızın hizmetlerini gördürmek üzere Gümrük ve Ticaret Bakanlığına odalar için buralarda şube kurdurmayla ilgili yetki alınmaktadır.

18'inci maddede sosyal güvenlik mevzuatı kapsamında yapılan ödemelerde özellikle "küsurlatlı ödemeler" dediğimiz hâllerde mükelleflerin belirli haklardan yararlanmasının önü kesilmesin düşüncesiyle belirli bir orana veya tutara kadar eksik ödemede diğer uygulamalar bakımından bir eksiklik olarak addedilmemektedir.

Yine, İskân Kanunu'na ilişkin 19'uncu maddede bir düzenleme var. Bu düzenlemede de... Diyarbakır Bismil'de geçmişte yapılan afet konutlarına ilişkin, zemin etüdüne ilişkin yapılan bir eksiklik nedeniyle oradaki binalar yapılmış, hak sahipleri bu binalara taşınmış ama zeminde meydana gelen kaymalar nedeniyle oradaki taşınmazlar oturulamaz hâle gelmiş. Burada, tabii, valilik bu konuyla ilgili tespitleri yapacak maddeye göre. Bu çerçevede bu hak sahiplerine bir başka yerde yine konutların yapılmasına ilişkin bir yetki düzenlemesi yapılmaktadır.

20'nci maddede, Karayolları Trafik Kanunu çerçevesinde gerek kara yollarının gerekse yap-işlet-devret modeli çerçevesinde özel işleticilerin kesmiş olduğu trafik para cezalarının yüzde 60 oranında indirimli olarak uygulanması, geçmişten gelen tahsilatların da yeni yapılan uygulama çerçevesinde tahsil edilmemesi öngörülmüştür.

21'inci madde de buna ilişkin bir geçici madde düzenlemesidir.

22'nci madde: Biliyorsunuz, 2/B diye bildiğimiz orman vasfını yitirmiş hazineye ait taşınmazların vatandaşlarımıza doğrudan satışına ilişkin bir düzenleme vardı, bu düzenlemenin süresi dolmuştu. Hâlâ bir kısım mükellefimiz veya vatandaşımız 2/B kanunu kapsamında yapması gereken müracaatları yapmamış durumda veya ödemelerini aksatmışsa ödemelerle ilgili de kasım ayı sonuna kadar burada bir süre uzatımı verilmektedir.

Tasarı'nın 23'ncü maddesinde ise Tütün Kanunu'nda hürriyeti bağlayıcı cezalar için öngörülen maddenin başlangıç tarihi, yürürlük tarihi olarak 1 Temmuz 2018 öngörülmüşken yapılan düzenlemeyle bu tarih 2019 başına çekilmektedir.

Gerçekten çok farklı toplum kesimlerinin beklentilerini, sorunlarını çözen bir düzenleme. Yani burada, tabii, teklifin ilk giriş cümlesinde bir seçime referans verilmiş olması bana göre bu süreç açısından önemlilik arz etmiyor çünkü bütün bu sorunları aslında epey zamandır konuşuyoruz, tartışıyoruz. Bu açıdan bence burada önemli olan, bu getirilen düzenlemelerin içeriğiyle ilgili hususlarda Komisyonumuzun yapacağı katkı ve önerilerdir.

Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, Sayın Bakana teşekkür ediyoruz.

Görüşmelere geçiyorum.

Sayın Temizel, sizden başlayalım mı efendim.

Buyurunuz.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, değerli arkadaşlar, geneli üzerinde konuşmak yerine bu defa her madde sırası geldiği zaman gereken açıklamalarda bulunup, hatta bazılarında itiraz bile etmeyip Komisyonun takdirine yeniden farklı bilgiler sunulması yöntemini izleyeceğim bu defa.

Öncelikle, 1567 sayılı Yasa’yla ilgili olarak getirilen düzenlemelere değinmek istiyorum. Türkiye’nin şu anda içinde bulunduğu koşullar, kambiyo rejiminde özellikle 1567’yi yeniden hatırlatır bir şekilde düzenlemeler yapılmasına engel. Şeyi kabul ediyoruz yani özellikle kıymetli madenler ve mücevheratla ilgili olarak bu işleri yapanların aynı zamanda döviz bürosu gibi çalışmaları, bunların işlemlerinin uluslararası piyasada kara para aklama vesaire gibi görünmemesi açısından bir düzenleme yapılmasını kabul ediyoruz. Ancak buradaki sorun ve bu olayın dışarıya yansıma şekli bu değil, aynen şu, deniyor ki: “Bir varlık barışı yasası çıktı, şimdi bu varlık barışından ya yararlanırsınız ya da bak ne geliyor.” Bir toplumu bununla karşı karşıya bırakmamak gerekir. Bu, sadece bizim yerli yatırımcılar veya yurt dışında yatırım yapanlar açısından değil, yabancı yatırımcılar açısından da ciddi anlamda tereddüt yaratacak bir olgudur. Bu, şu anlama gelir yani algılanan biçimi şu: Varlık barışından yararlandın yararlandın, yararlanmadın, özellikle sizden istediğimiz bilgiler veya bizim bu OECD’de artık sürekli olarak karşılıklı bilgi alışverişiyle ilgili uygulamaların önümüzdeki yıldan itibaren de yürürlüğe gireceği göz önünde bulundurularak, devletlerin karşılıklı anlaşmalar çerçevesinde bilgi değişiminden yararlanılarak, kısacası, bu alanda toplanabilecek bilgilerde herhangi bir sınır tanımaz iken bu alanı bu şekilde düzenlemeye kalkmak doğru bir olay değildir. Çok daha rahat bir zamanda, tartışla tartışla, herhangi bir endişeye mahal verecek bir düzenleme olmadığını anlata anlata yapılması gereken bir düzenlemedir bu düzenleme.

Burada yapılan değişiklik aslında, 5 madde var bunlarla ilgili olarak, 1567’yle ilgili olarak, 5 maddeden sadece ve sadece bana göre bu mücevherat alıp satanların döviz bürosu gibi çalışmalarıyla ilgili açıklamamın dışında tek bir madde var, o da bilgi istemeyle ilgili düzenleme. Bilgi istemeyle ilgili düzenlemenin dışında herhangi bir olay yok burada ve alınan bilgilerden sonra yapılacak olan uygulamalarda kanunun şu anda mevcut hâlinde de var zaten, hatta cezaları bazen daha da ağır. Ama uygulamanın çok yoğun olarak sürdürüleceğini de çağrıştıran dolayısıyla cezaları azaltan bir düzenleme; hem zamanlaması açısından hem de Türkiye’nin karşı karşıya kaldığı şu andaki sorunlar açısından doğru bir olay değil, düşünülmesi gereken, hızlı bir şekilde ortaya konularak da ciddi sorunlar doğuracak bir olaya yol açmamak gerekir diye düşünüyoruz, önemlidir bu olay.

Değerli milletvekilleri, ikinci değineceğim olay -Sayın Başkan da burada sanıyorum- Atatürk Orman Çiftliği’yle ilgili bu “Ankapark” adı altında yapılan bir düzenlemeye ilişkin olarak sizlerden istenen yasal düzenleme.

Değerli milletvekilleri, çok iyi biliyorsunuz, Atatürk Orman Çiftliği Mustafa Kemal Atatürk’ün özel mülkü ve bu topluma şartlı olarak bağışladığı bir alandır. İki tane bağış senediyle şartlı olarak “Bu alanı şu şu şu koşullarda kullanmak gerekir.” diyor. Türkiye Cumhuriyeti’nin bütün yurttaşlarının gelip de oralardan farklı bir şekilde, daha doğrusu, özellikle Ankara’nın da özelliklerini dikkate alarak yararlanabilecekleri bir doğal alan olarak da korunmasını istiyor; yapılmış olan bütün düzenlemelerin

hepsiyle modern tarım ve tarımda nelerin üretileceğini göstermesi açısından da bir örnek oluşturuyor. Hatta içerisinde, çiftliğin içerisinde tarım makinelerinin geliştirilmesiyle ilgili bir ünite var. O zamana kadar Türkiye’de yapılan tarımın ne şekilde yapılacağına ilişkin doğru dürüst bir makineleşme olayı söz konusu değil, hâlâ kara sabanın peşinde insanlar. Bu koşullar altında kullanılacak alet ve edevatı bir de tasarlayacak düzenler konulmuş. İçerisinde elde edilen tarım ürünlerini sınai ürün hâline dönüştürecek yatırımlar koymuş, bira fabrikası, şarap fabrikası eklenmiş. Süt ve yoğurt işlenmesiyle ilgili olarak değerli birtakım tesisler ilave edilmiş. Sizler hatırlamazsınız ama biz “Orman Çiftliği” denildiği zaman -gençliğimizde- Orman Çiftliği sütünü hatırlarız. Her sabah getirilip büfelerin önüne bırakılan, yarımşar kiloluk veya 250 gramlık kırmızı kapaklı etiketleri olan taze süt 35 kuruştur.

BAŞKAN – Hâlâ içiyoruz Sayın Bakanım.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Artık o sütü içemiyorsunuz Sayın Başkan.

Şu anda toplayıp da sattıkları süte “süt” demeye bin tanık ister. Hayvanların yemleri nedeniyle artık onun adı “süt” müdür, başka bir şey midir, onu bilemem. Yine, hayvan, hayvan ama öyle yemler verilmeye başladı ki Atatürk Orman Çiftliğinin kendi alanlarından çıkan ürünlerle beslenen hayvanlardan elde edilen sütle ilgisi yok bunun.

BAŞKAN – Ben nostaljiye bağlılıktan onu içiyorum o zaman.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Evet.

Elbette ki o çiftliğin olduğu gibi korunması gerekmiyordu. Yani koyun alanlarının da hâlâ Ankara’nın göbeğinde koyun yetiştirmek için kullanılan bir çiftlik olmaması gerekiyordu. Bu gerekçe ortaya çıkar çıkmaz Orman Çiftliğiyle ilgili düzenleme yapanlar ve sorumluluk alanlar, koyunla ilgili işletmenin tamamının Aydos Yaylası’na taşınmasını hemen sağlıyorlar, o alanı Orman Çiftliğine kiralamak suretiyle.

Orman Çiftliği, Atatürk’ün armağanıdır. Bununla ilgili olarak çıkarılan Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Yasası’nın 9 ve 10’uncu maddeleri çok önemlidir değerli arkadaşlar. 9 ve 10’uncu maddelerde, Çiftliğin bağışlanma amacına uygun olarak kullanılmasının güvencesi olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi görülür çünkü Çiftlikte yapılacak her türlü düzenlemenin, özellikle gayrimenkuller üzerindeki tasarrufların bir kanuna bağlanması zorunluluğu ortaya çıkar. Kamulaştırma kanunlarına uygun olarak bile yapılacak işlemlerde mutlaka kanun aranır.

Kısacası, Atatürk Orman Çiftliği, Türkiye Büyük Millet Meclisine, milletvekillerine emanet edilmiş olan bir mirastır. Amacına uygun olarak kullanılacak.

Peki, şimdi getirdiğiniz tasarı ne? Bu tasarıyla, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı, bundan yıllar önce Orman Çiftliğindeki hayvanat bahçesinin modern bir hâle getirilmesi, çağdaş bir hâle getirilmesiyle ilgili olarak düzenlemeler yapmak üzere, burayı on yıllığına devralıyor. Tamam, burada itiraz edecek herhangi bir olay yok.

Peki, değerli arkadaşlar, şu anda Orman Çiftliğinde tek bir tane hayvan var mı? Ya da hayvanat bahçesi kurmaya dönük herhangi bir adım var mı? Yok. Onun yerine, bataklık olan o alandan yaratılmış olan tarım alanlarının içerisine binlerce ton beton dökülmek suretiyle, tamamen nitelikleri değiştirilerek dev binalar yapılıyor, adına da “Tema Parkı” deniliyor.

Ne demekmiş tema parkı? Ne teması? Yok, bilmem dönen dolaplar, yok, ıvrılar zıvrılar, falan filan gibi ve Türkiye’nin işletme olanağının olmadığı biline biline... Çünkü çok güvenli sistemler falan kurmak gerekiyor. Demirle dolu, betonla dolu bir alan yaratılıyor orada. Binalara mutlaka bakın, Orman Çiftliğiyle bir ilgisi var mı, bir görün. Veriliş amacına aykırı bir şekilde ve kiralama amacıyla da tamamen ilgisiz bir şekilde oraya yatırım yapmak bir suçtur. Zaten Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü

Kuruluş Kanunu'nda "Orman Çiftliğinin bütün varlıklarının hepsi devlet malı hükmündedir." diyor, ona karşı işlenen suçlar da devlet mallarına karşı işlenen suçlar grubundadır. Yani Meclise karşı işlenen bir suç nasıl cezalandırılacaksa, Orman Çiftliğine karşı işlenecek bir suç da ona göre cezalandırılacak. Burada suç işlenmiş. Kiralama amacına aykırı olarak, kiralanma amacına tamamen aykırı olarak Orman Çiftliği tarım arazisi yok edilmiş. Şimdi bunu yasalaştırmanın veya buna bir af getirmenin bir manası olabilir mi? Burada yapılan yatırımlar "İşte, şu kadar milyar lira harcandı." O harcanan milyarların hesabının verilmesi olgusu ayrıdır, mutlaka sorulmalıdır onun hesabı. Öyle bir izin bile yokken o kadar milyar lira nasıl harcanır oraya? Oraya nasıl harcanır? Bu ülkenin Sayıştay, bu ülkenin Maliye Bakanlığı, özellikle de belediye denetlemekle yükümlü olan kurumların tamamı bu olaya seyirci kalamazlar. "Canım, yapılmış, olmuş." İşte, bu olmaz. O nedenle de Orman Çiftliğiyle ilgili bu düzenlemenin, Orman Çiftliğinin emanet edildiği milletvekilleri tarafından çiğnenmesine asla izin vermemek gerekir.

Bu yasa tasarısı daha önceden buraya tam 3 defa geldi değerli arkadaşlar. 3 defa geldi. Her defasında bu açıklamalarla "Arkadaşlar, etmeyin, tutmayın, bu bir suçtur, fiili olarak suç işlenmiştir burada." Bir suçu yasal hâle getirmek de suçtur aslında. O nedenle, bunun gereği neyse o yapılır. Türkiye, ilk defa olarak birkaç milyar lirasını bu şekilde suç işleyenler tarafından harcayan veya yok eden bir ülke değil ki. Daha önceden de oldu. Ama "Oldu bir kere, yapanın yanına kâr kaldı." diye bir olguyu kesinlikle ve kesinlikle kabul etmemek gerekiyor.

O nedenle, bu tasarının içerisinde yer alan bu hükümle ilgili olarak, hem Genel Kurulda -eğer burada yasalaşırsa veya buradan çıkarsa- hem de Anayasa Mahkemesinde bu olayı sonuna kadar götürmek zorundayız. Bize emanet edilen bir varlığı, kanunla güvenilerek verilen bir olayı, güveni kötüye kullanarak yok edemeyiz. Önemli kısmı o.

Diğer maddelerin teknik değerlendirmelerine geçmeden önce, Maliye Bakanlığı tarafından düzenlenen ve biraz önce Sayın Bakanın çok iyi anlattığı gibi, Türkiye'nin 2004 yılından sonra enflasyon muhasebesi gibi bir muhasebeyi, hukukunda olmasına karşın uygulamamış olmasını takdirle karşılayan bir insanım. İyiye iyi. Biliyorsunuz, bu enflasyon muhasebesi, son üç yılın enflasyon oranı yüzde 100'ü geçtiği zaman uygulanacak bir düzenleme.

Şimdi, sadece gayrimenkuller için, dikkatinizi çekerim sadece gayrimenkuller için enflasyon muhasebesi buna paralel gelebilecek ama oranı yüzde 100'ü tutmadığı için değil, gayrimenkuller için bir yeniden değerlendirme uygulaması yapılacaktır.

Şimdi, bu Komisyonunda sürekli olarak "vergi" lafı açıldığı zaman, bizler bir rant vergisinin gerekliliğinden, özellikle de daha sonradan değiştirilen yeni seriye göre millî gelirimizdeki 600 milyar liralık farkın bir de gayrimenkul ve inşaatlardan kaynaklandığını öğrenince, bu alanın vergilenmesi gerektiğini sürekli söyledik.

Burada bir değer var, o doğru. 2005 yılından beri elinde gayrimenkulü tutan bir insanın getirmiş olduğu değeri kabul ediyorum. Eğer çok yüksek enflasyon nedeniyle bu olay olmuş olsa, evet, bunu mutlaka bir noktaya kadar telafi etmek gerekir derim.

Değerli arkadaşlar, iyi de enflasyon oranları bizim övüneceğimiz oranlarda oldu. Dolayısıyla, kalkıp da bütün bunların hepsini kümülatif olarak üst üste ekleyerek yüzde 80'lik, 90'lık... Gerçi katsayıyla çarpılacak yani 2004 ile 2018 arasındaki oranlarla bir yeniden değerlendirme oranı bulunarak yapılacak. Bu kadar büyük bir değeri alıp, oradan sonra da bunun maliyet olarak gelir veya kurumlar vergisinin hesaplanmasında esas alınmasını vergi adaleti açısından aykırı buluyorum, hakkaniyete aykırı buluyorum.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Bakan, o yüzde 297 endeksli.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Görüyorsunuz. Yani yüzde 5’le falan kurtulacak bir olay değil bu olay.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, TÜFE endeksi farklı gidiyor ya şeyden, yurt içi yüzde burası. Toplamda birleşiyor. Arkadaşlar 2 endeks değeri arasındaki farkı hesapladılar, yüzde 15 ile 45’te...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Evet.

Yani onu söyledim Sayın Bakanım. Tamam, sağ olun. Yani ciddi anlamda bu bir değer.

Daha doğrusu, bu alan, hemen önümüzdeki günler içerisinde, belki de kupon arazilerini herkes ellerinde tutar bir vaziyette bekliyorlar, bu değerlendirmeyi yapacaklar. Dolayısıyla, bunlar maliyet olarak inşaatların içerisine girecek. Kanal İstanbul’un etrafındaki yerlerin hepsi şu anda aldı başını gidiyor. Dolayısıyla, onların alındığı tarihlerdeki değerler ile şimdiki değerler arasındaki oranları bir düşünün. Böyle bir düzenleme yapmak suretiyle, aslında Türkiye’de önümüzdeki süreçte alınabilecek gerçek bir rant vergisini şu anda engellemeye başlamış oluyoruz veya önünü kesiyoruz. Yapılmaması gereken bir olaydır.

Övünmekle yetinelim, enflasyon muhasebesi uygulamadık on altı yıl boyunca; çok da başarılı oldu, iyi oldu. O zaman, herkes değeri neyse, değer üzerinden paraya çevrilmiş bu olaylar üzerinden ödemesi gereken vergiyi ödesin değerli arkadaşlar. Ödesin, bunun başka bir şekli yok.

Sonuç olarak, diğer maddelerle ilgili olarak, süreyi de göz önünde bulundurarak ilgili maddelerde konuşmak üzere geneli üzerindeki değerlendirmeyi şu cümlelerle bitirmek istiyorum: Yaptığımız düzenlemeler, seçime giden bir ülkede, Hükûmetin alelacele yapıp toplumda ciddi anlamda büyük soru işaretleri veya infial yaratacak davranışlara neden olacak düzenlemeler olarak görülmemelidir. Toplumda tartışla tartışla, endişe edilecek herhangi bir sorun olmadığı gösterile gösterile... Bunların hepsi çıkartılmalıdır, ona bir itiraz edilemez. Ama aceleyle getirilmemelidir. Buradaki acele tehlikeli bir aceledir. Olayın bu şekilde değerlendirilmesini umuyor, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Paylan, buyurun lütfen.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; biliyorsunuz, üç yıldır Plan Bütçe Komisyonunda çalışıyoruz ve yaklaşık herhâlde 25-30 torba görüştük, ben öyle tahmin ediyorum, belki de daha fazla olabilir. Ve yalnızca torbaları görüştük Sayın Bakan.

Değerli arkadaşlar, bakın, geçen dönem, iyi hatırlayın arkadaşlar, Sayın Mehmet Şimşek, Maliye Bakanıydı ve “Reformlar getireceğiz maliye alanıyla ilgili.” dedi, biliyorsunuz. “Gelir vergisi reformuna mutlaka ihtiyaç var.” dedi, biliyorsunuz Sayın Bakan. Biz bunu hedefledik, bu dönemin başında hep konuştuk, hep size çağrı yaptık, dedik ki: “Bakın, gelir vergisi reformunu gelin 26. Dönem milletvekilleri yapsın.” Çünkü neden? Bakın, gelirin yüzde 25’ini nüfusun yüzde 1’i alıyor arkadaşlar. Yani bütün ürettiğimiz gelirin dörtte 1’ini nüfusun yüzde 1’i alıyor, bu, çok büyük bir adaletsizlik. Ve velev ki böyle bir şey varsa da bunu neyle dengeleyebilirsiniz? Vergi politikanızla dengeleyebilirsiniz. Yani gelir vergisi reformunu yaparsınız, yüksek gelirliileri yüksek oranlarla vergilendirirsiniz ve böylece maliye politikasına alan açarsınız. Ne için alan açarsınız? Yoksul kesimlere, yoksullaştırılmış kesimlere sosyal politikalarla kaynak aktarmanın alanını açarsınız. Yani şu emeklilere yapılacak ikramiye veya

gelir artışlarının kaynağını hazırlamış olurdunuz. Yani kaynak hazır olurdu, Maliye Bakanı da göğsünü gere gere derdi ki: “Arkadaş, ben zenginleri vergilendirdim, bu kaynakla da şimdi yoksullaştırdığımız emekliye, işçiye, çiftçiye kaynak aktarıyorum.” Ama bunu yapmadı, Sayın Maliye Bakanı bunu yapmadı, daha doğrusu “Maliye Bakanı” demeyeyim bu Hükümet bunu yapmadı, hep “Maliye Bakanı” diyorum, öyle demeyeyim, bu Hükümet bunu yapmadı, bu Plan Bütçe Komisyonu bunu yapamadı arkadaşlar. Burada Başkanı da suçluyorum, alt komisyona attı gelir vergisi reformunu, alt komisyonda ne oldu Sayın Başkan, hesabını verin? Ne oldu alt komisyon? İhya ettik alt komisyonu, Şükrü Bey, buradaydınız.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Çalışıyoruz.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Nerede çalışıyoruz?

BAŞKAN – Ben bilgi veririm tabii ki.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Alt komisyona gitti gelir vergisi reformu bundan bir yıl önce, bir yılı bile geçmiş olabilir, alt komisyonda kaldı gelir vergisi reformu. Neden? Çünkü davranamadılar. Niye? Çünkü “Zenginler homurdandır arkadaş.” dediler. Yani biz o müteahhitleri, şunları, bunları, büyük rantları, hortumlayanları vergilendiğimiz anda çark kırılır.” Bir çark var çünkü, rant çarkı var. “O çark kırılır.” diye düşündüler herhâlde.

İkinci konu neydi Sayın Bakan? Rant vergisiydi, bakın, hep dillendirilen. Rant vergisini getirelim. Evet, kentsel rantlar oluşturdunuz, çok büyük kentsel rantlar oluşturdunuz. Trilyon dolarlık kentsel rant oluşturdu bu Hükümet. Ama o trilyon dolarlık kentsel ranttan 1 lira vergi alamadı. Niye? Çünkü rant vergisi yasası yok. “Arkadaşlar, gelin, rant vergisi yasasını çıkaralım.” dedik. “Eğer ki bir yerde imar çıkıyorsa, orada arazinin değeri 10 liradan 1.000 liraya çıkıyorsa oradan vergi alalım.” dedik. “Bu, maliyeye alan açar.” dedik. Yani bu Hükümete yardımcı olmaya çalıştık. Maliye Bakanımıza, Sayın Maliye Bakanına yardımcı olmaya çalıştık. “Maliye politikasına alan açılsın.” Yok, oralı olmadı.

Üçüncü önerdiğimiz şey neydi? Çok büyük servet belli ellerde toplandı. Bakın, Credit Suisse’in araştırmasına göre Türkiye’de nüfusun yüzde 1’i arkadaşlar, bakın, bütün nüfusun yüzde 1’i bütün servetin yüzde 60’ına sahip, ya, toplam bütün serveti toplayın arkadaşlar Türkiye’nin yarattığı bütün serveti, bunun yüzde 60’ına nüfusun yüzde 1’i sahip, çok büyük bir adaletsizlik. Bu, AKP’den önce yüzde 38’di, yani yüzde 1, servetin yüzde 38’ine sahipti, on altı yıl sonra bunu yüzde 60’a taşıdı AKP Hükümeti. “Gelin, bunu vergilendirelim.” dedik. Bu ancak maliye politikasıyla olabilir, başka bir şeyle olamaz, gidip vatandaşın malına el koyamazsın. Yaptılar gerçi, bunu da oldu. Ama yapmamız gereken, bir vergi politikasıyla yüzde 1’ine elinde toplanmış serveti dengelemek. Bu, bir anda da paldır kültür olmaz tabii ki, bir politikayla olur, kademeli bir geçişle olur. Kademeli zenginleşme kademeli vergilendirmeye tekrar alınması lazım ve maliyeye de alan açılması lazım. Açılan alanla da yoksullaşmış kesimlere, yani emekliye, çiftçiye, kamu işçisine, bütün yoksullara, işsizlere kaynak aktarmak gerekir. Bunların hiçbirini yapamadık arkadaşlar.

Ve yolun sonunda ne oldu? Bakın, deniz bitti. Yani on altı yıldır borçlanma üzerine bir politika var. Evet, ilk yıllarda demokrasi hikâyesi vardı Türkiye’nin, Avrupa Birliği üyesi olacak, bilmem ne, bunun üzerine kaynaklar Türkiye’ye geldi, cari açık finanse edildi. Nasıl finanse edildi? Doğrudan yatırımlar geldi, paralar Türkiye’ye geldi hikâye üzerine ama üç yıl, dört yıl önce hikâye de bitti. Demokratikleşme hikâyesi bitince doğrudan yatırımlar azalmaya başladı. Yalnızca sıcak parayla açıklar finanse edilmeye çalışıldı, sonuçta o deniz de bitti. En sonunda da ne oldu arkadaşlar? Ülkemiz üç yıldır, hatta dört yıldır, dolar kuru-enflasyon-faiz sarmalına girdi. Dolar yükseliyor güven olmadıkça, o, enflasyonu yükseltiyor, enflasyon faizleri yükseltiyor ve bu çarka girdik arkadaşlar. Bu çark kimi yoksullaştırıyor? Hepimizi yoksullaştırıyor. Ama en çok da dar gelirliilerin nefesini sıkıyor, nefesleri daralıyor.

Şimdi, nefesleri açmak için ne yapmamız lazım? Elbette ki yoksulların yanında olmamız lazım, elbette emeklilere kaynak ayırmamız lazım ancak bakın böyle bir sarmaldayız şimdi: Güven bittiği için... Maliye politikasında tek çıpamız bakın maliye politikasıydı. Yani cari açık çıpamız yoktu, büyük bir cari açık veriyorduk. Para politikasında çıpayı kaybettik üç-dört yıl önce, şimdi tek bir çıpamız vardı, maliye politikası. Şimdi, maliye politikasında da çıpanın taradığını görünce, yani yerli-yabancı yatırımcılar, kim dersek diyelim, Türkiye'deki herkes, "Hah, bu ülkede artık herhâlde bir krize doğru sürükleniyoruz." dedi ve maalesef sürükleniyoruz arkadaşlar.

Ve bu tip panik adımlar -bakın, usul tartışmasında açıkladım- bu paniği büyütüyor. Yani "Türkiye'de artık maliye politikasında bir çıpa olmayacak, enflasyon daha da artacak, faizler daha da yükselecek, o yüzden ben dolarımı alayım, gideyim ülkeden arkadaş." diye bir bakış söz konusu ve bu da hepimizi yoksullaştırıyor arkadaşlar. Hepimiz üç yıl önceye göre çok daha yoksuluz. Millî gelir 13 bin dolardan, 12.800 dolardan şu anda 10 bin doların altına düşmüş durumda. Bugünkü kurla hesap edersek 10 bin doların altına düşmüş durumdayız. Yani 2007 rakamlarının altına düşmüş durumdayız, 2007'de ülkenin 10.900-11 bin dolar millî geliri vardı. Yani ilk beş yılda, evet, bir hamle yapıldı ama ondan sonraki on yıldır patinaj çekiyoruz, son dört yıldır da çok büyük bir oranda fakirleşiyoruz arkadaşlar.

Ülke büyük bir borç batağı altında, yoksullar büyük bir borç batağı altında ve buradan çıkaracak politikalar güven veren bir siyasetle olabilir. Hem siyasette ülkeyi normalleştiren, güveni artıran, hukuk devleti olduğunu gösteren, bütün kurumları ve kurallarıyla işleyen bir demokrasi olduğumuzu gösteren adımlarla olabilir ki Hükümet bunların hiçbirini yapmadı. Tam tersine inat etti, OHAL'i devam ettirmek, antidemokratik uygulamaları devam ettirmek üzere inat etti ve buradan dolayı ülkemizin imajı maalesef tarumar oldu. Ekonomik adımlar konusunda da reformlar yerine palyatif tedbirlere gaz verdi. Hep palyatif tedbirler yaptık arkadaşlar üç yıldır. Bu dönem bir milletvekili olarak söyleyeyim, hep palyatif tedbirler, adımlar attık, hiç reform yapamadık, o yüzden de bugün bu noktadayız arkadaşlar. Bu tip adımlar da paniği büyütüyor maalesef.

Panik bir seçime gidiyoruz. İktidar ülkeyi yönetemediğini gördü, "On sekiz ay sonra seçime gidersek çok daha büyük bir krize gireriz." diye... Sayın Cumhurbaşkanını da ikna edemediler ama çünkü Sayın Cumhurbaşkanına "Durumlar kötü." diyebilen kimse yok etrafında, hiç kimse söyleyemiyor, herkes "Çok iyi." diyor herhâlde. Sayın Bahçeli'ye söyletildi bu bir şekilde, "Herhalde krize sürükleniyoruz, büyük bir krize sürükleneceğiz, o yüzden bir an önce seçime gitmemiz gerekir." diye ikna edildi ve bir şekilde bu seçim adımı atıldı arkadaşlar.

Şimdi, bu...

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – Bir dakika, bize kim bir şey dedi ya?

MEVLÜT KARAKAYA (Adana) – Bu nereden çıktı ya?

GARO PAYLAN (İstanbul) – Ben yorumlarımı yapayım, sonra siz cevap verirsiniz.

MEVLÜT KARAKAYA (Adana) – Böyle yorum mu olur?

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – Nasıl yorum? Bir saniye, söyle kimse, kim söylediysen bir söyle bakalım, bilelim.

BAŞKAN – Sayın Ayhan, bir dakika lütfen.

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – Olur mu ya?

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Konuş sen ya.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Şimdi, değerli arkadaşlar, Sayın Bahçeli’nin 2002 krizinden büyük bir tecrübesi var, ülkenin nasıl krize gittiğini çok iyi biliyor ve herhâlde bu konuda tecrübeli bir siyasetçi kendisi ve yeniden krize sürüklendiğimizi de görmüştür, istişareler yapmıştır, böyle değerlendiriyorum ben durumu.

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – Söyleteni söyle, o ifadeyi söyle.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Sayın Cumhurbaşkanının durumu göremediğini, çünkü etrafında yalnızca her şeyin çok iyi olduğunu herhâlde söyleyen danışmanları söz konusu. Sayın Mehmet Şimşek bir kez “Durum kötüye gidiyor.” diye uyarı yaptığında nasıl azarlandığını hepimiz gördük arkadaşlar. Yani bu anlamda da biz güven veremeyen bir durumdayız. Yani yapmamız gereken siyasi adımları, ivedi olarak normalleşme adımlarını atmamız gerekiyor, ivedi olarak güven veren, bütün ekonomi politikalarına güven veren adımları atmamız gerekiyor. Bu tip palyatif tedbirlerin hepsi vatandaşa geçici olarak rahatlatma sağlar, geçici rahatlatma sağlar, sağlanmış gibi yapar ama oluşan enflasyonla, dolar kuru artışlarıyla, faiz artışlarıyla borçlu olan vatandaşlarımızı daha da büyük bir yoksulluğun ve borçluluğun içine sürükler arkadaşlar. O anlamda ben maddelerle ilgili yalnızca birkaç şey söyleyip Sayın Başkan, müsaadenizle bitireceğim.

Sayın Başkan, elektrik borçlarının yapılandırılmasıyla ilgili hep söylüyoruz, bunların silinmesini hep önerdik. Çünkü bakın, özellikle bu borçlu olan çiftçiler hep eylemler yaptı; yolları kapattı “Arkadaş, niye elektriğimizi kesiyorsun?” dedi ve siz hep duymazdan geldiniz ama seçim ağzına geldiğimizde, şimdi herhâlde durumları anketler de iyi göstermiyor, bununla ilgili düzenleme yaptınız; bu, olumlu bir düzenleme ama yetmez.

Şimdi, Tarım Kanunu’na göre gayri safi yurt içi hasılanın yüzde 1’ini çiftçiye doğrudan destek olarak vermek zorundasınız oysa siz yüzde yarımını veriyorsunuz Sayın Bakan; hep öyle yaptınız, çiftçiye borçlusunuz. Çiftçiye daha çok destek verseniz böyle elektrik borcu, yok kredi borçları olmaz, çiftçilerimize de sonra bir şey lütfetmemiş olursunuz. Şu anda lütfeder gibi yapıyorsunuz bu adımı oysa bu yaptığınız şey çiftçinin hakkıdır ve yapmanız gereken, borçları ertelemek değil, mahsup etmek değil tarımsal desteklerinden silmektir Sayın Bakanım. Burada yapmamız gereken arkadaşlar, gelin bu adımı atalım.

İhale Kanunu’nda “Yapım tekniği açısından özellik arz eden” diye bir cümle geçirdiniz. Değerli arkadaşlar, bunu bilirsiniz ki her şey buna girebilir. Düşünün ki yapım tekniği açısından özellik teşkil eden bir tane madde geçirin “Arkadaş, bu çok özellikli bir şey...” çok muğlak çünkü. Bütün ihaleleri yapım tekniği açısından ben size özellikli hâle getirebilirim. Bütün ihaleleri diyorum, yani her şeye yapım tekniği açısından bir özellik getirebilirim; kiminin tarihi özelliği vardır, kiminin teknik olarak özel bir özelliği vardır ve bu çerçevede de İhale Kanunu tamamen, arkadaşlar, devre dışı kalmış olur, tamamen pazarlık usulüne geçer ve tamamen yandaşlara, efendim, kim benim yakınımıdaysa ona verilen ihaleler durumuna getirir ve kamu açıklarını da artırır Sayın Bakan. Bu açıdan buna tevessül etmeyelim derim.

2/B ile ilgili süre uzatımının da tam seçim arifesinde yapılması gerçekten doğru değil. Yapılacaksa bunun böyle bir anda değil daha etkin bir düzenlemeyle; sonuçları ne, ilk 2/B düzenlemesinden kaç kişi yararlandı, kaç kişi yararlanamadı, ne kadar sorun var, daha ne kadar kişi yararlanacak diye bunlar daha detaylı Bayındırlık Komisyonunda tartışılırdı Sayın Bakan.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Buradan geçti.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Geçmedi ki.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Buradan geçti.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Ama şimdi bir daha geçsin Sayın Bakan.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – 2/B Kanunu buradan geçti.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, size söz vereceğim hepsiyle ilgili.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Hayır, oradan geçsin, buradan geçmesi zaten yanlıştı, ikinci kez yanlış yapıyoruz. Herhâlde altı ay sonra bir daha geçecek sizin vergi aflarınız gibi, her altı ayda bir vergi afları şeklinde gittiği için.

Değerli arkadaşlar, bu çerçevede...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bir defa da siz getirin; bakayım, ne getireceksiniz?

GARO PAYLAN (İstanbul) – Biz 24 Hazirandan sonra getireceğiz Sayın Bakanım, merak etmeyin.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Kendin de inanmıyorsun da...

GARO PAYLAN (İstanbul) – Niye inanmayayım Sayın Bakanım? İnanmasam siyaset yapmam.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – 24 Hazirandan sonra biz yine geleceğiz.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, lütfen Sayın Bakanım...

Bakın, süre az ve bu akşam bu kanunu bitireceğiz; onun için lütfen...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Paylan, zaten kabul ediyor.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Yok, neyi kabul edeceğim Sayın Bakan? Siz gitti gidiyorsunuz, gidiyorsunuz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bakalım ne getireceksiniz? Kendiniz de inanmıyorsunuz...

BAŞKAN – Sayın Bakanım, lütfen... Sayın Paylan, siz de toparlayın lütfen.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Ya, siz gidiyorsunuz, kimin geleceğine millet karar verecek artık, onu bırakın. Siz gidiyorsunuz artık.

BAŞKAN – Sayın Paylan, lütfen...

GARO PAYLAN (İstanbul) – Gayrimenkul için yeniden değerlendirme meselesinde değerli arkadaşlar, az önce söyledim, rant vergisi yasasını çıkarmamız gerekirdi. Bu yalnızca fabrikalar için değil bütün konutlar için Sayın Bakan. Bu yeniden değerlendirme meselelerinde rant vergisi meselesini getirmemiz gerekiyordu oysa siz şu anda değer kazanmış yerlerden daha az vergi almayı vadediyorsunuz. Oysa bununla ilgili farklı düzenlemeler yapabiliriz, bunu maddesi geldiğinde açıklayacağım yani topyekûn bu imar rantlarıyla ilgili düzenleme yapmamız lazım. Çalışan sektörlerle ilgili değil bakın, yani fabrikaların çalışması, oradaki döner sermayelerde demiyorum ama duran ve... Bir akış var biliyorsunuz, betona doğru bir akış oldu son on yılda. Bu akışı tersine çevirmemiz lazım, tekrar üretken bir ekonomiye geçmemiz lazım. Bunun için de bu tip adımlara tevessül etmememiz gerekiyor, tam tersine, hareket eden yani çalışan, üreten noktayı daha az vergilendirmemiz, tam tersine betonu, rantı daha çok vergilendirmemiz gerekiyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Onu da yaptık, ona da karşı çıktınız.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Yapmadık Sayın Bakanım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sermaye düşmanlığı yapıyorsunuz her zaman.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Ona karşı çıkmıyoruz efendim.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yatırımı, sermayeyi teşvik eden...

GARO PAYLAN (İstanbul) – Biz tekelliliğe karşıyız.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sermaye düşmanlığı yaptınız.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Büyük sermayeye karşıyız, büyük sermayeyi vergilendireceğiz. KOBİ’leri desteklememiz gerekiyor Sayın Başkanım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ne yapsak her şeye karşı çıkıyorsunuz.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Hayır, öyle değil Sayın Başkanım, hayır öyle değil.

Önemli olan, üretken bir ekonomiye geçmek, emeğe dayalı, doğa düşmanı olmayan...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Emeğe dayalı konularda düzenlemeler getirdik, ona da karşı çıktınız.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Hangisine karşı çıktık, söyleyin?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hepsine.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Hangisine? Bir tane örnek verin.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hangisini sayayım?

GARO PAYLAN (İstanbul) – Hangisine karşı çıktık?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – İşsizlik sigortasıyla ilgili...

GARO PAYLAN (İstanbul) – Hayır, “İşsizlik sigortasından almayın parayı.” dedik Sayın Bakan.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – İşsizlik sigortası kimin? O da işçinin.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Ya, işsizlik sigortası işsizlik için, adı üzerinde.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Olur mu?

GARO PAYLAN (İstanbul) - Niye gidip orada işçinin parasını...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – İstihdamı artırmak için bir şey yapılıyor, işsizlikle mücadele... Onu bile anlamıyorsun ya!

GARO PAYLAN (İstanbul) – Ya, Sayın Başkan, yapmayın, yapmayın! İşsizlik sigortasının amacı, işsizlik sigortasının amacı işsizlere maaş vermektir.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hem sermayeden gelip hem de sermaye düşmanlığı yapıyorsunuz!

GARO PAYLAN (İstanbul) – 6 milyon işsiz var, 6 milyon işsiz. 6 milyon işsiz gelir yok, önce onlara gelir sağlayalım Sayın Bakanım.

Neyse, şimdilik bu kadar arkadaşlar. Bu tip yasalar, dediğim gibi krizi daha da büyütecektir, paniği daha da büyütecektir. Bu tip adımlarla kısmen rahatlatan sosyal kesimler inanın çok daha büyük bir şekilde rahatsızlık duyacaklardır. Bu Hükûmet kaşıkla verir, kepçeyle geri alır.

BAŞKAN – Sayın Karakaya...

GARO PAYLAN (İstanbul) – Marks da sermayeden gelmişti!

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Bak, Marksist felsefeye kadar işi götürüyorlar!

GARO PAYLAN (İstanbul) – Siz de Marksistsiniz Sayın Başkan.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Nereden çıkarıyorsunuz?

BAŞKAN – Sayın Bakan, lütfen... Sayın Bakan, rica edeceğim, lütfen.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Başkan, satışma var.

BAŞKAN – Sayın Bakan, satışmalara da toptan cevap verirsiniz.

Buyurun Sayın Karakaya.

MEVLÜT KARAKAYA (Adana) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, Komisyonun değerli üyeleri, değerli bürokrat arkadaşlar; ben öncelikle hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Tabii, biraz önce “Ekonomi, kriz beklentisi konusunda Sayın Devlet Bahçeli’ye bu söyletildi.” ifadesi son derece yanlış, doğru olmayan bir ifade. Bunun ispatını yapamayanlar müfteridir. Ben çok daha fazla bu konuya girmek istemiyorum.

Sayın Başkan, tabii, özellikle gelen maddelere baktığımızda, dinamik bir hayat, yaşamın içerisinde doğal olarak statik kuralların bazı sorunları ortaya çıkarması, bazı sıkıntılara neden olması mümkün ve bu da bazı mevzuata ilişkin, kurallara ilişkin değişimlerin yapılmasını gerekli kılmaktadır. Burada geneli itibarıyla baktığımızda getirilen düzenlemelerin önemli bir kısmının amaç ve hedefinin böyle olduğunu da görüyoruz.

Onun için biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak, özellikle toplum kesimlerinin mevcut sorunlarının giderilmesi konusundaki yapılan düzenlemelerde bu tarz girişimleri desteklediğimizi ifade ediyoruz. Burada da geneli itibarıyla bakıldığında, tasarıda desteklenecek önemli hususların olduğunu ifade etmek istiyorum. Tabii ki bununla birlikte yeri geldiğinde maddeler itibarıyla bazı tavsiye, öneri hatta itirazlarımız da söz konusu olacak; onları detaylı bir biçimde maddeler itibarıyla tartışma sırasında ifade etmeye çalışacağız.

Şimdi, biraz önce konuşuldu, özellikle 8’inci maddeyle ilgili bir değerlendirme yapmak istiyorum, detayları yeri geldiğinde söyleyeceğiz. 8’inci maddede bir enflasyon düzeltilmesi var. Aslında buradaki ifade yeniden değerlendirme değil, kavramsal yanlışlar var. Bu bir yeniden değerlendirme değil yani bilançodaki taşınmazların yeniden değerlendirilmesi olarak görürsek asıl yanlış orada başlar. Yeniden değerlendirme başka bir şey. Evet, bizim mevzuatımızda geçmişte bir yeniden değerlendirme müessesesi vardı. Enflasyon muhasebesine geçişle birlikte özellikle bilançolar üzerinde oluşan fiktif kârların ortadan kaldırılması, fiktif kârlar üzerinden vergi alınmaması açısından uygulanan bir yeniden değerlendirme müessesesi vardı, maliyet artışı müessesesi vardı hatta stoklarda LİFO yönteminin kullanılması vardı, bu 2003 yılında çıkarılan enflasyon muhasebesi mevzuatıyla yürürlükten kaldırıldı. Ben bunu birkaç defa Genel Kurulda kürsüden de ifade ettim yani enflasyon muhasebesi bir bütün olarak uygulanarak fiktif kârlar vergilendirilmeyecek, daha doğrusu, mükellef bu anlamda, bir enflasyon vergisi ödemeyecek hevesiyle kalktı, bir defa uyguladık, ondan sonra diğer müesseseler de mükellefin elinden gitti. Yani mükellef açısından bakınca Midyat’a pirince giderken evdeki bulgurdan da oldu. Biraz önce Sayın Bakan ifade etti endeksi “O günden bu güne 2,97.” dedi. Ben yine Genel Kuruldaki bir konuşmada bunu ifade etmiştim, hatta bunun vergiye yansımaları, vergi yükünü artırması yönünde bazı rakamlar da vermiştim.

Şimdi, buradaki değerlendirmede bu konuyu rant vergisiyle karıştırmamak lazım. Şunu biz de Milliyetçi Hareket Partisi olarak söylüyoruz: Mutlaka rantın vergilendirilmesi lazım. Ama buradaki gelen uygulama kısmi bir uygulama. Nedir bu da? Taşınmazların enflasyon karşısından yeniden düzeltilmesi, daha doğrusu, enflasyondan arındırılması konusudur. Bunun aksi uygulaması yani diğer maddi durağan varlıklarda uygulanmaması eleştirdiğimiz bir konudur. Çünkü sonuç itibarıyla, bakıldığında, fiktif kârlar üzerinden vergi ödeniyor ve kayıt dışı ekonominin en önemli sebeplerinden biri de geçmişte bu fiktif kârlar üzerinden vergi alınmasıydı yani gerçekte olmayan ama kâğıt üzerinde ortaya çıkan kârların vergilendirilmesi hususu. Rant vergisi tamamen ayrı bir konu. Yani enflasyon muhasebesi, bilançoların enflasyona göre yeniden ifadesidir. Yeniden ifade edilmiş tutarı hiçbir zaman o varlığın piyasa ya da borsa değerini ifade eden bir rakam olmaz, olmasını da beklemek zaten doğru değil. Sadece enflasyondan arındırma, vergilendirme ya da artı değerlerin hesabının reel değerler üzerinden hesaplanması gereğidir. Dolayısıyla, biraz önceki değerlendirmeler doğrudur, katılıyoruz, rant

vergisine, rantın vergilendirilmesi gerektiğine ama bu müessese rantın vergilendirilmesini gerektiren ya da o amaçla yapılan bir müessese değil; sadece, bilançoda maliyet değerleri, tarihi değerleri çok gerilerde kalmış, yeniden değerlendirme müessesesi de kaldırıldığı için uygulama imkânı bulmayan, enflasyon muhasebesinin uygulama şartları da oluşmadığı için düzeltme yapılamayan bilançolarda bir düzeltme. Ben bunun kapsamının daha geniş olarak gelmesini yani buradaki düzeltme olayını bir değer artışını bilanço'ya yansıtmada değil enflasyon karşısındaki fiktif değerleri vergilendirmeme şeklinde bilanço'ya yansıtmada olarak görüyorum. Ama bununla birlikte, ilk defa bu uygulamada yüzde 5 bir vergi geliyor değer artışları üzerinden. Ki bugüne kadarki uygulanan, Sayın Bakanım da çok iyi bilirler, kendi dönemlerinde de yeniden değerlendirme müessesesindeki uygulamalarda değer artışları üzerinden herhangi bir vergi alınması söz konusu değildi o dönemlerde. Ancak bilançodan ya da işletmeden çekildiği anda veya herhangi bir şekilde dağıtımı söz konusu olduğu durumlarda işletmeden çekilen değer olarak matraha ilavesi söz konusuydu. Yani ilk defa da böyle bir uygulama yani değer artışı üzerinden bir vergi alınması da söz konusu. Bunun kapsamı bence daha geniş uygulanabilirdi. Enflasyon muhasebesi şartları belki daha alt seviyelere çekilip fiktif kârlar üzerinden vergi ödenmesinin önüne geçilebilirdi. Ama rant vergisiyle bu konuyu ilişkilendirmek, onun üzerinden değerlendirmek hakikaten rant vergisi konusundaki söylenenleri hafifletme anlamına da gelebilir diye düşünüyorum.

Yalnız her zaman olduğu gibi buradaki yazım dilinde, ifadelerde biraz böyle çala kalem gelen bazı hususlar var, onları da yeri geldiğinde ifade etmeye çalışırız ama baştan da belki bürokrat arkadaşlar bir bakarlarsa... Buradaki uygulamada yeniden değerlendirme diyoruz, yeniden değerlendirme oranlarından bahsediyoruz ve 2004 yılı itibarıyla yapılan enflasyon muhasebesiyle ilişkilendirirken daha doğrusu 2004 yılında enflasyon düzeltmesi yapmış olanlar için yurt içi üretici fiyatları endeksine dayalı bir katsayıyı burada öngörüyoruz taşınmazların değerlendirilmesinde. Diğerinde de sanki yeniden değerlendirme oranlarıyla hareket edileceği tarzında bir anlayış -belki bu kastedilmese dahi- söz konusu. Onun için, belki daha açık yazılabilir. 2004 itibarıyla düzeltilmiş bilançolar üzerinden yapılacak yeniden değerlemelerin veya bu enflasyon düzeltmesinin daha açık bir ifadeyle, daha sade, daha yalın söylenmesi belki farklı anlamlara gitmesi ya da bir karışıklık oluşturmaması açısından önemli bir husus diye düşünüyorum. Amaç, burada düzeltme yapanlar için katsayı kullanmak ama daha sonraki kurulan işletmeler o dönemde bilançosunu düzeltmemiş ya da sabit kıymetleri, taşınmaz kıymetleri daha sonra girenler için farklı bir uygulama anlayışını kaldırmakta fayda var diye düşünüyorum.

Tabii, büyükşehir yasasının çıkmasıyla birlikte... Ki o dönemde biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu konuların, ortaya çıkacak sorunların önemli bir kısmına işaret etmiştik, hakikaten, bunların tamamına yakınına da yaşıyoruz. Yani özellikle, tarımsal açıdan bakıldığında büyükşehir kapsamına ve bütünşehir kapsamına alınan, geçmişte köy olan, şimdi mahalle... Benim köyüm burada, Ankara'ya 50 kilometre ama Çankaya'nın mahallesi şeklinde sistemin içerisine girdi. Orası köy ama tamamen Çankaya'nın mahallesi olarak işlem görüyor ve ciddi sorunlar var. Tabii ki bunların düzeltilmesiyle ilgili bazı hususlarda getirilen düzenlemeleri de biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak her zaman destekliyoruz. Ama daha çok sayıda düzeltilmesi gereken hususları da ifade etmek istiyorum.

Atatürk Orman Çiftliğiyle ilgili hassasiyet burada hepimizin hassasiyeti yani hakikaten hassas olmak zorundayız. Ankara'nın göbeğinde hakikaten nefes alınacak bir alan ve Atatürk Orman Çiftliğinin kuruluşundan bugüne kadar da çok ciddi talanlar oldu. Bundan sonraki kısımda çok daha titiz davranmak zorunda olduğumuzu da ifade etmek istiyoruz.

Bunun dışında, yine, düzenlemelerle ilgili, özellikle çiftçilerin elektrik borçlarının kaynağında tahsil edilmesi hususu... Sistem içerisinde bakıldığında, bunu talep edenler açısından haklı yönleri var ama diğer taraftan da baktığımızda, hakikaten, çiftçinin şu anda yaşadığı sorunları, bunlarla ilgili

yapılması gerekenleri düşündüğümüzde gönül istiyor ki özellikle çiftçinin girdi maliyetlerini daha da düşürmeye yönelik, ürün pazarlamasına yönelik yani başta lisanslı depoculuk ve ihtisas borsalarının oluşturulması ve bunlara işlevsellik kazandırma dâhil olmak üzere mevcut sıkıntılarını da gidermeye yönelik tedbirlerin alınması tabii ki hepimizin arzusu ve isteğidir.

Bu anlamda, belki söylenecek daha çok şey olabilir ama ben daha fazla uzatmamak için tekrar teşekkür ediyorum. Düzenlemelerin bir ihtiyaçtan kaynaklandığı doğrudur ama bunlarla ilgili maddeler itibarıyla yeri geldiğinde gerekli öneri, tavsiye, taleplerimizi de dile getirmeye çalışacağız.

Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanım, Komisyonun değerli üyeleri.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Karakaya.

Söz talebi Sayın Çakırözer’de.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekili arkadaşlarımız, kamu kurumlarının değerli bürokratları, değerli basın mensubu meslektaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum. Evet, hep son diyoruz; bu, en son herhâlde. Bir kere daha bu dönemdeki çalışmalarımıza, emeklerimize sağlık diyorum.

Şimdi, Sayın Bakanım, bugüne kadar aslında referandum döneminde de çok torba geçti ama Cumhurbaşkanlığı seçimi ile genel seçim sürecinde “Geniş toplum kesimlerini yakından ilgilendiren ve süre gelen sorunların bir an önce çözüme kavuşturulmasına ihtiyaç duyulmaktadır.” diyerek bu kadar seçim için getirildiğini anlatan benim gördüğüm herhâlde ilk gerekçe bu ve tek gerekçe. Ama eğer seçim için geliyorsa da çok yanlış şeyler içermekte. Hele hele Sayın Bakan da söyledi “Geniş toplum kesimlerinin ihtiyacı” diye. Tabii, maddeler geldiğinde soracağız ama en azından benim aklımda mesela kambiyo rejiminin değişmesine hangi geniş toplum kesimleri ihtiyaç duymakta? Zaten Türkiye’nin ekonomisi hassas bir süreçten geçerken bu kadar “Sistem değişiyor mu, ne oluyor?” “Türkiye’de neler oluyor?” gibi soruların sorulmasına yol açan bu maddelerin hangi geniş toplum kesimlerinin ihtiyacı olduğunu merak ediyoruz.

Benzer şekilde sanırım 14’üncü maddede geniş geniş konuşacağız. Bu ihalelerle ilgili 21’e (b) maddesinin değişmesine yine hangi geniş toplum kesimleri ihtiyaç duymakta? İhalelerde -bugüne kadar- bu pazarlık usulü maddesinin şimdi, acilen, seçim öncesinde apar topar değişme ihtiyacını hangi geniş toplum kesimleri istiyor, merak ediyoruz. Benzer şekilde Atatürk Orman Çiftliğinin yağmasının büyüterek 10 katı daha da yapılmasını yine hangi geniş toplum kesimleri istemekte? Merak ediyoruz, ben sormak istiyorum.

Değerli Bakanım, buradaki görüşmelerimizde hep her seferinde aynı şeyi söyledik. Bu sefer tabii gerekçede bu yok, eski gerekçelerde hep “ekonominin düzelmesi, ekonominin iyiye gitmesi, 15 Temmuz sonrasında –hatırlarsanız- bu hasarın giderilmesi vesaire” gibi gerekçeler vardı ama biz de her seferinde söylüyorduk: Gerçekten bunu istiyorsak yani Türkiye’nin düze çıkmasını istiyorsak -her açıdan ekonomik açıdan, siyasi açıdan, sosyal açıdan- yapacağımız belki de ilk ve en önemli adım hukuk güvenliğini bu ülkede sağlamak olmalıdır. Herkes için hukuk güvencesi, herkes için bu ülkede, işte, iş insanı olsun olmasın her vatandaşımız için güvenebileceği, hukukun üstünlüğünün hâkim olduğu, demokrasinin, bağımsız yargının, tarafsız yargının hâkim olduğu bir sisteme ihtiyaç olduğunu hep burada vurguladık. Bugün de bir kez daha vurgulamak isterim.

Son günlerde bazı -geç ama olmasından en azından memnuniyet duyduğumuz- birkaç küçük gelişme oldu: Bunlardan bir tanesi gazeteci yazar Ali Bulaç’ın tahliye olmasıydı. Buradaki konuşmalarımızda ben defalarca söylemişim, diğer değerli arkadaşlarımız da söyledi. Gazetecilerin tutuklu olduğu,

milletvekillerinin tutuklu olduğu, akademisyenlerin tutuklu olduğu, şimdilerde de öğrencilerin tutuklu olduğu bir ülkede hukuk güvencesinden, demokrasiden bahsedilemez. Sevindiricidir Sayın Bulaç'ın tahliye edilmesi. Şahin Alpay'ın ev hapsi kalktı. Bu insanların belki bizim partimiz için iyi hisleri olmuştur, olmamıştır önemli değil, önemli olan bu ülkede kimsenin hangi görüşte olursa olsun düşündüğü için, yazdığı için, çizdiği için özgürlüğünden mahrum bırakılmamasıdır. Bu, hepimiz için önemlidir. Hangi görüşte olursak olalım, gazetecilerin, düşünen insanların, aydınlarımızın özgürlüğünü korumak, üzerine titremek hepimizin bence birinci önceliği olmalıdır.

Şimdi, bugün gelişmelere baktığımızda konumuzla ilgisi yok ama bölgemizi çok yakından ilgilendirdiği için... İşte, sürekli belki sizlerin de cep telefonlarına geliyor; şu anda Filistin'de sürekli insanlar öldürülüyor İsrail yönetimi tarafından, en son bana gelen yanılmıyorsam 18 ya da 19 kişiydi ve artmakta. Bölgemizdeki gelişmelerin Türkiye'yi etkilememesi düşünülemez, yakından etkiliyor. Umarım, Amerika Birleşik Devletleri yönetiminin aldığı bu yanlış karardan vazgeçilir. Büyükelçiliklerini Kudüs'e taşıma kararı son derece hem İsrail-Filistin ihtilafının giderilmesini, çözülmesini engelleyecek bir konudur hem de bu bölgeyi gerçekten çok büyük ateşe atacak bir konudur. Şu anda orada yaşanan gelişmelerin bölgeyi etkilememesi düşünülemez. Umarız bu yanlıştan dönülür.

Bir başka uluslararası gelişme de Adalet ve Kalkınma Partisinin Genel Başkanı da olan Cumhurbaşkanı Sayın Erdoğan'ın İngiltere ziyareti. İngiltere'de, görebildiğimiz kadarıyla programına aslında bakarsanız yabancı yatırımcılara güven vermek için, Türkiye'nin ekonomisine ilişkin muhtemelen olumlu gelişmeler ya da olumlu bir algı yaratmak için orada diye tahmin ediyorum Sayın Erdoğan ve çalışma arkadaşları. Ama burada aynı gün bakın, biz bu kanunu görüşürken aynı dakikalarda Hazineden açıklama yapıyor. "Aman yanlış anlaşılmasın, bu kanunla şunlar şunlar amaçlanmamaktadır." gibi açıklama yapmak durumunda kalıyor Hazine çünkü kambiyo rejiminde ne yapılmak istendiğini kimse anlamıyor. Doğal olarak da yani ülkenin bir yöneticisi Londra'da ülkenin ekonomi algısının iyi olduğunu anlatmaya çalışırken, yatırım yapılsın diye uğraşırken bir taraftan da buraya gelen bir başka pakette, kanunda ekonomiye spekülasyon nedeniyle büyük zarar verecek düzenlemeler olabiliyor. O yüzden biz her fırsatta söylüyoruz, ülke yönetilemiyor, ülkede çok büyük bir yönetim boşluğu var diye. Aslında bakarsanız bizatihi bugün yaşadıklarımız da bunu göstermekte. Nitekim sanırım az sonra madde 1 ve sonrasına geldiğimizde de bu spekülasyonu ortadan kaldıracak muhtemelen bir geri çekme ya da düzeltmeyle karşı karşıya kalacağız.

Benim bu aşamada vurgulamak istediğim hususların başında -tabii, söylemiştim- bu ihalelerle ilgili, pazarlık usulüyle verilen ihalelerle ilgili 21/b maddesinde yapılacak olan düzenleme var. Bu konuda basında çok yayın çıktı, başında da değerli meslektaşım Cumhuriyet yazarı Çiğdem Toker bu konuyu defalarca yazdı ve özellikle 2017 yılında pazarlık usulü yapılan ihalelerin, işte, bu 21'in (b) fıkrası kullanılarak ivedi bir şekilde ilan verilmeden belli şirketlerin davet usulüyle çağırılması konusunda... 2017 yılında 150'nin üzerinde davet yöntemiyle ihale yapıldı ve bu rakamın büyüklüğünün 40 milyar liraya yaklaştığı yönünde sadece Çiğdem Hanım değil, başka yazarlar da bu konuya değindi. Şimdi, bugün seçimden önce apar topar bu genişletiliyor, hangi durumlarda davet usulüyle ihale yapılabileceği. Bugüne kadar, doğal afetler, salgın hastalıklar, can veya mal kaybı tehlikesi gibi ani durumlar için söz konusu olduğunda davet usulüyle yapılabiliyordu ama şimdi bu gayet genişletilerek "yapım tekniği açısından özellik arz eden" ibaresi eklenmekte. Anlaşılan odur ki özellikle hem bundan sonraki ihalelerin hem de sanırım geçmişte yapılmış olan ihalelerin üzerindeki şaibelerin ortadan kaldırılmak istendiği anlaşıyor. Ancak hukukta sanırım bunun geriye gitmesi gibi yani 21'e (b) koşulunu taşımadığı hâlde 21'e (b)'ymiş gibi yapılan bir ihalenin içerdiği hukuksal sorunların şimdi yapılacak düzenlemeyle ortadan kaldırılmasının mümkün olmayacağını düşünüyoruz ve varsa -hukuki sıkıntı taşıyan ihalelerin- eninde sonunda halka bunun hesabının verilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Bu AOC'yle ilgili, işte, ANKAPARK alanıyla ilgili bir düzenleme de var madde 6'da. Atatürk Orman Çiftliğine ait alan Ankara Büyükşehir'e on yıllığına kiralanmıştı, şimdi bu yirmi dokuz yıllığına daha uzatılacak. Bunun da yine seçimlerden bir ay önce getirilmesinin... Neden alalecele getiriliyor? Daha önce çıkmıştı, Sayın Bakanımız Zekeriya Temizel söyledi: "3'üncü kez bu konu gündeme geliyor." diye. O dönemi ben çok iyi hatırlıyorum, tam böyle dakikası dakikasına insanların, özellikle Adalet ve Kalkınma Partili milletvekili arkadaşlarımızın –hatırlıyorum- kulakları Ankara Büyükşehir Belediyesinden gelecek açıklamadaydı, "Melih Gökçek istifa etti mi, etmedi mi?" diye ve çok iyi hatırlıyorum, tasarı da duruyordu, neredeyse istifayla eş zamanlı olarak o paketten çıkmıştı. Şimdi, görüyoruz ki tekrar geri gelmiş ama geri gelirken aynı şekilde geri gelmemiş. Bu tahsis alanı 10 katı artırılarak yani o dönem konuştuğunuzda yani şu anda mevcut yasada tahsis alanı 260 bin metrekaareye en öümüzdeki yasa önerisinde bu tahsis edilen alan 2 milyon 125 bin metrekaareye çıkarılıyor.

BAŞKAN – Nereden nereye gelmiş dediniz?

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – 260 bin metrekaareden 2 milyon 125 bin metrekaareye.

BAŞKAN – Bir yanlışlık var orada zannediyorum. Neyse düzeltirler yani ben sadece bilgi olarak...

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – O zaman konuşulur.

Oraya yeni yapılar kurulmasından bahsediliyor. Bu yapıların anladığımız kadarıyla ticari yapılar olacağı anlaşılıyor. Biliyorsunuz, sivil toplum örgütleri de defalarca söylediler, bu konuda hukuki süreçler yürüyor. AOC'nin yani Atatürk Orman Çiftliğinin bu şekilde kullanımı kuruluş kanununa aykırı. Bu kanuna göre Atatürk Orman Çiftliği arazileri amacı dışında, ticari amaçla kullanılamaz. Haziran 2016'da –az önce söylemiştim- gelmişti yirmi dokuz yıla uzatma talebi, tekrar çekilmişti geriye, yeniden gelmekte. Bu konuda, bu teklife el kaldırıldığında maalesef, Atatürk'ün mirasına sahip çıkılmayacaktır.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Bitiriyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Bir dakika ek süre veriyorum.

Buyurun.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Bu konuda, zaten büyük bir kamu israfı yaşanmış durumda ANKAPARK konusunda, şimdi yeniden kamu kaynaklarının israfı gündeme gelecektir. Bu konuda da bir kez daha bu yanlıştan –daha önce de geri çekilmişti- vazgeçilmesi çağırısı yapıyoruz. Diğer maddeler üzerinde yeri geldiğinde görüşlerimizi açıklayacağız.

Saygılarımı sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Durmaz...

KADİM DURMAZ (Tokat) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli arkadaşlar, Sayın Bakanım, kıymetli bürokratlar; evet, her geçen gün bir sürpriz. Yine de çok fazla bir sürpriz olmadı, bir gelenek hâline geldi hep torba yasalarla, çok kısa sürede ani hamleler ama anlatılmakta sorun olan, sonuçta da bu ülkenin çok menfaatine değil ama belli kesimlerin de sorunlarını çözüyormuş gibi görünüp ranta dayalı, kayırmacı ve devlet olma geleneğinden uzak düzenlemelerin biriyle daha karşı karşıyayız.

Arkadaşlar, tek başına bir iktidar düşünün, son zamanlarda yanına aldığı bir ortakla birlikte el birliğiyle bu ülkenin saygın, doksana sekiz yıllık parlamenter sistemine –aşağı yukarı doksana sekiz yıl-bir iki ay sonra da son vermiş bulunuyor. Tabii, bütün bunları yaparken bu ülkeye daha iyi bir gelecek

ya da dünyada var olan saygınlığa katkı sunacak bir çalışma ve düzenleme olmadığında... Aslında hepimiz biliyoruz, şöyle karşıda oturan arkadaşlarımıza da baktığımda, birçoğunun da yüzünde böyle tebessüm, gerçek bir memnuniyet ifadesi de görememenin üzüntüsü içerisindeyim. Yani yapılan iş mutlu etmiyor değerli arkadaşlar.

BAŞKAN – Belki de sizden ayrılacakları için üzgünler.

KADİM DURMAZ (Tokat) – Bu torba yasalar, Türkiye Büyük Millet Meclisinin birçok konuda tarihi geleneklerinin yok edilmesi, inanıyorum o kıymetli arkadaşlarımızın da yüreğini incitiyordu.

On beş yıldır yoksulluğu, yolsuzluğu el birliğiyle büyüttük ve bu ülkede artık güçler ayrılığı, güvenilir bir yargı, insan temel hak ve özgürlükleri, basın özgürlüğü gibi gelenekleri de maalesef, bir bir çiğneyip ülkeyi dünyada olumsuzluklarla anılan bir hâle getirdik ve bu ülkenin gelirini, kazancını da çok dengesiz bir şekilde tek başına yöneten bir iktidar eliyle çok ciddi açmazlara soktuk. Yani serveti 500 milyon doları aşan belki 76 yurttaşımız oldu ama bu ülkede 29 milyon vatandaşımız iki günde bir sofrasına bir kap yemeği de koyamayacak hâle geldi. Dünyada on çok dolar milyarderi olan 10 ülkeden biri olduk ama 19 milyon vatandaşımız soğuk kış günlerinde evini yeterince ısıtamaz hâle geldi. Son on beş yılda vatandaşın borcu 4 milyar dolardan 129 milyar dolara çıkmış, maalesef, insanlar 30 kat daha borçlanmak durumunda kalmış. 17 milyon yurttaşımız “Borcumu ödeyemiyorum.” diye figan edip bar bar bağırılmaktadır. Yine, bu iktidar eliyle Afrika’dan tarım arazileri kiralanırken biz elimizin altında tarım ve mera alanlarını daraltıp çiftçi sayısını da, üretici sayısını da el birliğiyle yok etmişiz. Tarım alanlarındaki kayıp tüm hızıyla sürerken 2017 yılında tarım alanları önceki yıla göre 336 bin hektar azalarak 23 milyon 375 bin hektara gerilemiştir. Ülke hayvancılığının içinde bulunduğu durum ortada zaten, Sırbistan’dan da et alıyoruz. Bugün çiftçi, sulama tarımında ortaya çıkan elektrik borçlarının silinmesi konusunda bizden bir hamle bekliyor, iktidardan, muhalefetten ve Parlamentodaki tüm milletvekillerinden. Bugün anlamlı da bir gün arkadaşlar, Dünya Çiftçiler Günü. Gelin, bu ülkede, köyünü, kentini üretememekten terk eden çiftçiye bir el uzatalım, ortak bir anlayışla Dünya Çiftçiler Günü’nde bu borçları da tamamen silelim.

Bu torbalardan beklentisi olan o kadar çok mağdur kitle yarattınız ki ülkede tarım yok edildi, çiftçi borçlarını ödeyemez durumda, prim gün sayısını doldurmuş ama yaş sebebiyle emekli olamayan mağdurlar, binlerce yaşa takılan, atama bekleyen öğretmenler, tarım danışmanları, teknikerler, ziraat mühendisleri, veteriner hekimler, arkeologlar; devam edip gidiyor. Her torba yasada emeklilikte yaşa takılanlar, atanamayan öğretmenler, ziraat mühendisleri umutla bir beklenti içerisine giriyor ama ne yazık ki sizin böyle bir çalışmanız da, bunlara verebilecek bir müjdeniz de, bir umut ışığınız da yok.

Yine bu torba yasada herkesin bu düzenlemelerden umutla söz edebilmesi için olumlu ve iyi şeylerin olması lazım. Ama incelendiğinde, Kamu İhale Yasası’nın “Pazarlık Usulü” başlıklı 21’inci maddenin (b) fıkrası devletin bir kamu ihalesini hangi durumlarda ivedi yapabileceğini berrak bir şekilde tarif etmekte iken bizler yeni ince eklentilerle adrese teslim mektup göndermenin, tabiri caizse ihale vermenin yollarına doğru yeni planların peşindeyiz. Arkadaşlar, iktidarınız döneminde -ben istatistiklere çok bakamadım ama- cumhuriyet tarihinde bir rekor kırdınız Kamu İhale Yasası’nda yaptığımız olumsuz değişikliklerle ilgili. Gelin, artık böyle şeylerin bu ülkeye hayrının olmadığına el birliğiyle inanıp doğru bir yolda doğru bir şekilde ilerlemeye devam edelim.

Yine, Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün mirası Atatürk Orman Çiftliğinde yapmak istediğiniz değişiklik. Sizler de buna inanmadan birkaç defa bunu geri çektiniz ama arkadaşlar, dönüp dolaşıp aynı noktaya takılıyorsunuz. Bu ülkede amacından çıkmış kurum ve kuruluşlar, üretme çiftlikleri ve birçok kamu arazileri, bunların hepsinde birtakım değişiklikleri yaptınız, birilerine verdiniz, amaç dışı kullanıma göz yumdunuz, müsaade ettiniz. Ama gelin, Ankara’daki bu nadide, korunması gereken,

ülkemin kurucu değerinin de mirası olan bu araziye ortak yaklaşalım, doğru bakalım. Burası bir beton yığını ya da birilerinin canının istediği projeleri hayata geçirebileceği... Hiçbir kurumsal ve bu ülkeye hayrı olmayan projelere alet edilme noktasında yüce Parlamento'yu da iktidarınız eliyle alet ediyorsunuz. Bundan da vazgeçmenin doğrusu olacağını düşünüyorum.

Sayın Bakan, her ne kadar doğru diyorsanız da yanlışları yapma, bu uyarıları dikkate almama alışkanlığınızı sürdürüyorsunuz ama bu, ülkenin hayrına değil.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Durmaz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Durmaz, ben sizi ne kadar dikkatli dinlediğimi ifade etmek için kafa salladım.

BAŞKAN – Sayın Bakan, size de teşekkür ediyorum.

KADİM DURMAZ (Tokat) – Bakın, size bir örnek vereyim: Atatürk Orman Çiftliğinde birçok arazi elinden gitmiş, bir tanesinden de geçen gün utandım. İşte, birinin canı balık yemek istiyormuş, resmî kurumun nizamîyesinden girip iki tane özel lokantaya giriyorsunuz Ankara'da -isimlerini söylemeyeceğim arkadaşlar- Orman Bakanlığının ve bağlı kurumlarından birinin içerisinde. Bu ayıp da bu iktidar döneminde bu ülkeye yaşatıldı. Maddelerde yine görüşlerimizi söyleyeceğiz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Kürkcü, buyurun.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Sayın Başkan, Sayın Bakan; ben, birkaç noktada Garo Paylan arkadaşımızın yaptığı sunuma bir iki katkıda bulunmak istiyorum, o yüzden tekrardan kaçınacağım fakat şunu tekrardan kaçınamayacağım: Hakikaten bu genel gerekçenin ilk cümlesinin -mümkünse kendi iyiliğiniz için- buradan çıkartılmasını öneriyorum. Böyle bir gerekçe olabilir mi arkadaşlar? “Cumhurbaşkanlığı seçimi ile genel seçim sürecinde toplumu ilgilendirdiği için bunları, bu kanunları bir an önce çıkartmalıyız.” Böyle bir şey olur mu? Bir kanunun gerekçesi “Seçim var, kanun çıkartıyoruz.” olamaz. Ama isterseniz bırakın kalsın, ben bütün seçim boyunca bunu değerlendireceğim, hiç şüpheleniz olmasın.

BAŞKAN – Bence değerlendirin siz.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Teşekkür ederim Başkan.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Çıkarmıyorsunuz siz.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Bu avansı kabul ediyorum teşekkür ederim. Yani böyle bir yasa yapma gerekçesi olmaz.

BAŞKAN – Bu kadar şeffaf, berrak...

GARO PAYLAN (İstanbul) – İkrar yani itiraf...

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Ama oldu, işte bu da oldu.

Evet, bu, tabii, bizzat bu, kendisi bir semptom yani yasa çıkartırken aslında gerçek ihtiyaçlar, toplumsal ihtiyaçlar değil, Hükümetin ihtiyaçlarının ve Hükümetin siyasi ihtiyaçlarının göz önünde bulundurulduğunu ortaya koyuyor ve bunun doğrudan doğruya yaşadığımız baskın seçim sürecinin dinamiklerinden çıktığını hep beraber anlıyoruz. O yüzden buradaki iktisadi gerekçelendirmeler, işte buna örneğin maliyenin, ekonominin, idarenin işleyişi bakımından gerekçe göstermek ya da itiraz

etmek bu birinci gerekçe dolayısıyla tamamen anlamsızlaşıyor. Öyle görüyorum ki biz ne dersek diyelim sonuçta bu kararlar gelen bu teklif buradan çıkacak. Fakat bu çerçevede birkaç noktaya işaret etmek isterim. Belki de bu sayede yurttaşlarımıza bir yararımız olabilir bu hızlı geçiş sırasında.

En önemlisi, bence, bu çiftçilerin elektrik dağıtım şirketlerine olan borçları bahsinin şimdiki hâinden, öngörülen hâinden çıkartılması mümkün olabilir çünkü öngörülen hâli şu: Çiftçiye yapılan yardımın elektrik şirketlerine eğer çiftçi borçluysa aktarılmasından ibaret yani devlet çiftçiye değil, elektrik dağıtım şirketlerine para ödeyecek, çiftçi de bir yargı sürecinin dışına çıkmış olacak. Çiftçinin bu işten kazancı sadece böyle olamaz, böyle bırakılamaz. Yani “Seni suçlu olarak dolaşmaktan, kanundan kaçmaktan, haciz vesaire gibi tehditlerden kurtarıyoruz ama senin için tahsis ettiğimiz desteği elektrik dağıtım şirketlerine veriyoruz, sen de kurtuluyorsun, şirket de kurtuluyor.” dendiğinde bu çiftçi için bir kurtuluş değil çünkü aslında bu sürüncemede bırakabilirdi bu borç meselesini. O kadar kesin değil bu yıl kendisinden bunların alınabileceği. O nedenle şöyle yapılabilir: Bence elektrik dağıtım şirketlerine olan borcu kamu üstlenebilir, çiftçilerin de bu borcunu affedebilir, pekâlâ bu mümkün. Dolayısıyla sonuçta bütün destek elektrik şirketine gideceğine göre hiçbir desteğe uğramamış olacak. Bence, bu, çiftçilerin son derece aleyhine bir durum. Devlet elektrik dağıtım şirketlerini kollamış olacak. Bu değişiklik önergesini vereceğiz yani bunu lütfen, göz önüne alın, çiftçilerin hakikaten bir faydası olsun. Hakikaten hani düşünsünler “Yani borcumuz ortadan kalktı, böylelikle biz siyaseten durumu bir daha değerlendirelim.” diye. Tabii, ben onlara diyeceğim ki “Bize verin.” Bakalım kime karar verecekler?

Sayın Bakan, sevgili arkadaşlar; ikinci mesele: Bu Büyükşehir Belediyesi Kanunu’nun yürürlüğe girmesiyle birlikte büyükşehir belediyesi tarafından üstlenilen kamusal ulaşım hizmetlerinin özel şirketlere ya da kooperatiflere verilmesi konusunda belediyelere bir -ne diyelim- imkân tanınması ya da yol gösterilmesi. Ben doğrusu burada uzaklık gerekçe gösterilerek, merkeze uzaklık gerekçe gösterilerek, aslında yeni ulaşım hatları açılarak bu ulaşım hatlarının özelleştirilmesi yoluna gidilmesi yani ulaşımda kâr esasının tekrar, yeniden üretilmesi sonucunu verdiğini düşünüyorum. Ben derim ki: Gelin, burada da büyükşehir belediyeleri belki ilçe belediyeleriyle bu işi paylaşarak, ortaklaşarak kamu hizmetlerinin kamuda kalması ve kâr amaçlı, kâr eksenli şirket ya da kooperatiflere bu işin aktarılmasını sağlayabilirler. Hepiniz biliyorsunuz -dolmuşla artık seyahat ediyor musunuz bilmiyorum, şehir içi otobüslere biniyor musunuz bilmiyorum- fakat özel halk otobüsleri ile belediye otobüsleri arasındaki en önemli fark, belediye otobüslerinin güzergâhtaki bütün duraklarda durması, özel halk otobüslerinin sadece çok müşteri olan duraklarda durması, pek çok durağı es geçmesidir. Çok açık bir biçimde kârlılık, çok para kazanma ulaşım damgasını vurduğundan yurttaşlar ile özel halk otobüsleri ya da dolmuş şebekeleri arasında daimî bir gerilim ve çatışma vardır. Belediye otobüsleri ile diğer kâr amacı gözetmeyen ulaşım araçlarında bu çelişki yoktur. Ben, o nedenle kentsel gerilimi yeniden üreten ve kâr eksenli bu yaklaşımın, esasen esnaf kooperatiflerini ve özellikle şoför esnafının durumunu göz önünde tuttuğunu ama herhangi bir binek aracına sahip olmayan, daima kamu ulaşım araçlarından istifade etmek zorunda kalan büyük çoğunluğu hesaba katmadığını düşünüyorum. Bu açıdan da burada belki madde geliştirilerek, mümkün olan bütün durumlarda büyükşehir belediyelerinin ulaştırma hizmetlerini ilçe belediyeleriyle, belde belediyeleriyle paylaşarak bu yükü dağıtmasının yolunu açmak ve bu ulaşımı kamusal merkezli tutmak önemli olabilir.

Üçüncü üzerinde durmak istediğim konu: Bu Atatürk Orman Çiftliği meselesi. Şimdi, bu Atatürk Orman Çiftliğinin mevzuatı ile belediyenin ve merkezî Hükûmetin Atatürk Orman Çiftliği arazisi ve müstemlatı üzerindeki tasarrufları her seferinde yasayla çatışıyor. Bu yasa da değiştirilemeyeceği için yani bir kere doğrudan doğruya öngörülmüş maksatlarla tahsis edilmiş arazilerin yasanın etrafından dolaşarak yeniden ve yeniden paylaştırılmasının aslında Ankara’nın orta yerinde artık kalmış olan bu hem verimli bir tarım arazisi hem geniş bir yeşil alanın maksadına uygun olmayarak kullanılması

için özel şirketlere, belediyenin özel şirketlere kiralaması için belediyeye kiralanması yolundan vazgeçilmesi ve burada Atatürk Orman Çiftliğinin Atatürk'e ait olup olmamasından daha önemli olarak kent ortasında geniş, bütün yurttaşlar tarafından kolayca erişilebilir ve değerlendirilebilir bir yeşil alan olarak muhafazası konusunda Meclisin irade göstermesinin belediyenin oradaki battal olmuş yatırımını kurtarmaktan daha önemli olduğunu düşünüyorum. Çünkü nihayet bu projenin tamamından vazgeçilebilir, orada gerçekleştirilmiş olan tesisler ortadan kaldırılabilir, yıkılabilir. İnanın, uzun vadede orayı sürdürmekten çok daha kârlı bir iş yapmış olacağız kamu sağlığına katkısı bakımından. Burada, bir kentsel arazi rantının doğup özel ellerde paylaşılmasındansa bunun kamuda kalmasını sağladığımız için -eğer salt ekonomik terimlerle düşünecek olsak bile- bunun çok daha yararlı ve kârlı olacağını söylemek isterim.

Tabii, sarmalık kıyılmış bütün mamulü üretim tesislerinin tam ve yeni teknolojiyle kurulması şartından geçici olarak vazgeçilmiş olması Adıyaman, Urfa ve Bitlis'teki bütün üreticileri bakımından bir anlık bir ferahlama sağlamış olması...

BAŞKAN – Geçici değil o.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Biz öyle okuyoruz.

GARO PAYLAN (İstanbul) – Erteleniyor.

BAŞKAN – Yok, yok. Şehirler açısından geçici değil.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Tartışırken tekrar döneriz buraya. Fakat bunun için bu bütün üreticilerini geçtiğimiz yıl aylar boyu ayağa kaldırmak yerine, onlara danışarak bu yasa gündeme getirilmiş olsaydı bambaşka bir biçimde bu yasa...

GARO PAYLAN (İstanbul) – Niye geri adım atıyorsunuz?

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Geri adım atmıyoruz.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen... Sayın Bakanım, lütfen...

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Bu yasa bambaşka bir biçimde çıkabilirdi ya da bir yasa çıkarmak yerine başka bir düzenleme yapılabilirdi. Evet, zararın bir tarafından dönülmüş oluyor ama ben yine de bunu yaparken esasen üreticilerin tam olarak ne istediğini Komisyonumuzun bilmediğini düşünüyorum. Bununla ilgili bir araştırma yapmadık, elimizde veriler yok. Ne yazık ki böyle bir gelip geçici iş yapacağız ama umarım, hiç değilse seçim sayesinde bir yükten belki kısmen kurtulmanın memnuniyeti içinde olabilirler.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Sevgili arkadaşlar, Garo Paylan arkadaşımız ifade etti, ben de altını çizeyim. Bu işin içinden böyle çıkamayacağız besbelli. Sonuçta, şöyle ya da böyle sandığa gidilecek, halkın kararı sorulacak. Belki de bütün bu kanun tasarılarından sonra şöyle bir kanun tasarısıyla da gelebilirdiniz: Aslında, seçime giderken en çok ihtiyacımız olan şey oydu; olağanüstü hâlin kaldırılması, bütün yurttaşların sandığa erişiminin önünün çok daha genişletilmesi, propaganda yasalarının son bulması ve tabii, Selahattin Demirtaş'ın serbest bırakılması. İnanın, bundan doğabilecek döviz endeksindeki değişiklik belki de size umduğunuzdan çok daha fazla kamu kaynağı sağlayabilirdi.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kürkcü.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Ama bunu, öyle görüyorum ki 25 Hazirandan sonra sizlere danışarak yapacağız Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Kürkcü, teşekkürler.

Sayın Sarıbal...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Öncelikle, bugün Dünya Çiftçiler Günü. Gerçekten, bu ülkenin son on beş yıllık tarihsel sürecinde en mağdur edilmiş, en zorda olan kesiminin günü Dünya Çiftçiler Günü ama gelin görün ki Türkiye üzerinden baktığınızda son on beş yılda 700 bin çiftçinin üretimden vazgeçtiği, tarlasını toprağını, evini bırakıp kentlere geçtiğini, bir anda kırsal nüfusun yüzde 7'lere düştüğü, borcunun 2002'de 4 milyar olup şu anda 100 milyara çıktığı yani 20 kat arttığı, millî gelirden kendisine verilmesi gereken yüzde 1'lik payın sadece yarısının verildiği bir dönemden geçiyoruz. Ne yazık ki samanını dışarıdan alan, hayvanının karnını doyurmak için yemi dışarıdan alan; buğdayını, ayçiçeğini, küspesini, kuru fasulyesini, mercimeğini dışarıdan alan; toplam 189 milyar dolarlık ithalat yapan, bunun 72 milyar dolarını sadece tarımsal ham madde olarak ithal eden bir ülkenin çiftçisinin Dünya Çiftçi Günü'nü nasıl kutlayacağını sizin takdirinize bırakmak isterim.

10 bin dolardan bahsedilir millî gelir kişi başına bu topraklarda ama bakıyorsunuz, üreticimizin, çiftçimizin 3.000-3.500 dolar civarında -ki bu yılbaşı itibarıyla hesaplanmış, bugün ondan da aşağıda- orman köylüsününse 1.500-2.000 doları aşmayan geliriyle bu ülkenin hakikaten sahici bir eşit vatandaşı mıdır değil midir tartışmasının da gündemde tekrar yer bulmasını isterim.

Değerli Komisyon üyeleri, yeni bir tasarı geldi. Bu tasarının birkaç maddesini sizlerle paylaşmak isterim: Atatürk Orman Çiftliği 1925 yılında inşa edilmiş. Mustafa Kemal Atatürk'ün kendisinin bağışladığı, birkaç çiftliği de satın alarak inşa ettiği 55 bin dekarlık bir alan. Bugün, bu alanın yüzde 40'ı tahrip olmuş, 22 bin dekarı gitmiş ve sürekli de hırpalanan, tahrip edilen 300 dekarlık bölümü de kaçak saraya ayrılmış bir durumla karşı karşıyayız. Yapılmak istenen çok açık: Sözün kısası, orada fiilen kanunsuz, usulsüz, hiçbir imar planına, imar hükmüne, şehir planına uymayan sizin "Tema Park" dediğiniz, bizim "ANKAPARK" olarak adlandırdığımız bir yapıyı, haksızlıkla yapılmış, dayatmacı bir şekilde yapılmış, kanun dışı yapılmış bir binayı resmîleştirmek istiyoruz.

Bundan önce birkaç değişiklik yapıldı; bir tanesi, Hayvanat Bahçesi on yıllığına yine AKP döneminde Büyükşehirin kullanımına verildi. On yıl sonra orada bir hayvanat bahçesi kalmadı, sadece binalar var; bitti, hayvancılık falan yapılmıyor. On yıl ne zaman bitti? 2016. 2016'da bu gündeme geldi arkadaşlar. Bugün gündeme gelen 2016'dan beri üçüncü defa gündeme geliyor. 2017'de yine gündeme geldi, geri çekildi. Yapılmak istenen, burasının yirmi dokuz yıllığına tekrar Büyükşehir'e verilmesi. Büyükşehir de bunu yapamayacağına göre... Ve biliniz, bu proje cumhuriyet tarihine geçen en pahalıya mal olmuş bir projedir. Büyükşehir'e bunun hesabı soruldu ama hesap veren olmadığı için, hukuk, kanun tanınmadığı için kaç mal olduğu, nelere mal olduğu konusunda en ufak bir bilgi yok. Belki devletin yetkilileri -devlet adına görev yapan bakan ve diğer yetkililer buradalar- onlar bize bununla ilgili bir bilgi verirler diye düşünüyorum. Yani kanunsuz yapılmış, amaçsız yapılmış, kanunlara aykırı yapılmış bir işletme, bina resmîleştirilmek isteniyor, kim tarafından? Devletin arazisine devlet tarafından yapılmış, yine devlet tarafından, Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından aklanmak isteniyor, temizlenmek isteniyor.

Arkadaşlar, Atatürk Orman Çiftliği Kanunu'na göre bunların yapılması tümüyle yasak ve cezai müeyyide içeriyor. Yeri geldiğinde bunların bütün detaylarını kanundan da açıkça okuyarak sizinle paylaşacağım. Yani fiilen geleneksel hâle gelen AKP modelinin yeni bir ayağı. Önce yaptırıyorlar, hiçbir hukuk tanımıyorlar.

Bir hafta önce Çanakkale'deydim. 2012 yılından başlayan bir süreç. 2017'de Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu'nu Danıştay 14. Hukuk Dairesi iptal etmiş, tekrar Çevre ve Şehircilik Bakanlığı açık bir şekilde onun iptalini istemiş. 14. Daire gelen itirazı bir kez daha reddetmiş. Ona rağmen orada -çok açık söylüyorum- Kanadalı bir şirket şu anda 6 bin dönümde 1 milyon ağaç kesti. 32 bin dönüm

yeri açık bir şekilde maden alanı olarak, altın arama alanı olarak belirleyecek, siyanürle arayacak ve Çanakkale'nin en önemli içme ve tarım sulama havzasına bütün kirini akıtacak. Hukuksuzluk net. Danıştay 14. Dairesi kararını vermiş: "Olmaz, ÇED raporu hukuksuzdur, iptal ettim." diyor ama orada orman kesimi devam ediyor arkadaşlar. Aynen bunun bir benzeri.

Buradan 7'nci maddede çok açık: Tarım desteklerinin çiftçiye verilen... Siz çıkardınız, AKP iktidarı çıkardı 2006 yılında bir tarım kanunu. Tarım Kanunu'nun 21'inci maddesi aynen şunu diyor: "Gayrisafi milli hasılanın yüzde 1'inden az olmamak koşuluyla." Tekrar söylüyorum: "Gayrisafi yurt içi hasılanın yüzde 1'inden az olmamak şekliyle çiftçiye destekleme yapılır." diyor. O tarihten bu tarihe, 2006'dan 2017 sonu itibarıyla gayrisafi milli hasılanın ortaya çıkmış rakamları üzerinden, devletin rakamları üzerinden, sizin verdiğiniz rakamlar üzerinden çiftçi 188 milyar TL hak etmiş ama sadece 88 milyarı ödenmiş. Çiftçinin bu Hükûmetten 100 milyar alacağı var, 100 milyar, o kanuna göre. Bu yetmedi, bunu vermiyorsunuz; geri kalanı da ne yapıyorsunuz? İki yıl üst üste 2016 ve 2017 Ocak ayında Bakanlar Kurulu kararıyla çıkardınız "Elektrik kurumuna borcu olanların borçları bu desteklemelerden, Ziraat Bankasına yatırılan paralardan kesilir." dediniz. İki sene bunu yaptınız, o yetmedi, daha sonra, bir süre önce yine Meclisten geçen 548 sıra sayılı Tasarı'yı sanıyorum, orada Devlet Su İşlerine geçti sulama birlikleri, Devlet Su İşlerine geçince doğal olarak bundan sonra çiftçinin su borçlarını tahsile Devlet Su İşleri bakacaktı. Su borçlarıyla ilgili aynen bu madde gündeme geldi, orada Bakana açıkça söyledik, dedik ki: "Sayın Bakan, hangi gerekçe ve hangi yöntemle bunu alacaksınız?" Tümünü reddettiğimizi açıkça ifade ettik. Şunu dediler: "Hukuksal sürecin tamamlandığı, artık doğal yollarla, normal yollarla tahsil edilmemiş paraları oradan keseceğiz." Şimdi, görüyorum ki buraya yine o gün alınan tekrar geliyor ve buna bir şey daha ekleniyor, elektrik şirketlerinin alacakları da ekleniyor. Çok açık bir şekilde söyledim, tekrar söylüyorum, devletin görevi şirketlerin tahsildarlığını mı yapmaktır? Maliye Bakanlığının görevi şirketlerin alacaklarını bu yoksul çiftçiden almakla mı meşguliyettir? Bu, resmen bu Sayın Bakan; gerçekten samimiyetle söylüyorum.

"Destekleme" dediğiniz zaten o kadar az veriliyor ki. Biraz önce söyledim rakamların detaylarını, tekrar tekrar her toplantıda anlatmaya çalışıyorum. Tarım bitmiş, 32 milyon dönüm arazi ekilmiyor bu topraklarda. Siz, Sudan'dan 780 bin dönüm arazi alıp bu ülkenin tarımsal üretimini destekleyeceğinizi söylüyorsunuz yani devlet eliyle toprak gasbı yapıyorsunuz. Başkaları bu topraklarda yapıyor, siz o topraklarda yapıyorsunuz. Zaten, bu sene -2018 rakamları- 33 milyar TL çiftçiye doğrudan destek vermeniz gerekiyor koyduğunuz yasaya göre, oysa belirlediğiniz rakam 14,5 milyar TL; 19,5 milyar TL gasbediyorsunuz, vermiyorsunuz. Örneğin, verdiğiniz, mazota 1,9 milyar dediniz; yıl başından beri gelen zamlarla mazotun tümü eridi gitti, bitti. Sadece yıl başından bugüne kadar çiftçinin kullandığı mazottan dolayı ödediği para 15 milyardan 17,5 milyara çıktı yani 2 milyar zaten orada eridi gitti. Yapmayın bunu yani yapmayın. Bir tarafta gerçekten bu şirketleri destekleme, koruma, kollama görevi niye size düşsün? Neden? Ama bu sorunları gidermenin yolu sahici bir şekilde çiftçiye desteklemektir, maliyetleri düşürmektir ve çiftçinin yeniden para kazanmasını sağlamaktır.

Değerli arkadaşlar, şunu bilin: Dünyanın hiçbir toplumunda, özellikle gelişmiş toplumlarda çiftçi tarımdan para kazanıp ülke ekonomisine büyük katkılar koymak gibi bir lükse sahip değildir. İklim risklere vardır, doğal afetler vardır, dengeler vardır. Bütün ülkeler tarımını sonsuz derece destekler. Kanada, Amerika Birleşik Devletleri 2,5 milyon çiftçisine 50 milyar dolar destekleme yapıyor bir yılda. Avrupa Birliği 2014-2021 projeksiyonunda 900 küsur milyar avroluk bütçesinin yüzde 35-yüzde 40'ını çiftçiye destekleme olarak veriyor doğrudan. Ayrıca, her ülke kendi çiftçisine ayrıca olanaklar, imkânlar sağlıyor. Gelin, bu işten vazgeçin.

BAŞKAN – Sayın Sarıbal, toparlayalım lütfen.

ORHAN SARIBAL (Bursa) - Bitiriyorum Sayın Başkan, çok teşekkür ediyorum.

13'üncü madde, kıyılmış tütün meselesi. Yani aslında o, şu: Açık artırmalı tütün, açığa ekilen tütün. Adıyaman bölgesi ağırlıklı ama Türkiye'de birçok bölgede var. Bu tütün ekiliyor, biçiliyor ve açık artırmayla satılıyor Adıyaman'da ve Türkiye'nin her tarafını dağılıyor. Bu tütünün en önemli özelliği vergisiz olmasıydı, vergisiz. Getirdiniz "Kooperatif kurun. Kooperatifle birlikte size bunu sağlayacağız, üretimi durdurmayaacağız." dediniz ama Sayın Bakan, o vergi ortada durduğu sürece, yüzde 83 vergi alındığı sürece siz geleneksel yöntemle ya da el emeğiyle ya da en modern teknolojiyi de kullansanız Adıyaman tütününün sonunu getireceksiniz. Tütün üretimi sürdürülemez çünkü bugün anlaştığımız, bu ülkenin gelen sömürücü araçları olan British American Tobacco, Japan Tobacco ne yapıyorlar, biliyor musunuz? Bulgaristan diyor ki: "Benim ülkemde ne kadar sigara satıyorsan o sigarada kullandığın tütün kadar benim topraklarımda tütün alacaksın." Yani ürettiği tütünün o şirketler tarafından alınmasını ön koşul olarak koymuş. Şimdi, o şirketler gidiyorlar, Bulgaristan'dan o tütünü alıyorlar, getiriyorlar bizim ülkemizde sarıyorlar, bize sigara olarak veriyorlar. Yani meselenin özünü çözmezsek işte "Cezayı 2019'a atalım 24 Hazirandan kurtarmak için, 24 Haziranda 3 tane daha oy alalım." diye ya da "Teknolojiyi kenara koyduk, maliyeti yüksek. Siz gene geleneksel yöntemle tütününüzü kurutun." demenin ne size ne bize ne ülke ekonomisine ne ülke çiftçisine ne de -bitiriyorum- ne de Adıyaman çiftçisine bir faydası yoktur. Açık bir şekilde o gün de söyledik, bugün de söylüyoruz; bu açığa ekilen açık artırmalı tütünde vergiyi kaldırın. O vergi olduğu sürece Adıyaman tütününü ayakta tutma olanağımız yoktur.

Şimdilik teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Gaydalı, buyurun.

MAHMUT CELADET GAYDALI (Bitlis) - Teşekkür ediyorum.

Bugün Dünya Çiftçiler Günü olduğu için, bir de tütün meselesi konu olduğu için bir Bitlis Milletvekili olarak kendimi konuşmak mecburiyetinde hissettim çünkü bizim Bitlis'te tek sanayimiz bir tütün fabrikamız vardır, onun haricinde hiçbir sanayimiz olmadı ve onu da karteller sayesinde kapattırdık.

Şimdi, emperyalizmle mücadele kalkıp "Ey Amerika! Ey Fransa!" demekle olmuyor. Kendi ülkenin çıkarını emperyalistlere karşı koruyabiliyorsan budur mücadele. Tabii suçlamayı direkt olarak AKP'ye yüklemek de doğru olmaz çünkü Turgut Özal zamanında kartellere peşkeş çekildi, sigara ve tütün piyasası tamamen yabancıların eline bırakıldı. Tabii, bu olaylar içinde bir de özelleştirme furyası dönüyordu, aynı dönemlerde Bitlis'te özel sigara fabrikası da kurulmuştu tamamen yerli sermayeyle, Bitlislilerin ortaya koyduğu sermayeyle. Yalnız gene British Tobacco parmağını işin içine sokup bir sürü film çevirdikten sonra bu fabrikanın da kapanmasını sağladı. "Nasıl oldu?" dersiniz, kuruluşunda "Siz hâlâ eski metotlarla mı bu tütünü kurutuyorsunuz?" Gayet doğaldı, doğal bir tütün, Virginia tipi bir tütün üretiliyordu Bitlis'te -hâlâ da üretiliyor ama tabii, cüzi miktarda- ve bu, doğal şartlarda hevenklerde altı ayda kurutuluyordu. İngilizlerin uyutması bu oldu. "Ya, altı ayda da tütün mü kururmuş? Biz bunu yirmi dört saatte yapıyoruz, kurutma fırınlarımız var, o fırınlarda yirmi dört saatte..." Tabii bizim Bitlisli yönetim kurulumuzun, uyanık hemşehrilerim "Ya, tamam, kurutma fabrikasını buraya kuralım." dediklerinde İngilizler buna taban dirediler, "Ya, bir kurutma fabrikası için burada yatırım yapmaya değmez. Biz tütünü alalım, İngiltere'de kurutalım, size geri göndeririz." Tabii, giden tütün ayrı, emin olun, dönen tütün -artık saman mı kattılar ne kattılsa- karmakarışık bir tütünle geri geldi. Enteresan tarafı, Bitlis'teki fabrikanın müdürü de bir İngiliz'di. Bütün çalışanları yerli ama müdürü İngiliz. Bu sistemle tabii, batırırsınız ve batırdılar; bitti, sona geldi.

Yılan hikâyesine dönmüş tütün meselesini evirip çevirip “2019’a atalım da şunu yapalım, bunu yapalım”dan gelin, vazgeçin. Bugün tütün üretimi yapılıyor, hangi metotlarla yapıyorsa yapıyor, hangi makinaları kullanıyorsa kullanıyor vatandaş. Bunun piyasada bir alıcısı var mı, yok mu? Varsa niye ha bire çomak sokup duruyoruz da bunların işini engellemeye çalışıyoruz? O topraklarda -zaten toprağımız kısıtlı- küçük evleklerde büyük emek harcanarak bir tütün üretimi yapılıyor. Gelin, vazgeçin bu gene yutturmaca şeylerinden. Sadece “seçim kıyağı” diye “Aman, size 2019’a kadar gene göz yumuyoruz.” Ne olacak? Bu neye benziyor, biliyor musunuz? Aynen, horoza sormuşlar: “Yumurta mı tavuktan çıkar, tavuk mu yumurtadan?” Horoz: “Ben işime bakarım.” demiş. Hükümet de “Ben işime bakarım, vergimi sadece toparım.” diyorsa doğru ama ekonomiye büyük kayıplar getiriyor. İşsizlik büyük oranlarda olacak. Tütün üretiminden başka bir üretim yapmasını bilmeyen çiftçiye, zamanında, Turgut Özal zamanında da ANAP döneminde de bunlar yapıldı: “Alternatif üretim yaptıracağız.” Haram olsun! Öneri bile yapılmadı, alternatif bir ürün üretilme teklifi bile yapılmadı.

Gelin, gene ben size şunu söyleyeyim: Bu tütüne fazla karışmayın ama tabii, ağababaları diretiyorsa bunu, “İlla olacak.” diye bir yerlerden talimat varsa bilemiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Bu konuda polemige girmeyeceğim ama makine, teçhizatla ilgili yapılan bu düzenleme kalıcı bir düzenleme.

Evet, geneli üzerindeki konuşmalar tamamlanmıştır.

Şimdi, görüş ve eleştirilere cevap vermek üzere Sayın Bakana söz vereceğim.

Buyurun.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Öncelikle, milletvekillerimizin teklifle ilgili yapmış oldukları değerlendirmelerden dolayı kendilerine teşekkür ediyorum. Burada tekrar etmek gerekirse farklı toplum kesimlerinin veya farklı meselelerin çözümüne dönük çözüm önerileri var. AK PARTİ hükümetleri olarak her zaman için çözümleri getiren, çözümler ortaya koyan bir parti olduk ve Hükümet olduk. Bundan sonra da aynı şekilde, vatandaşlarımızın, milletimizin, toplumumuzun ihtiyaçlarını, varsa sorunlarını çözmeye devam edeceğiz.

Burada seçim sürecine dönük birtakım düşünceler söylendi. Herkes şunu çok iyi bilsin ki veya biliyor ki 24 Haziran seçimlerinden de inşallah, bugüne kadar olduğu gibi, milletimizin teveccühüyle AK PARTİ çıkacak ve son on altı yıldır ekonomide, siyasette Türkiye’nin gelişmesi noktasında gayretle sürdürdüğümüz çalışmalara bundan sonraki süreçte de aynen devam edeceğiz. Onun için getirilen düzenlemeyi, seçime endeksli bir şekilde, sanki bir şeyler oluyor, “Bir kriz havası var.” sözleriyle polemik konusu yapmak bana göre haksızlık yani bazı şeyleri yazsan suç, yazmasan suç, söylesen suç, söylemesen suç; ne yaptığınız belli değil, ne dediğiniz belli değil, bugün dediğinizin yarın tersini söyleyebiliyorsunuz. Bu Plan Bütçe Komisyonu salonu çok şeye şahit oldu, seçimlerden önce çok duyduk bunları; “Şöyle olacak, böyle olacak...” Her defasında...

BAŞKAN – Sayın Bakanım, maddelere yönelik olarak...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Evet, maddelere yönelik söylüyorum Sayın Başkanım. Hükümete dönük eleştiriler vardı dolayısıyla biz de onlara cevap vereceğiz.

BAŞKAN – Efendim, onlar Hükümete yönelik değil, biz alındık onu üstümüze teklif olduğu için.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır canım, Hükümete dönük eleştiriler var, teklife dönük olsa onları teklif sahipleri düşünsün diyeceğim ama Hükümete dönük eleştiriler var.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Bakan bilir, kime eleştiri yapılacağını bilir.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – O açıdan, burada hakem millet. Biz milletimizin sağduyusuna inanıyoruz. Türkiye, içeride ve dışarıda oynamak istenen bütün oyunlara rağmen, bütün kurulan ve kurulmak istenen oyunlara rağmen ekonomisiyle de Hükûmetiyle de siyasetiyle de millet olarak dimdik ayakta. O açıdan, kimsenin, önümüzdeki günlere dair, ekonomiyle ilgili olmayan şeyler varmış gibi göstererek kriz senaryoları üretmesine gerek yok. Bu ülke bir sürü oyunu gördü, ekonomi üzerinde oynamak istenen oyunları gördü, her defasında da Hükûmet olarak bu oynanan oyunlara karşı gerekli tedbirleri, kararları aldık ve Türkiye ekonomisi yoluna devam ediyor. Geçen senenin başında, bu Komisyon salonunda “2017 yılında 2’yi, 3’ü geçemez büyüme.” diyenler, yılın sonunda yüzde 7,4 büyümeyi görünce buna da “hormonlu büyüme” dediler. Dolayısıyla bu siyaset anlayışı doğru bir siyaset anlayışı değil. Sonra, karşı karşıya kalınan meseleler varsa, bunları çözmeye dönük öneriler getiriliyorsa bundan niye gocunuluyor? Hükûmetlerin var olma sebebi o. Bir sorun varsa, bir mesele varsa bunu çalışır, Hükûmet getirir, burada Komisyonun takdirine sunar dolayısıyla burada çözümlerin doğruluğunu, yanlışlığını tartışalım ama çözümlerin getirilmesinden gocunulması bence son derece üzücü bir siyaset anlayışıdır.

24 Hazirana giden süreçte seçimin en adil, en demokratik, en katılımcı şekilde gerçekleşmesi için Hükûmet olarak her alanda her türlü çabayı ve gayreti gösteriyoruz. On altı yıldır, sandıktan, AK PARTİ hükûmetleri, iktidarları hep adil seçimler sonucunda çıkmıştır ve demokrasinin güçlenmesi, hukuk devletinin güçlenmesi hep AK PARTİ hükûmetleri döneminde olmuştur. Bugün bazı meseleleri daha rahat konuşabiliyorsak veya önceden konuştuğumuz meseleleri artık konuşmayı bile gerekli görmüyorsak on altı yılın kazanımlarının sonucu olmuştur.

Bu teklifte de değişik konularda çözüm önerileri var. Hükûmet olarak getirilen çözüm önerilerine, burada teklif bazında konuşmak gerekirse katılıyoruz. Tabii ki bu daha da geliştirilebilir, daha da iyileştirilebilir ama ben inanıyorum ki buradaki birçok mesele de toplumun ihtiyaçlarını karşılamaya matuftur.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bakanım.

Teklifin geneli üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

1’inci madde üzerinde görüşme açıyorum:

BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 20/2/1930 tarihli ve 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Kıymetli madenler ve kıymetli taşlarla bunlardan mamul veya bunları muhtevi her nevi eşya ve kıymetlerin, kambiyo, nukut, esham, tahvilat ve ticari senetlerle tediyei temine yarayan her türlü vasıta ve vesikaların alım satımı ile memleketten ihracı veya memlekete ithalinin tanzim ve tahdidine ve Türk parasının kıymetinin korunması zımında kararlar almaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

BAŞKAN – Çıkarmaya yönelik bir önerge vardır, onu okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 1'inci maddesinin teklif metninden çıkarılmasını arz ve teklif ederiz.

Emine Nur Günay
Eskişehir

BAŞKAN – Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANI NACI AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Temizel...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, hazır böyle bir önerge verilmişken, burada, 1567'yle ilgili olarak yapılmış olan 5 tane düzenlemenin hepsinin beraberce bir değerlendirilmesinin uygun olacağını düşünürüm.

Biraz önce, kamuoyunda kesin olarak bu olay anlaşılmadı dolayısıyla burada yapılan işlemin, beklentileri karşılamadığı gibi ciddi anlamda zararlara da neden olacağını söylemiştik. Hemen akabinde -daha önce çıkmış ama ben daha yeni gördüm- Hazine Müsteşarlığının bir basın açıklaması geldi. Basın açıklamasına bakıyorsunuz Sayın Bakanım, aynı paragraf içerisinde dünya kadar çelişki falan var yani ortalıkta bir şey düzeltilmiyor burada. Hemen üçüncü paragraf: “Söz konusu kanun, kambyo rejimine ilişkin düzenleme yapma yetkisini ve kambyo mevzuatına aykırılıklara ilişkin cezaları düzenleyen çerçeve bir kanundur.” Doğru, 1567 çerçeve kanundur, bunu yazmaya gerek yok ama hemen arkasından deniyor ki: “Kambyo rejiminin düzenlenmesi kanunla değil, ikincil mevzuatla yapılmaktadır.” Hazine Müsteşarlığı böyle bir cümle yazar mı? Kambyo mevzuatının düzenlemesi kanunla değil, ikincil mevzuatla yapılıyor. İkincil mevzuat kanuna dayanmaz mı Sayın Bakanım? Böyle şey mi olur? Yani buralarda bir gariplikler oluyor, sanki birileri zorla bir şeyler yapmaya falan çalışıyor. Dolayısıyla burada yapılan düzenlemelerin hepsi, sadece ve sadece bu 4'üncü maddedeki bilgi almayla ilgili konu, olay ondan ibaret; diğerleri o kadar fazla önemli şeyler değil, aciliyeti olmayan şeyler, bilgi alma konusu da o kadar acil değil. Asıl burada, daha sonraki 2'nci maddede tutarsız olan şey şu: Biliyorsunuz, Bakanlar Kurulu kararıyla yapılıyor buradaki düzenlemelerin hepsi, adında da “Bakanlar Kurulu kararı” yazıyor. Yeni düzenlemede belki 24 Hazirandan sonraki uyum yasalarını da göz önüne alarak -ki almadıkları belli, orada ne yapıldığını bilmiyorlar, kimse bilmiyor şu anda, yetki verildi ama düzenleme yapılmadı- Bakanlar Kurulunu çıkartıyor ve düzenlemeler yaptırıyor, ikincil mevzuat düzenlemeleri. Kim yapıyor, hangi yetkiye dayanarak yapıyor; bu belli değil. Böyle düzenleme olmaz, böyle kanun olmaz. Eğer bu 1'inci madde çekiliyorsa bunları çekin, 25 Haziranda getirin yeniden yani siz yapacaksınız o zaman getirin. Doğrusu budur.

Önerimiz bu 5 maddenin tamamının çıkartılıp -zaten 2 maddesi çıkıyor, 3 madde kalıyor geriye- bu konuda hiç değilse kamuoyundaki tartışmanın sona erdirilmesidir derim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Bakanım, 1 ve 5'inci maddeleri şu an çıkartıyoruz. Zaten aslında 3'üncü ve 4'üncü maddede çok fazla bir şey yok ama 2'nci madde üzerinde de çelişkiler var. Burada yapacağız ama benzer kanaatlerde olduğumuzu ifade etmek istiyorum. İlgili başbakan yardımcısı arkadaşımız Amerika'da olduğu için değerlendiremiyoruz, bunu Genel Kurul aşamasına kadar Hazineyle ve onunla değerlendireceğiz.

Sayın Bakanın katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

1'inci madde madde metninden çıkarılmıştır.

2'nci madde üzerinde görüşme açıyorum.

MADDE 2- 1567 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- “Bu Kanuna dayanılarak çıkarılan karar, yönetmelik ve tebliğler ile diğer genel ve düzenleyici İşlemlere aykırı hareket eden kişilere bu Kanunda başka bir yaptırım öngörülmemesi halinde on bin Türk Lirasından elli bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

1 inci maddede yazılı eşya ve kıymetleri bu Kanuna dayanılarak çıkarılan karar, yönetmelik ve tebliğler ile diğer genel ve düzenleyici işlemlere aykırı olarak yurttan çıkaran veya yurda sokanlar ya da bu fiillere teşebbüs edenler, fiil 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümlerine göre suç oluşturmadığı takdirde söz konusu eşya ve kıymetlerin rayiç bedelinin yüzde yirmisi oranında idari para cezası ile cezalandırılır.

Her türlü mal, kıymet, hizmet ve sermaye ithal ve ihraç edenler veya bu işlere aracılık edenlerden bu işlemlerinden doğan alacaklarını 1 inci maddeye göre alınan kararlardaki hükümlere göre ve bu kararlarda tayin edilen süreler içinde yurda getirmeyenler, yurda getirmekle yükümlü oldukları kıymetlerin rayiç bedelinin yüzde beşi kadar idarî para cezasıyla cezalandırılırlar. İdarî para cezasına ilişkin karar kesinleşinceye kadar alacaklarını yurda getirenlere, birinci fıkra hükmüne göre idarî para cezası verilir. Ancak, verilecek idarî para cezası yurda getirilmesi gereken paranın yüzde iki buçüğundan fazla olamaz.

Bu Kanuna dayanılarak çıkarılan karar, yönetmelik ve tebliğler ile diğer genel ve düzenleyici işlemler uyarınca faaliyet izni veya yetki belgesi alınması zorunlu olan konularda, gerekli izin veya belgeyi almaksızın ticari faaliyette bulunanlar, elli bin Türk Lirasından iki yüz elli bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır ve yetkisiz faaliyetin gerçekleştirildiği iş yerindeki tüm faaliyetler bir aydan altı aya kadar, tekrarı halinde ise sürekli olarak durdurulur. Ancak, yetkisiz olarak faaliyette bulunanların ilan ve reklamlarından veya yaptıkları işin mahiyetinden söz konusu iş yerini, sadece faaliyet izni veya yetki verilmesi gereken faaliyet konularında iştigal etmek amacıyla açtıkları veya işlettikleri anlaşılıyorsa söz konusu iş yerindeki faaliyet sürekli olarak durdurulur. Durdurma işlemleri Hazine Müsteşarlığının talebi üzerine valiliklerce yerine getirilir.

Yurt dışı ve yurt içinden kredi kullanılabilmesi için bu Kanuna dayanılarak çıkarılan karar, yönetmelik ve tebliğler ile diğer genel ve düzenleyici işlemlerde öngörülen şartları taşımadığı halde söz konusu krediyi kullananlar ile gerekli kontrol yükümlülüğünü yerine getirmeyerek bu krediyi kullandıran veya aracılık edenlere elli bin Türk Lirasından iki yüz elli bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Bu kabahatlerin bir özel hukuk tüzel kişinin organ veya temsilcisi ya da organ veya temsilcisi olmamakla birlikte bu tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde görev üstlenen bir kişi tarafından tüzel kişinin yararına işlenmesi halinde, tüzel kişi hakkında fiilin niteliğine göre bu maddede yer alan cezalar ayrıca uygulanır.

Kabahatin konusunu yabancı paranın oluşturması halinde, idarî para cezasının hesaplanmasında fiilin işlendiği tarih itibarıyla Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının bu paraya ilişkin “döviz satış kuru” esas alınır.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı fiillerin tekrarı halinde verilecek cezalar iki kat olarak hükmedilir.

Bu madde kapsamında idari para cezasına karar vermeye Cumhuriyet savcısı yetkilidir.”

BAŞKAN - Bir adet önerge vardır, okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi’nin 2’nci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Emine Nur Günay

Eskişehir

“MADDE 2- 1567 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Bu Kanuna dayanılarak çıkarılan karar, yönetmelik ve tebliğler ile diğer genel ve düzenleyici işlemlere aykırı hareket eden kişilere bu Kanunda başka bir yaptırım öngörülmemesi halinde on bin Türk Lirasından elli bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

1 inci maddede yazılı eşya ve kıymetleri bu Kanuna dayanılarak çıkarılan karar, yönetmelik ve tebliğler ile diğer genel ve düzenleyici işlemlere aykırı olarak yurttan çıkaran veya yurda sokanlar ya da bu fiillere teşebbüs edenler, fiil 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümlerine göre suç oluşturmadığı takdirde söz konusu eşya ve kıymetlerin rayiç bedelinin yüzde yirmisi oranında idari para cezası ile cezalandırılır.

Her türlü mal, kıymet, hizmet ve sermaye ithal ve ihraç edenler veya bu işlere aracılık edenlerden bu işlemlerinden doğan alacaklarını 1 inci maddeye göre alınan kararlardaki hükümlere göre ve bu kararlarda tayin edilen süreler içinde yurda getirmeyenler, yurda getirmekle yükümlü oldukları kıymetlerin rayiç bedelinin yüzde beşi kadar idarî para cezasıyla cezalandırılırlar. İdarî para cezasına ilişkin karar kesinleşinceye kadar alacaklarını yurda getirenlere, birinci fıkra hükmüne göre idarî para cezası verilir. Ancak, verilecek idarî para cezası yurda getirilmesi gereken paranın yüzde ikibuçüğundan fazla olamaz.

İthalat, ihracat ve diğer kambiyo işlemlerinde döviz veya Türk Parası kaçırmak kastıyla muvazaalı işlemlerde bulunanlar, yurda getirmekle yükümlü oldukları veya kaçırdıkları kıymetlerin rayiç bedelinin yüzde kırkı oranında idarî para cezasıyla cezalandırılırlar. Bu fiilin teşebbüs aşamasında kalması halinde verilecek ceza yarı oranında indirilir.

Bu Kanuna dayanılarak çıkarılan karar, yönetmelik ve tebliğler ile diğer genel ve düzenleyici işlemler uyarınca faaliyet izni veya yetki belgesi alınması zorunlu olan konularda, gerekli izin veya belgeyi almaksızın ticari faaliyette bulunanlar, elli bin Türk Lirasından iki yüz elli bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır ve yetkisiz faaliyetin gerçekleştirildiği iş yerindeki tüm faaliyetler bir aydan altı aya kadar, tekrarı halinde ise sürekli olarak durdurulur. Ancak, yetkisiz olarak faaliyette bulunanların ilan ve reklamlarından veya yaptıkları işin mahiyetinden söz konusu iş yerini, sadece faaliyet izni veya yetki verilmesi gereken faaliyet konularında iştiغال etmek amacıyla açtıkları veya işlettikleri anlaşılıyorsa söz konusu iş yerindeki faaliyet sürekli olarak durdurulur. Durdurma işlemleri Hazine Müsteşarlığının talebi üzerine valiliklerce yerine getirilir.

Bu kabahatlerin bir özel hukuk tüzel kişinin organ veya temsilcisi ya da organ veya temsilcisi olmamakla birlikte bu tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde görev üstlenen bir kişi tarafından tüzel kişinin yararına işlenmesi halinde, tüzel kişi hakkında fiilin niteliğine göre bu maddede yer alan cezalar ayrıca uygulanır.

Kabahatin konusunu yabancı paranın oluşturmaları halinde, idari para cezasının hesaplanmasında fiilin işlendiği tarih itibarıyla Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının bu paraya ilişkin “döviz satış kuru” esas alınır.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı fiillerin tekrarı halinde verilecek cezalar iki kat olarak hükmedilir.

Bu madde kapsamında idari para cezasına karar vermeye Cumhuriyet savcısı yetkilidir.”

BAŞKAN – Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Önergeyle yapılan değişiklik ve madde üzerine Hazine’den bir açıklama alalım.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Tabii, Hazine Müsteşar Yardımcımız bir açıklama yapsın.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bakanım.

Burada, teklifimizin 2’nci maddesi kapsamında, esasen cezalarla ilgili bazı düzenlemeler yapıyoruz. Buna hangi şekilde ihtiyaç olduğunu özetlemek gerekirse; kısa bir süre önce biz döviz bürolarıyla ilgili bir düzenleme yapmış idik. Burada, Türkiye’de faaliyet gösteren döviz bürolarının kayıt altına alınması, bunların işlemlerinin devlet tarafından daha sıkı şekilde takip edilmesi ve ayrıca A ve B sınıfı diye ayırarak A sınıfı işletmelere ilave olarak bazı haklar tanınması suretiyle bunların daha kurumsal hâle getirilmesi amacıyla bir düzenleme yapmış idik. Bu düzenleme kapsamında tabii ki bu düzenleme için müracaat eden işletmelerimiz mevcut, bu birincisi.

İkincisi: Şu anda piyasada yetkisi olmadığı hâlde döviz alıp satan kurumlar var. Nedir onlar? İşte, hepimizin bildiği gibi, kuyumcular var ya da bu yazlık sezonda gidip turistik yörelerde üç aylık, beş aylık yer kiralayıp döviz alıp satan yetkisiz kurumlar var. Bunlar tabii ki haksız rekabet oluşturuyor çünkü diğer yetkili müesseselerden biz gerek yıllık ücret alıyoruz gerekse bunlar vergisini ödüyorlar. Dolayısıyla bu haksız rekabeti ortadan kaldırmak amacıyla gene bu maddenin içerisine yetkisiz işlem yapan bu kurumlara karşı işlem tesis edilebilmesine yönelik bir hüküm konulmuştur.

Ayrıca, gene bu madde kapsamında, şimdi, bizim eski kambiyo rejiminde yani mevcut düzenlemede özellikle yurda giriş ve yurttan çıkışlarla ilgili işlemlerde ceza kesilebilmesi için izne bağlı olma şartı var idi. Bu eski sıkı kambiyo rejimi döneminden kalma bir ibareydi yani Sayın Bakanım da belki hatırlayacaktır. Biz bu ibareyi kaldırıp ayrıca Avrupa Birliği uygulamasına uygun bir hâlde yüzde 20 oranını getiriyoruz ve bütün bu düzenlemelere aykırı olarak yurda sokma veya yurttan çıkarma durumunda mevcut ceza bütün bu şeyde uygulanabilir hâle gelmiş olacak.

Bir diğer düzenlememiz ise gene bu madde kapsamında... Bazen kişiler belli kurumların lehine yurt dışına ve yurt içine belli bir şekilde para getirme gibi onlar adına işlem tesis edebiliyorlar ve bunlar mahkemelerde bizim için sıkıntı hâline geliyor çünkü sadece o kişilere bir ceza kesebiliyoruz. Bunların kendi aralarında işlem yaptıkları kişilere maalesef ceza kesemiyorduk. Burada da bu şekilde bu yetkiyi, bir şekilde, kanun kapsamına almış oluyoruz.

Burada diğer yazılı olan hususlar aslında şu anda mevcutta zaten değişiklik yapmadığımız hususlar. Bir de para cezasını, idari cezayı da artırmış durumdayız.

Burada bir hususta açıklama yapmak durumundayım çünkü şimdi burada “Kanuna dayanılarak çıkarılan karar, yönetmelik ve tebliğler” diyor. Mesela, burada özellikle döviz bürolarıyla ilgili yapmış olduğumuz işlemleri de bir yönetmelik kapsamında yapıyoruz biz. Eğer biz bunu mevcut eski hâliyle tutarsak bir tutarsızlığı, arada bir uyumsuzluğu devam ettirmiş olacaktık. O yüzden bu,

sadece bu uyumsuzluğu ortadan kaldırmak maksadıyla buraya konulmuş bir ifadedir çünkü şu anki mevcut durumu -döviz bürolarını örnek vermek gerekirse- biz bir yönetmelik kapsamında düzenlemiş bulunuyoruz.

Şu anda aklıma gelenler bunlar sayın vekiller.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Temizel, buyurun lütfen.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Sadece bir soru sormak için...

Şimdi, benim belki 10’uncu defa okuduktan sonra buradaki düzenlemeyle ilgili çıkardığım şey şu: Kıymetli madenler veya işte bu mücevherat vesaire gibi şeyleri satanlarla ilgili iş yerlerinde sürekli olarak döviz alıp satımının da yapılması nedeniyle bunların izne tabi tutulmasıyla ilgili bir düzenleme getiriyoruz.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Sayın Vekilim, izne tabi değil, şöyle: Zaten eğer ki bu kişi ve bu kurum döviz alıp satmak istiyorsa bize müracaat edip izin alması yani yetkili müessese lisansı alması gerek.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Tamam, aynen öyle diyor.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Almadıysa biz ceza kesemiyor idik.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Güzel. Ha “Almadıysa ceza kesemiyoruz.” olgusundan öte yani bu alanı düzenliyorsunuz siz, ceza kesmek için demek ki izin alma zorunluluğu var.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Çünkü haksız rekabet oluşturuyor.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Burada turistik bir bölgeye gidip, mücevher dükkânı açıp dövizle işlem yapan bir insan aynı kapsam içerisine mi alınacak?

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Yetkisizse her kim olursa olsun yani ister mücevheratçı olsun...

BAŞKAN – Bir dakika, yanlış bir şey söylüyorsunuz ya, bir dakika ya. Ne yapıyorsunuz Sayın Müsteşar? Yanlış laf ediyorsunuz ya.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Hayır, hayır, şöyle Sayın Başkan, izin verin, ifade edeyim.

BAŞKAN – “Alım satım konu bir işle dövizle alıp satış yapamaz.” diyorsunuz.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Mesela, altın aldı, karşılığında...

BAŞKAN – Sayın Müsteşar, ağzınızdan çıkan her şeyi yani tartışmaya, herhangi bir yanlış anlamaya mahal vermeyecek şekilde olsun lütfen.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Efendim, şöyle izah edeyim: Mesela, bir market de olabilir, bir kuyumcu da olabilir, altın aldı diyelim ki, karşılığında TL yoktu, dövizle aldı. Bu zaten şu anda herhangi bir kısıtlama kapsamında değil. Bizim kastımız, döviz alıp satmak yani kambiyo işlemleri yapmak anlamındadır yoksa onun haricinde herhangi bir kapsamı yok şu anda. Zaten kambiyo rejimi kapsamı dışında olan bir işlemden bahsediyor o. Sizin bahsettiğiniz ise farklı bir işlem. Yani diyelim ki bir mücevheratı var, geldi turistin biri oradan -ya da halı da alabilir-

aldı; diyelim ki yanında Türk lirası yok, döviz verdi, onunla ilgili bir düzenlememiz yok. Ama döviz alıp satamaz çünkü o yetkiyi gerektiren bir işlemdir. Ben, kusura bakmayın, eksik ifade ettim, o benden kaynaklanıyor. Özür diliyorum.

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu, buyurun lütfen.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Daha fazla tartışmayı uzatmamak adına ben de burada kesiyorum.

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu, buyurun lütfen.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Müsteşarım, şimdiye kadar Hazine Müsteşarlığı ne kadar denetim yaptı, ne kadar tespitte bulundu bu yönden biraz önce söylediğiniz konularla ilgili olarak?

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Sayın Vekilim, şimdi, bizim şöyle bir sistemimiz var: Normalde, bir, bize gelen şikâyetlere göre denetleme yaptırıyoruz bizim Hazine Kontrolörleri Kuruluna. Bu, yılda genelde 8-10 civarında oluyor. Bir de ayrıca biz bu tesadüfi yöntemle çünkü risk esaslı olarak bir tespit yapıyoruz, o da yaklaşık olarak 30 civarında yıllık. Yani bu 30 civarında, diğerine de 8-10 dersek toplam 40 civarında denetleme yapıyoruz ama dediğim gibi, bize gelen ihbarların hepsini biz yapmıyoruz. Mesela, Maliye Bakanlığından da, onlardan da istirham ediyoruz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Yani 30 denetim yapıldı, öyle diyorsunuz. 30 denetimin sonucu nedir?

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Ceza kesiyoruz, epey ceza kestiğimiz şey var.

BAŞKAN – “Ceza kesemiyoruz.” dediniz demin.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Hayır, o farklı. Sayın vekilimizin bahsettiği yetkili müessese... Diyelim ki kasasındaki döviz ile şey birbirine uyumlu çıkmamış. Bu bahsettiğimiz biraz daha farklı. Yerel anlamda şeyden bahsediyoruz değil mi Sayın Vekilim yani ilgili yetkili müessesenin denetiminden bahsediyoruz?

BAŞKAN – Kasa hesabının tutmamasından bahsediyorsunuz.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Mesela tutmaması gibi oluyor ya da ne bileyim, yaptığı işlemlerin tekrar etmesi durumunda gene ceza kesiyoruz, usulsüz işlemlerle ilgili, kayıtsız, kayıt dışı...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Yani verdiğiniz rakamlar çok düşük, komik rakamlar; 8, 10 yani toplam olarak 30 denetim. Bunlarla nasıl bir sonuca ulaştınız, böyle bir yasal değişiklik yapıyorsunuz?

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Sayın Vekilim, şöyle: Hepsini biz kendimiz yapmıyoruz. Mesela, diyelim ki bize bir ihbar geldi, dedi ki: “Bu adam, bu yetkili müessese burada döviz alıp satarken karşılığında döviz alım belgesi vermiyor.” O zaman onun tespiti için Maliye Bakanlığından oradaki ilgili vergi dairesini görevlendirip gönderiyoruz biz. Onlar da bizim adımıza yapıyorlar. Eğer tespit edilirse onlarla ilgili de işlem yapıyoruz.

BAŞKAN – Onlar dâhil mi bu sayıya, 30’a?

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Hayır, onlar dâhil değil.

BAŞKAN – Onlar ne kadar?

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Şimdi arkadaşımız getirdi, yıllık en az 50-60 yetkisiz işlemle ilgili inceleme yapıyormuş. Maliye Bakanlığına gönderilen bu. Bizimkilere ilaveten yani bizim kendi yaptıklarımız 40 civarında...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Peki, siz, bu yasal değişiklikten sonra ne yapacağınızı umuyorsunuz? Gereken denetimi yapabilecek misiniz, bu değişikliğe uygun denetimi yapabilecek misiniz?

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Sayın Vekilim, şöyle bir şey var: Biz yönetmelikte bir değişiklik yaptık. Özellikle bu kayıt altına alınması amacıyla, örneğin altı ay kamera kayıtlarını tutmak zorunda şeyler. Eskiden zorunluluk yoktu şimdi onu zorunlu hâle getirdik. Dolayısıyla herhangi bir şekilde bize bir ihbar geldiği zaman onları tespit etmemiz çok daha kolay.

BAŞKAN – O zaman bu düzenlemeye ne ihtiyacınız var?

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Buradaki şeyde yetkisiz işlem yapanlarla ilgili Sayın Başkanım. Yani bizim normal yetkilendirdiğimiz şeyler var, zaten onlarla ilgili katı düzenlemelerimiz var. Ama adam hiçbir...

BAŞKAN – Yetkisizlerle ilgili daha önceden hiçbir şeyiniz yok muydu?

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Yapamıyorduk, sıkıntımız oradaydı, yapamıyorduk çünkü...

BAŞKAN – Siz de mi yapamıyordunuz Sayın Bakanım Maliye olarak?

Buyurun.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Değerli Başkanım, tabii, burada vergiyle ilgili bir mevzuu konuşmuyoruz. Vergi kanunları bakımından kişinin yaptığı faaliyet kanunlar çerçevesinde olmasa bile, her hâl ve takdirde kazancın elde edilmesi söz konusuysa denetimleri yapıyoruz, vergiyi de alıyoruz tabiiyle.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Ben de tam bunu soruyordum.

Sayın Kuşoğlu, teşekkür ediyorum.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – 1567'ye göre aslında Maliyenin yetkisi var.

BAŞKAN – Sayın Bakanın katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

3'üncü madde üzerinde görüşme açıyorum:

MADDE 3- 1567 sayılı Kanunun mülga 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 4- Hazine Müsteşarlığı ve denetim yetkisine haiz kişiler bu Kanunun uygulaması ile ilgili olarak ihtiyaç duyulan her türlü bilgi ve belgeyi gerçek ve tüzel kişilerden istemeye yetkilidir.

Bu Kanunun uygulaması ile sınırlı olmak üzere, Hazine Müsteşarlığı, kamu kurum ve kuruluşlarından Devletin güvenliği ve temel dış yararlarına karşı ağır sonuçlar doğuracak hâller ile meslek sırrı, aile hayatının gizliliği ve savunma hakkına ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla özel kanunlardaki yasaklayıcı ve sınırlayıcı hükümler dikkate alınmaksızın her türlü bilgi ve belgeyi uygun süre ve ortamda, sürekli veya münferit olarak istemeye yetkilidir. Hazine Müsteşarlığı, ilgili taraflarla bu husustaki detayları belirleyen mutabakat zaptı düzenleyebilir.

Bu Kanuna dayanılarak çıkarılan karar, yönetmelik ve tebliğler ile diğer genel ve düzenleyici işlemlerle belirlenen veya Hazine Müsteşarlığınca belirlenecek usul ve süreler içinde bilgi ve belge gönderme yükümlülüğünü yerine getirmeyenler hakkında on bin Türk Lirasından elli bin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir. İstenen bilgi ve belgelerin hatalı veya eksik olarak verildiğinin saptanması halinde, bu yanlışlığın düzeltilmesi veya eksikliğin giderilmesi için otuz günlük süre verilir. Bu süre içinde yanlışlığın düzeltilmemesi veya eksikliğin giderilmemesi halinde on bin Türk Lirasından elli bin Türk Lirasına kadar İdari para cezası verilir.

Müsteşarlık veya denetim yetkisini haiz kişiler tarafından istenen bilgi ve belgelerin yanıltıcı olarak hazırlanması ya da bu kişilere yerinde inceleme imkânının sunulmaması hallerinde, elli bin Türk Lirasından iki yüz elli bin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

Bu madde kapsamında idari para cezasına karar vermeye Cumhuriyet savcısı yetkilidir.”

BAŞKAN – Söz talebi? Yok.

3’üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

4’üncü madde üzerinde görüşme açıyorum:

MADDE 4- 1567 sayılı Kanunun mülga 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 5- Bu Kanun ve bu Kanuna dayanılarak çıkarılan mevzuat kapsamında faaliyet izni ve/veya yetki verilen anonim şirketler, 3/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 330 uncu maddesi kapsamında “özel kanuna tabi anonim şirket” olarak değerlendirilir. Bu kapsamda, söz konusu anonim şirketler, sadece bu Kanun ve bu Kanuna dayanılarak çıkarılan karar, yönetmelik ve tebliğlerde belirtilen ekonomik amaç ve konular kapsamında kurulabilir ve faaliyet gösterebilirler.”

BAŞKAN – Sayın Bakanım, buyurunuz.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Şimdi, bu 4’üncü maddedeki bilgi istemeyle ilgili olarak düzenlemede, bir taraftan Hazine Müsteşarlığı olurken “veya denetim yetkisini haiz kişiler” deniyor. Bununla, hiçbir sınırlama olmadan, Türkiye’de denetim yetkisini haiz bütün kişilerin hepsi bu konuda bilgi isteme hakkına sahip olacaklar mı olmayacaklar mı?

BAŞKAN – Hayrettin Bey, biz cevap alalım lütfen.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Burada ek 1’inci maddede -biz onunla ilgili değişiklik önergesi vermedik ama- tanımlanmış aslında. Maliye müfettişleri ile Maliye müfettiş muavinleri, hesap uzman ve yardımcıları, Hazine kontrolörleri ve stajyer Hazine kontrolörleri ve kambiyo murakabe mercileri, bunların hepsi denetim yetkisi...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Onların hepsi zaten kapandı gitti, büyük bir kısmı, herhangi bir şey kalmadı.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Vergi müfettişleri.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Mesela diyelim ki vergi müfettişi oldu bir kısmı, hazine kontrolörleri duruyor zaten. Ama kambiyo murakıp şeyleri kaldı.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – İkinci konu: Kurumlardan bilgi almayla ilgili olarak, meslek sırrı, aile hayatının gizliliği, savunma hakkına ilişkin hükümler vesaire gibi şeyleri sınırılıyorsunuz. “Bu konularda herhangi bir bilgi istenemez.” deniliyor fakat birinci grupta bilgi isteyenlerle ilgili böyle bir sınırlamanız yok. Birdenbire insanların bütün aile hayatı, şu bu dâhil olmak üzere her şeyine girerek bilgi isteme şeklinde bir uygulamaya mı geçecek Türkiye?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – İkinci fıkra birinci fıkrayla bağlı zaten.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Değil Sayın Bakanım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok yok, anladım ben sizi. Yani şöyle: İkisini birbirinden kopuk yazınca sanki birinci fıkra ayrı, ikinci fıkra ayrı gibi oluyor.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Ve tamamen o sorun çıkıyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hâlbuki aslında aynı şey. Değil mi arkadaşlar?

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Tabii, birincisi ikincisinin kapsamını veriyor.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – O zaman, şu aşağıdaki ifadelerin ortak parantezine alınsa. Hem kamudan alınacak bilgiler hem özel kişilerden alınacak bilgiler tamam ama ayrı ayrı yazılmış, “istemeye yetkilidir.” demiş, nokta. “Kurum ve kuruluşlardan...”

BAŞKAN – Hayrettin Bey, siz cevap verin.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Kamu kurum ve kuruluşlarından bu bilgi istenildiği zaman da aşağıda bir sürü sınırlamamız var, yukarıda yok.

HAZİNE MÜSTEŞAR YARDIMCISI HAYRETTİN DEMİRCAN – Sayın Vekilim, Sayın Bakanım şöyle: Birincide bir genel yetki alıyoruz, doğrudur ama daha sonrakilerde ise bu yetkinin biz sınırlarını çiziyoruz. Yani her konuda biz istesek bile bilgi isteme durumunda değiliz. Dolayısıyla bunlara bir bütünlük içinde bakmak gerekmektedir diye düşünüyorum yani bu ikincisi ile birincisi birbirinden kopuk değil. İkincisi birincisinin sınırını, kapsamını belirleyen bir şey.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, hayır hayır, bir dakika.

Birinci fıkra kamu kurum ve kuruluşu olmayan gerçek ve tüzel kişiler, ikinci fıkra ise kamu kurum ve kuruluşları. Gerçek ve tüzel kişiler bakımından bilgi istemeyle ilgili hiçbir sınırlayıcı hüküm yok, doğru. Vergi Usul Kanun’una göre de vergi incelemesine yetkili elemanlar...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Vergi müfettişleri olarak burada her hâlükârda kalkıp da... Şu aşağıda “aile hayatının gizliliği, savunma hakkına ilişkin hükümler” gibi her hâlükârda bilgi istenilmesini sınırlandıran ve çok özel durumlarda ancak yargı kararıyla alınacak bilgiler var. Dolayısıyla bu kadar yaygın bir bilgi isteme düzenlemesi ciddi anlamda sorun yaratır.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok yok. Ben şöyle anlıyorum: Yani birinci fıkradaki kişilerden, gerçek ve tüzel kişilerden yani kamu kurum ve kuruluşu olmayanlardan bilgi isteme kurallarında bir sınırlayıcı hüküm olmaz. Diğer, ikinci fıkrada ise kamu kurum ve kuruluşlarının görev ve yetkileri icabı uhdelerine giren bilgiler varsa, aile mahremiyetine ilişkin veya burada sayılan diğer hususlarda, bu hususlarda bilgi veremeyeceğine dair bir sınırlayıcı kural getiriliyor. Yani bir kurum, mesela Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı kişinin aile mahremiyetine giren bir bilgiye sahipse, ilgili kurum bunu gerekçe göstererek vermeyebilecektir.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Şimdi, Sayın Bakanım, tartışmak istemiyorum ama öğrenmek için söylüyorum.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok yok, ben de anlamaya çalışıyorum şeyi.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Yani insanların kafasında böyle soru işareti yaratmak yerine, evet, bu, düşünülebilir bir noktaysa geçeriz. Bana göre, düşünülmesi gereken bir nokta çünkü buradaki yetki... Bu konuda alınacak olan bilginin sınırı çizilmiyor burada.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Arkadaşlar teknik olarak maddenin yazımında “aile hayatının gizliliği” ifadesini oraya niye aldılar, onu merak ettim ama netice itibarıyla, biliyorsunuz, bazı kanunlarda kamu kurum ve kuruluşlarının kendi özel kanunlarından gelen ve hiçbir şekilde bilgi

verilmeyeceğine ilişkin hüküm ve kaideler var. Burada Hazine Müsteşarlığı şunu yapmaya çalışıyor: Mesela vergi bunlardan bir tanesi ama biz onu en son çözdük aslında. Kamu kurum ve kuruluşlarına bilgi vermenin önünü açtık. Ama “Ola ki diğer kurumların özel kanunlarında yer alan ve diğer kurumlara bilgi vermeyi engelleyen özel hükümler var ise o hükümler dikkate alınmaksızın bilgi ve belge istenebilir.” denilmeye çalışılıyor. Bunun da istisnası olarak belirli hâller sayılmaya çalışılmış; meslek sırrı, aile hayatının gizliliği, savunma hakkına ilişkin hükümler. Ama teknik olarak bir bakalım, hani, bunların özel olarak sayılması doğru mudur, ona bakmak lazım.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Yani aşağıda değerlendirileceği varsayımıyla söylüyorum.

BAŞKAN – Değerlendireceğiz efendim.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Eskiden Maliye müfettişlerinin yetkisini belirleyen kanunda net bir şekilde kambiyoyla ilgili inceleme ve araştırma yetkisi sayılmış idi. Şimdi, vergi denetim elemanlarının, vergi müfettişlerinin kanununda böyle bir yetki yok bildiğim kadarıyla.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Yok, bizim Vergi Denetim Kurulunun kendi 178...

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Kambiyo incelemesi yapmak.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Kambiyo incelemesi var, arkadaşlar demin bana gösterdiler. Vergi müfettişleri kambiyo incelemesi yapmaya devam ediyor. Yani biz mevzuatı uyarlamışız 2011’de değişiklik yaparken.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

4’üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 5- 1567 sayılı Kanunun Ek 3 üncü ve Ek 4 üncü maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

BAŞKAN – 5’inci madde üzerinde bir çıkarma önergesi vardır, okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi’nin 5’inci maddesinin teklif metninden çıkarılmasını arz ve teklif ederiz.

Emine Nur Günay

Eskişehir

BAŞKAN – Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Bakanın katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Madde kanun metninden çıkarılmıştır.

MADDE 6- 24/3/1950 tarihli ve 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Kanununun Ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının uygun görüşü ile Atatürk Orman Çiftliği arazilerinin, Ekli (2) nolu “Sınır Krokisi”nde koordinatları belirlenen arazisi, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı ile Atatürk Orman Çiftliği tüzel kişiliğine bir külfet ve yükümlülük getirmemek kaydıyla, Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü ve Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı arasında yapılacak bir protokolle Ankara Büyükşehir Belediyesine; hayvanat bahçesi, tema park, rekreasyon alanları ile buralara gelecek ziyaretçilerin günü birlik ihtiyaçlarını karşılayacak yapılar yapılmak üzere yirmi dokuz yılına ve bedelsiz olarak tahsis edilir. Tahsis süresinin sonunda alan içerisindeki her türlü yapı tesis ve malzeme,

bedelsiz olarak Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğüne devredilir. Tahsis edilen bu alan, Ankara Büyükşehir Belediyesince tespit edilecek şartlarla yirmi dokuz yıla kadar üçüncü kişilere kiraya veya işletmeye verilebilir.”

BAŞKAN – 6’ncı madde üzerinde görüşme açıyorum.

Söz talebi?

Sayın Temizel, buyurun lütfen.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Eğer uygun görürseniz o zaman Başkan da bir bilgi versin de hepsinin üstüne konuşalım. Başkanı konuşturmamak için elimden geleni yapıyorum ama o ısrar ediyor, ne yapalım şimdi bunu.

BAŞKAN – Peki.

Sayın Bakan, müsaade ederseniz Sayın Büyükşehir Belediye Başkanı herhâlde maddeye ilişkin bir açıklama yapmak istiyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Memnuniyetle, tabii.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Başkan.

ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI MUSTAFA TUNA – Sayın Başkanım, değerli üyeler; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bu maddeyle birlikte, daha önce on yıllığına intifa hakkı verilen alanının yirmi dokuz yıllığına çıkarılması; bunun içinde de bu yirmi dokuz yıla çıktığında orada işte, hediye eşya, kafe, dondurma satışı, çay satışı gibi hizmetlerin de verilebilmesi. Günümüzdeki ihtiyaçlardan da kasıt budur. Metrekaresiyle ilgili herhangi bir değişiklik zaten söz konusu değildir. Dolayısıyla bu bütün tesisler bitirildikten sonra, yirmi dokuz yılın sonunda da her şeyiyle anahtar teslimi Atatürk Orman Çiftliği idaresine teslim edilecektir. Atatürk Orman Çiftliği idaresi de yirmi dokuz yılın sonunda herhâlde tekrar bir daha işletmesini kiraya vererek bir gelir elde etmiş olacak. Dolayısıyla ana hatlarıyla konu bu şekilde. Bugüne kadar yapılan çalışmaların turizme, Ankara’ya, ticarete bir katkısı olması açısından da böyle bir kanuni düzenlemenin heyetiniz tarafından uygun görülmesiyle inşallah gerçekleşmiş olacak. Hızlı bir şekilde de hizmete girmiş olacak.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Temizel, buyurun.

ZEKERİYA TEMİZEL (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Şimdi, değerli arkadaşlar, burada söz konusu edilen ve tartışılan konu, böyle, hazineye ait herhangi bir mülkün daha önceden on yıllığına irtifak hakkı tesis edilerek amaç tayiniyle, amaç dışında yapılmamak veya kullanılmamak koşuluyla verilen sıradan bir arazi değil. Değil. Burada yapılan olay, daha önceden Mustafa Kemal Atatürk tarafından şartlı bir şekilde Türkiye Cumhuriyeti’ne bağışlanmış olan bir çiftliğin o koşullar içerisinde yürütülmesiyle ilgili olan bir düzenleme. Bu düzenleme daha sonradan, vasiyet üzerinde yürütülen bu olay bir yasaya dayandırılıyor ve bu yasa çerçevesinde işlemler yürütülmeye çalışılıyor. Bu alan içerisinde yapılacak olan her türlü mülkiyet düzenlemesi, kiraya verme, kullanma, satma vesaire gibi değişikliklerin bu yasada mutlaka yasayla yapılması gerekliliği belirtiliyor. Kamulaştırma Kanunu’na göre yapılan bir kamulaştırma bile bu kanun önünde geçerli değil; özel kanunu var çünkü.

Konuşurken söyledim, belki gözlerden kaçtı. Burada en önemli konu, bu konudaki sorumluluğun, bu kanunun 10’uncu maddesiyle Türkiye Büyük Millet Meclisine bırakılması. Türkiye Büyük Millet Meclisine bu konu bırakılırken yasa “Milletvekillerinin, Mustafa Kemal Atatürk’ün mirası

üzerinde gereken duyarlılığı göstererek vasiyet amacının dışında kullanılmayacağını garantisini oluşturulmasıdır.” diyor. Yani yasa böyle bir yetkiyi yani Orman Çiftliği’nin arazileri üzerindeki herhangi bir yetkinin kullanımıyla ilgili olarak kanun çıkarma zorunluluğunu getirirken diyor ki: “Mustafa Kemal Atatürk’ün mirasına veya vasiyetindeki hükümlere Türkiye Büyük Millet Meclisinin vekilleri sahip çıkar.” Olay bu. Onun içerisinde -diğerlerini falan soyutlayarak konuşuyorum- bir hayvanat bahçesi var. Türkiye’nin, bildiğim kadarıyla, ilk hayvanat bahçesi. O hayvanat bahçesi vasiyet amacına uygun olarak geliyor ama belirli bir süre sonra ihtiyaçları falan karşılayamamaya başlaması doğal. Buranın yani hayvanat bahçesinin yeniden düzenlenmesiyle ilgili olarak burada belediye ile Orman Çiftliği arasında ve bu kanuna dayanarak bir düzenleme yapılıyor. Deniyor ki: “Burada hayvanat bahçesi alanı yapılsın.” Onun içerisindeki büfe müfe, falan filan olayları ayrı bir olay. Fakat değerli arkadaşlar, daha sonradan bu amaç yani irtifak hakkı tesis amacı değişiyor olduğu gibi. Mutlaka geçtiniz önünden. O bağlantı yolundan, tam çiftliğin arka kısmından Traktör Fabrikasından sonra geçtiğiniz alanda orada birdenbire çiftlikte ilgisi olmayan, Atatürk Orman Çiftliği’yle bağdaştırılmayacak, Türkiye’de imal edilmesi mümkün olmayan bir garip şeylerin olabileceği bir alan yaratılmaya başlandı. İnandırılmaz beton döküldü o alana. Hâlbuki Ankara Çayı’nın bataklığında yaratılmış bir tarıma alanıydı orası ve Ankara’da bu koşullarda gerçek anlamıyla tarım yapılacağını, bir tarım arazisi üretilebileceğinin, orada meyve yetiştirileceğinin, kısacası bozkırdan bir vaha yaratılmasının olanaklı olduğunu ortaya koyan bir projeydi o proje. Büyüdü.

Şimdi, burada birkaç soruyu sormak gerekiyor üst üste: Belediye o günün koşulları içerisinde hayvanat bahçesini dizayn etmek veya yeniden modernize etmek amacıyla almış olduğu bu arazide hayvanat bahçesi olayını olduğu gibi ortadan kaldırıp niye bu garip binaları oraya yaptı? Bu garip binaları oraya yapıyorsa eğer, Ankara’da yer mi yoktu başka? Tam Ankara’nın merkezinin içerisine konulmuş ve otoparkları bile sığdırmak için yerin altına garajlar yaparak arazinin bütün niteliğini bozmak mı gerekiyordu? Amacına aykırı olarak yapılmış bu harcamalar nedeniyle belediyede bununla ilgili herhangi bir şey yapılmadı mı, yapılmadı mı? Bunca zamandır Sayıştay, bu belediyeyi her yıl denetlediğine göre bununla ilgili olarak herhangi bir işlem yaptı mı, yapmadı mı? Sonuç olarak, burada ortaya çıkmış olan bir suç var. Bir suç çünkü Orman Çiftliğinin mülkleri hazine mülkü niteliğindedir. Bunlara karşı işlenen suçlar da hazine mallarına işlenen suçlarla aynı şekilde işlem görür. Ortada bir de suç var.

Şimdi, bu yasayla, bu düzenlemeyle ilgili olarak ikide bir gelip gelip “Buraya yaptığımız şeylerin işletilmesi çok pahalı. Biz işletemiyoruz, buraları işletecek birilerine vermemiz lazım.” Onlar da diyorlar ki: “Yirmi dokuz yıldan aşağı olursa burası işlemez. O nedenle yirmi dokuz yıl olsun.” Zaten yapılan yasaya aykırı.

Değerli arkadaşlar, Ankara’da siz bir de garip dinazorlar gördünüz, Gulliver heykelleri gördünüz ne anlama geldiği falan anlaşılmayan. Peki, o heykelleri Ankara korudu mu? Bir masraf yapılmıştır, yazıktır ya, bu ucube şeyler burada kalsın dedi mi? Söktü, aldı ve onunla ilgili olarak, bunu, bu şekilde yapanların yasal olarak herhangi bir sorumlulukları var mıydı, onu bilmiyorum. Onu da araştırıyorlardır ayrıca. Yani ortaya çıkmış bir ucube olayı, yasalara aykırı bir olayı, Atatürk’ün mirasına aykırı bir davranışı, şimdi alanını da genişleterek arkaya bir şey eklenmiş vaziyette; şu, şu, şu, şu parseller diye koordinatlar gösteriliyor. Ne kadar olduğunu bilir misiniz? Sınırını da bilmiyoruz, bir şey de bilmiyoruz, oturuyoruz bunu yirmi dokuz yılına, büyük olasılıkla yurt dışından gelip de oradaki dönen dolapları, şunları, bunları işletecek birtakım insanlara veriyoruz. Bu doğru değil. Bunu yapamazsınız. Atatürk’ün mirasını çiğneyen ve onun özellikle Orman Çiftliği Kanunu’yla ya milletvekillerine emanet ederek biz onu ancak koruruz dediği, korunabilir denilen bir olguyu, bu Komisyonun, son görevi olarak görmemesi ve çiğnememesi, yapmaması gerekir diye düşünüyoruz. Karşıtlığımız bu. İyi niyet insanlar

uğraşıyorlar, buraya bu kadar masraf yapılmış, edilmiş... Bunu kucaklarında buldular elbette ki onların hepsini kabul ediyorum ama bu olayın bundan sonraki gelişmelerine falan da kesin olarak hiç kimseyi dâhil ettirmeyin, ne milletvekilleri dâhil olsun ne belediyeden veya diğer görevlilerden dâhil olan olsun çünkü bunun hesabı er geç görülür bu ülkede, er geç görülür. Birisi de çıkıyor diyor ki: “Ben bunu yapacağım. Ben yapacağım kardeşim, yapacağım.” “Kanunu çiğneyeceğim.” diyor, kanunu çiğniyor. “Sözleşmeye aykırı davranacağım.” diyor, onu çiğniyor. Hepsini yapıyor. Bunları yaptıktan sonra, biz de oturup burada “Tamam, bunları yaptın, iyi ettin, aferin, al sana yirmi dokuz yıl daha.” diyeceğiz. Bunu diyemeyiz. Gerçekten, provokasyon yaratarak veya sadece karışıklık için bunu söylemiyorum.

Bizler Atatürk’ün mirasının güvencesine bırakıldığı insanlar olarak böyle bir düzenlemeye “evet” diyemeyiz diye düşünüyorum. Daha önceden 3 defa geldi, geri çekildiyse bu dördüncüsünde de geri çekilmesi ve dolayısıyla bu Komisyonun böyle bir sorumluluğun altına imza atmaması gerektiğini düşünüyorum değerli arkadaşlar ve çok önemsiyorum olayı, çok önemiyorum ve diyorum ki: Keşke bundan iki toplantı önce bu olayı bitirmiş olsaydık da şu konuşmaları yapmamış olsaydık.

Teşekkür ederim.

(Oturum Başkanlığına Sözcü Abdullah Nejat Koçer geçti)

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Temizel.

Sayın Kuşoğlu, buyurun lütfen.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan, değerli arkadaşlarım.

Sayın Başkanım, hoş geldiniz. Hoş geldiniz hakikaten Komisyonumuza ama keşke böyle bir konuyla ilgili gelmeseydiniz. Yani hakikaten sizin de huzurlu olduğunuzu düşünmüyorum böyle bir konuyla ilgili olarak. Siz Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı olarak –Allah uzun ömür versin ama- vasiyet edip bir arazi bağışlasanız hazineye ve bu belli amaçlara tahsis edilse ama sonradan bu araziye alanlar başka bir şekilde kullansa helal eder misiniz? Hiçbirimiz herhâlde böyle bir vasiyeti ihlali herhâlde hoş görmeyiz, helal etmeyiz hakkımızı. Bu, Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucusunun vasiyeti, onun üzerine kayıtlı bir arazinin hazineye verilmesi.

Şimdi, yapılan iş doğru mudur? Bir suç var. Peki, diyelim ki bunu yasalaştırdık yani bu suç, bu yanlış burada Türkiye Büyük Millet Meclisi karar verdi, yasalaştırdı. Peki, sizce Sayın Başkanım, orası trafik açısından, kentleşme açısından doğru bir yer midir böyle bir tema parkın yapılması ve işletilmesi açısından? Doğru bir iş midir? Yani bir yanlış işi bu Meclis diyelim ki onayladı, kabul etti; bundan sonrası için doğru olacak mıdır? Ben, Sayın Bakanımın sözlerine ilave olarak bunu sormak istiyorum. Yani o yanlış iş, yanlış yapılan iş, işlenen suç hatta, bundan sonrasında ilgili olarak kentleşme açısından ve trafik açısından doğru bir iş olacak mıdır? Siz inanıyor musunuz ona? Siz düzgün bir insansınız, hakikaten vicdanen bunu söyleyebilir misiniz?

Müsaade ederseniz Başkanım, cevap versin.

BAŞKAN – Hepsini toplu olarak alalım, başka konuşmacılar da var.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Yani bu çok özel bir konuydu Başkanım.

BAŞKAN – Cevapların hepsini toptan isteyelim.

Teşekkür ediyorum.

Sayın Durmaz, buyurun.

KADİM DURMAZ (Tokat) – Teşekkür ederim Başkanım.

Sayın Başkanımız da Komisyonumuza hoş geldiler. Tabii ki hepimizi de üzen, inanıyoruz Sayın Başkanımızı da en az bizler kadar üzen bir konuyla ilgili burada.

Tabii, sadece hayvanat bahçesi değil, koordinatları da upuzun bir liste hâlinde kanun teklifinin içerisine eklenmiş, devasa bir araziden söz ediyoruz. Yirmi dokuz yıllığına Ankara Büyükşehir Belediyesine tahsis edilecek ve bedelsiz. Amaçta “Atatürk Orman Çiftliğine hayvanat bahçesi, tema park, rekreasyon alanları ile buralara gelecek ziyaretçilerin günübirlik ihtiyaçlarını karşılayacak yapılar yapılmak üzere” deniyor. Tabii “yapılar” kelimesi insanı birazcık rahatsız ediyor.

Geriye doğru, Atatürk Orman Çiftliği Ankara Büyükşehir Belediyesine verilmişti. Büyükşehir Belediyesi 2013 yılında bu hayvanat bahçesinin yenisini yapacaktı. Bu amaçla da yapılmadan bu hayvanat bahçesi yıkıldı. Yıkılınca da buradaki hayvanların telef olduğunu, Sayın Başkanım, siz de bilenlerdensiniz, birçok arkadaşımız gibi buna canlı tanıksınız.

Cumhuriyetin ilk yıllarında 20 bin dekarlık çorak, bataklık bir arazi -Sayın Bakanım da ifade etti- ıslah edildi, Orta Anadolu’nun bozkırında, gıpta edilecek, güzel bir kent çiftliğine kavuştuk. 52 bin dekarla hazineye emanet edilen, ülkemizin de kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün bağışladığı bu güzel eserin parça parça, yıldızlar gibi, kırpılır gibi, nereye gittiği meçhul oldu. Kurulduğu tarihten bu zamana kadar kısmi satış ve hibelerle de bu emanetin üçte 2’lik bölümü de maalesef kaybedilmiş döneminde. Bunun en büyük kaybedilişi de sizden önce o görevi yapan Melih Gökçek döneminde yaşandı. Önce, bu güzel alan, ıslah edilmiş bu alan özel sit alanı statüsünden çıkarıldı, o zamanki belediye başkanının girişimleri sonucu üçüncü derecede sit alanı statüsüne alındı. 2006 yılında bir düzenlemeyle çiftliğin kontrolü tamamen Büyükşehir Belediyesine verildi. Bu tarihten sonra da hızla yapılaşmaya ve ranta açılan arazi, önemli bir kısmını 40 metre gibi geniş bir profille geçen Ankara Bulvarı’nın yol yapımı sırasında yitirdi. Yürütmeyi durdurma kararına rağmen 2016 yılında Çiftlik arazisinde inşasına başlanan ak saray için de ormanlık arazide binlerce ağacın kesildiğini içimiz acıyarak hep birlikte izledik. Geçtiğimiz ağustos ayında ise Çiftlik arazisinin 37 bin metrekarelik alanının Amerikan Büyükelçiliğine satıldığı ya da tahsis edildiği gibi acı şeyleri de birlikte yaşadık.

Atatürk Orman Çiftliği arazisinin talanı için her gün yeni bir karar çıkıyor. Cumhuriyetin en önemli değerlerinden olan bu alanın, bu arazinin 50 bin hektarlık bölümü de yine Ankara Büyükşehir verilmiş. Bu arazi ormanlık alan ve yapılaşma izninin de verildiğini üzüyoruz. Ormanı, doğayı talan eden ısrarı sürdürmenin de gerçekten amacını anlamış değiliz. Atatürk Orman Çiftliği arazisine saray yapmakla başlayan ve halka nasıl hizmet ettiği belli olmayan projelerle talan edilen araziye... Şimdi de askeriyein tasarrufunda olan, ormanlaştırılmış, birinci derecede doğal sit statüsünü haiz olan arazinin -tabiri caizse- kat karşılığı müteahhide verilmesine karar kılınmıştır. Araziyi yapılaşmaya açmanın da anlamı budur ve ranttır. 15/8/2017 tarihinde yayımlanan 2017/10781 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı’yla bugün Zırhlı Birlikler Eğitim ve Tümen Komutanlığı tasarrufunda bulunan, ağaçlandırılarak hatıra ormanı hâline getirilmiş yaklaşık 50 hektar büyüklüğündeki Atatürk Orman Çiftliği arazisi Ankara Büyükşehir Belediyesine de devredilmiştir. Şimdi, mevcudu koruyamayan, buralara yönelik yapılaşmaya çalışan bir belediyenin bu ağaçlandırılmış alanı koruyacağı konusunda da her yurttaş gibi bizim de çok ciddi endişelerimiz var Başkanım, bunu size söylemekte bir beis görmüyoruz. Söz konusu kararda “Mülkiyeti hazineye ait olan ve ekli listede nitelikleri belirtilen taşınmazların Ankara Büyükşehir Belediyesiyle gayrimenkul satış vaadi ve arsa payı karşılığında hasılat paylaşımı esasına göre inşaat sözleşmesi yapılmak suretiyle değerlendirilmesi” ifadesiyle alanın inşa faaliyetlerine konu edilmesinin önu de böylece Türkiye Büyük Millet Meclisi de alet edilerek açılmak istenmektedir.

Bunlar, sorunları sıraladığınız zaman, birçoğu şeffaflıktan uzak, hepimizde de birer endişe uyandıran gelişmelerdir. Ama bunların, bu ülkede gerçekten bir yarar getirmeyeceğine, ülkemizin sembolü olan başkentin bu yeşil alanlarının korunmasının da belediyeceiliğin en asli görevi olduğuna inanıyoruz. Bakın, yaklaşık olarak 27 Mart 1994’ten 2018’e kadar Ankara başkent, partili belediye

başkanınız tarafından yönetildi. Dünyada başkentler alanlarıyla, meydanlarıyla, yeşil alanlarıyla, korudukları alanlarıyla kıymetli olurlar ama başkentimizin bir alanı, bir meydanı, sembol olmuş bir şeyi yok arkadaşlar, sizin de yüreğinizi incitmiyor mu? Göreve geldiği yıllarda önceki başkan heykellere, sanata tükürerek yola çıktı, peşinden bu anlamda bir çalışma yapmadı. Ankara o günden bugüne yaklaşık 3 milyon büyüdü, yeni alanlar imara kazandırıldı ama sembol bir alanımız yok, mevcutları korumanın da hepimizin bir vebali olduğuna inanıyorum.

Bir kez daha Sayın Bakanımın ve kıymetli Komisyon üyelerimizin bu konuda düşünmesi gerektiğini düşünüyorum.

Sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Durmaz.

Sayın Çakırözer, buyurun lütfen.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, hoş geldiniz, göreviniz de hayırlı olsun.

Biz o dönemde söylemiştik, seçilmiş yetkililerin yine seçimle yerlerine isim gelmesinden yanayız. O dönemde o yüzden, bütün eleştirilerimize rağmen Sayın Gökçek’in bu şekilde görevden ayrılmasına karşı çıkmıştık. Bu pozisyonumuz sadece Sayın Gökçek’le sınırlı değil, Türkiye’nin neresinde olursa olsun seçilmiş belediye başkanlarının eğer haklarında bir iddia varsa yargı yoluyla ve kanundaki yollar kullanılarak, değilse yine seçim yoluyla ayrılmasından yana olduğumuzu vurgulayalım. Görevinizde yine de başarılar diliyorum.

Önümüzdeki düzenleme 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Kanunu’na aykırıdır çünkü bu kanuna göre Atatürk Orman Çiftliği arazileri amacı dışında, ticari amaçla kullanılamaz. Bu torba yasaya sıkıştırılan -ki bu daha önce üç kez denendi, bu dördüncü kez- bir maddeyle şimdi yirmi dokuz yıla uzatılmak istenilmesiyle hukuka uydurulacağı düşünülse de bu düşünce ve zihniyet kentlerimizi delik deşik ettiği gibi kanunlarda yapılan değişiklikler ve geçici maddelerle hukuk sistemine telafisi mümkün olmayan zararlar verilmektedir.

Bu kanun değişikliğiyle ANKAPARK’ı yasallaştıracağını düşünen uygulayıcıların temel hatası Atatürk Orman Çiftliği’ni anlayamamış ya da anlamak istememiş olmalarından kaynaklıdır. Atatürk Orman Çiftliği arazilerinde ticaret, konut, sanayi yapılması Atatürk Orman Çiftliği Kanunu uyarınca yasaktır. Bu emredici kanun hükmü var iken ve son derece açık ve net iken ülkenin en büyük israf projesinin devamını sağlamak amacıyla yirmi dokuz yıllığına belediyeye tahsisini isteyen bu kanun teklifi meşru değildir. Daha önce de söylediğim gibi, Atatürk’ün mirasına sahip çıktığımızı burada göstermek durumundayız. Hem büyük kamu israfı olan ANKAPARK’ın bu şekilde, daha fazla Ankara’nın kamu kaynaklarını israf ederek yirmi dokuz yıllığına bu şekilde devamından yana değiliz. Bunun geri çekilmesini talep etmekteyiz.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Çakırözer.

Sayın Sarıbal, buyurun lütfen.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Bakan, Belediye Başkanım; öncelikle şuradan başlayım, hakikaten bu ANKAPARK Projesi'yle ilgili -Belediye Başkanınız- bir açıklama ihtiyacı var; kaçta mal oldu, gerekçesi nedir, amacı neydi, hangi aşamada? Bugün sadece bu Atatürk Orman Çiftliği'ni bu şekilde katletmenin bedeli bu ANKAPARK'ı resmîleştirmek mi, bunu sizden duymak isteriz. Atatürk Orman Çiftliği ne yazık ki talan ediliyor, işin adı bu.

5 Mayıs 1925 tarihinde Ankara'da modern bir çiftlik kurulması için Mustafa Kemal Atatürk'ün talimatıyla hayata geçmiş bir projedir. Atatürk'ün Ankara'da bir çiftlik kurma hayali vardır ve bunun için de 20 bin dönüm arazi merhum Abidin Paşa'nın eşi Faika Hanım'dan satın alınır. Ayrıca Etimesgut, Balgat, Çakırlar, Güvercinlik, Macun, Tahar ve Yağmur Baba çiftliklerinden de bölümler alınarak orada bir orman çiftliği kurulması gerçekleştirilir. Atatürk, Orman Çiftliği'nin yanı sıra kurduğu bütün çiftliklerin kuruluş amaçları çerçevesinde yönetilmesi umuduyla 11 Haziran 1937 tarihli bağış mektubuyla hazineye bağışlamıştır; tekrar söylüyorum, 11 Haziran 1937 tarihli bağış mektubuyla hazineye bağışlamıştır. Bağıştan sonra bu çiftliklerin yönetilmesi için 1938 tarihli, 3308 sayılı Kanun'la Devlet Ziraat İşletmeleri Kurumu kurulmuş bu bütün taşınmazlar bu kuruma devredilmiştir. Bu dönemde Orman Çiftliği "Gazi Orman Çiftliği" adını alarak faaliyetlerini sürdürmüştür. 1 Nisan 1950 tarihli ve 7472 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Kanunu'yla çiftliğin adı "Atatürk Orman Çiftliği" olmuştur. 19 Haziran 1933 tarihli ve 2431 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2307 sayılı Kanun'la, Atatürk'ün vefatından sonra kardeşi Makbule Hanım'ın mirastan saklı pay talep edememesi hükme bağlanmıştır. Yani kardeşinin ölümünden sonra olası yer talebinin bile kanunla önü kesilmiştir, bu kadar önemli bir yer. Ne yazık ki Atatürk'ün kendi kardeşinden bile esirgeyerek halkımıza emanet ettiği çiftliğin tam bir yağmanın, talanın hedefi haline geldiği Sayıştayın raporlarıyla açıkça ortadadır. Sayıştayın Atatürk Orman Çiftliği 2015 yılı denetim raporuna göre Atatürk Orman Çiftliği'nin 1925 yılında yaklaşık 55.540 dekar olan arazisinin mahkeme kararıyla satılan veya devredilen 43 dekarlık kısmı hariç 22.240 dekarının devir ve satış yoluyla elden çıkarılması sonucu 2015 yılı sonunda 33.250 dekara gerilediğini görüyoruz.

Kurulduğu yıllarda elbette kente uzak sayılabilen bir mesafede iken aradan geçen zaman içerisinde hızlı kentleşmeden dolayı yerleşim alanlarının içinde kalan ve değerlendirilerek cazibe merkezi hâline gelmiş olan Atatürk Orman Çiftliği arazilerine yönelik talepler geçen süreç içerisinde devam etmiştir. Çeşitli nedenlerle Atatürk Orman Çiftliği arazisinde meydana gelen 22.240 dekarlık kayıp toplam arazinin yüzde 40'ına karşılık gelmektedir. Ne yazık ki bu kiralanan bölümlerin, özellikle Atatürk Orman Çiftliği arazisinin metrekaresi en fazla 30 kuruşa kiralandığı bildirilen Sayıştay raporunda kira bedellerinin de tahsil edilemediği ifade edilmiştir. Sayıştay raporunda, Atatürk Orman Çiftliği'nin 2015 yılında tahsil edilemeyen alacaklarının yüzde 99'unun Ankara Büyükşehir Belediyesine ait olduğu belirtiliyor. Rapora göre alacakların tahsili için belediyenin her ay kiranın yanı sıra 1 milyon lira ödemesini öngören bir protokol imzalanmış ancak bunda da aksaklıklar yaşandığı tespit edilmiştir.

Sayıştay raporunda, Atatürk Orman Çiftliği gayrimenkullerinin kira bedellerinin piyasa rayicinin altında belirlenmemesi, özellikle uzun süreli kiralamalarda kira bedellerinin günün ekonomik koşullarına göre yeniden gözden geçirilerek rayiç değerine getirilmesi de ayrıca talep edilmiştir. 12 Ocak 2017 tarihli, 29946 sayılı Resmî Gazete'de Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğünün satım veya kiraya verme işlerine dair bir yönetmelik yayınlanmıştır. O yönetmelik çok enteresan. Yönetmeliğin amacı Atatürk Orman Çiftliği'nin serbest rekabet yoluyla fiyat, kârlılık ve verimlilik ilkelerine göre uygun olarak yapılacak satış ve kiraya verme işlerini belirlemek, kapsamı ise Atatürk Orman Çiftliğine ait taşınır ve üretilen ürünlerin doğrudan veya ihaleyle ya da ihalesiz satışıyla taşınır veya taşınmazların kiraya verilmesi olarak ifade edilmektedir. Yani Atatürk Orman Çiftliği'nin canına okuyacak yönetmelik aslında 12 Ocak 2017 tarihinde yayımlanmıştır. Daha önceki yönetmelikle Atatürk Orman Çiftliği

arazilerinin kuruluş amaçları dışında kiralamaya izin verilmezken bu yönetmelik Atatürk Orman Çiftliği arazilerinin kuruluş ilkeleri ve Atatürk'ün şartlı bağışının dışında kiralamanın önünü açmıştır. Bu yönetmelikle Atatürk Orman Çiftliği arazisi amacı dışında kiralama yöntemiyle talan edilecektir. Sayıştay raporunda da Atatürk Orman Çiftliği'nin topraklarının kiralama süreçleriyle talan edildiği, kiralanan alanlarda kalıcı yapıların oluşturulduğu açık bir şekilde vurgulanmıştır.

Atatürk'ün şartlı bağışına ve 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Kuruluş Kanunu'na aykırı olan bu yönetmelikle araziler talan edilirken, kaçak saraya 300 dekarı aşkın arazi tahsis edilirken kılını bile kıpırdatmayan AOÇ Müdürüne sınırsız ve tek kiralama yetkisi verilmiştir.

Atatürk Orman Çiftliği sadece bir tarım işletmesi veya bir yeşil alan değil, toplumsal bir bellek alanıdır. Atatürk tarafından tüm halkımıza, Türkiye Büyük Millet Meclisine emanet edilmiş olan Atatürk Orman Çiftliği arazilerinin kullanımına dair kimden ve nereden emir alacağı belli olan bürokrasiye sınırsız kiralama yetkisi verilmesi elbette o günün koşullarında imkân dışıydı. Peki, bu yönetmelik çıktı ve daha sonra bu yönetmelik üzerinden bir sürü değişiklikler yapıldı.

Şimdi, bu 5659 sayılı Kanun'un birkaç maddesini sizinle paylaşmak isterim. 9'uncu maddeye Sayın Bakanım ısrarla gönderme yaptı ve 9'uncu madde çok açık şunu diyor, kanun maddesi: "Müdürlüğün bütün malları devlet malı hükmündedir. Bu mallar aleyhine suç işleyenler devlet malları aleyhine suç işleyenler gibi ceza görür." diyor, çok açık bir şekilde bunu ifade ediyor. Siz, yani AKP iktidarı, 2006 yılında 5524/1 ek bir maddeyle kanuna bir madde ilave ettiniz. Bu maddeyle o hayvan barınakları olan bölümü Büyükşehir Belediyesine on yıllığına kiralamanın yolunu açtınız.

"Tarım ve Köyişleri Bakanlığının uygun görüşüyle emir planlarına uygun olmak şartıyla yol, meydan, alt geçit, üst geçit ve raylı toplu taşıma araçları, yer altı tünelleri ve yer altı hizmetleri için gerekli araziyle dere ıslahı yapılması planlanan araziler üzerinde kamu yararı ve hizmetin gerekleri dikkate alınmak suretiyle bedelsiz olarak Ankara Büyükşehir Belediyesi lehine intifa hakkı tesis edilir." diyor. Yani kamuya yararlı olan, kamu yararı olan belirli şeylerden orada işlemler yapılabilir, bu yetki de büyükşehir verilmiş.

Yine aynı maddeyle "Tarım ve Köyişleri Bakanlığının uygun görüşü ile Atatürk Orman Çiftliği arazilerinin onaylı imar planlarında görülen hayvanat bahçesi 10 yılı aşmamak üzere herhangi bir şekilde Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ve Atatürk Orman Çiftliği tüzel kişiliğine bir külfet ve yükümlülük getirmemesi kaydı ile Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü ile Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı arasında yapılacak bir protokolle Ankara Büyükşehir Belediyesi lehine intifa hakkı tesis edilebilir. Tarım ve Köyişleri Bakanlığının uygun görüşü üzerine Hayvanat Bahçesi içerisindeki işletmeler tahsis amacına uygun olarak Büyükşehir Belediyesi tarafından üçüncü şahıslara kiraya verilebilir." diyor.

Yine aynı getirmiş olduğunuz ek maddeyle ilgili "Büyükşehir Belediyesine tahsis edilen araziler, Büyükşehir Belediyesince hiçbir şekilde..." Özellikle bunu söylüyorum, on yıllığına kiraya verildi ya, çok açık. "Büyükşehir Belediyesine tahsis edilen araziler, -yani kiraya verilen araziler yani hayvanat bahçesi ve diğer alanlar için- Büyükşehir Belediyesince hiçbir şekilde maddede belirtilen amaçlar dışında kullanılamaz." Sorunun birincisi bu. Sayın Belediye Başkanı, elbette sizin döneminizde değildi ama belki bilginiz vardır. Orada "ANKA" dediğiniz ya da bu yeni "Tema Parkı" dediğiniz şey hangi gerekçeyle kuruldu?

Devam ediyorum, yukarıdaki fıkralarda belirlenen amaca aykırı kullanımlara teşebbüsün veya kullanımın tespiti hâlinde bu arazilerin intifa veya işleme hakkı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğüne derhâl iade edilir. Bu Atatürk Orman Çiftliği Müdürü nerede? Bu ANKAPARK'ın yapıldığı süreçte, sizin Tema Parkı dediğiniz süreçte bu müdür nerede görev yapıyordu, kimin müdürüydü ya da? Ve yine sizin getirdiğiniz bu kanunla ilgili değişikliğin son cümlesi aynen şöyle diyor: "Atatürk Orman Çiftliği

arazileri üzerinde konut, ticaret ve sanayi amaçlı yapılaşma yapılamaz.” Yine sizin döneminizde, AKP döneminde 2008’e 5801’in 1’inci maddesine ek madde ilave edilmiş. Yine Atatürk Orman Çiftliğinin spor alanları kırk dokuz yıllığına Gençlik ve Spor Bakanlığına tahsis edilmiş.

(Oturum Başkanlığına, Başkan Süreyya Sadi Bilgiç geçti)

BAŞKAN – Sayın Sarıbal, lütfen toparlayın.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Bitiriyorum Başkanım, bitiriyorum.

Burada da yine aynen yine sizin döneminizde çıkan -2006’yı söyledim- 2008 yılında çıkan o kanunun ek maddesi olarak düzenleme yapılmış. Bunların dışında bu kanunun ekli krokide belirtilen alanda yapılmış spor tesisleri, sporun geliştirilmesi dışında ticari bir amaç için kullanılamaz ve tahsis edilemez.

Şimdi, bugüne kadar yapılan bütün çalışmaların hukuksuz olduğunu ve kanuna aykırı yapıldığını siz kendiniz çıkardığınız kanunla söylüyorsunuz. Kanun çıkarıyorsunuz, diyorsunuz ki: “Orada başka hiçbir işlem yapmayacağım. On yıllığına kiraliyorum ama hiçbir yapı, hiçbir ticaret ve buna benzer bir yapı olmayacak. Böyle bir yapı yapıldığında ise, böyle bir şeye teşebbüs edildiğinde ise Atatürk Orman Çitliği Müdürü çıkıp buna itiraz edecek, görevini yapacak.” Şimdi müdür görevini yapmamış, büyükşehir görevini yapmamış; haksız, hukuksuz bir inşaat var, en müsrif proje olarak Türkiye tarihinde duruyor ve siz bu yapılmış kanuna, yönetmeliklere; bıraktım o 1956 yılındaki kanunu, sizin 2008’de, 2006’da kendinizin çıkardığı, Türkiye Büyük Millet Meclisinin çıkardığı kanunlara bile aykırı olarak çıkarılmış, yapılmış bir inşaatı kutsuyorsunuz, yasallaştırıyorsunuz. Tarihte örneği çok, Cargill. Tarihte örneği çok, Çanakkale’de Alarko ve Cengiz Holdingin yaptığı işletme, birlikte, önce orman alanı diye gelen kurul, komisyon iptal ediyor, arkasından Cengiz İnşaat ortak oluyor ve orada Alarko’yla Cengiz İnşaat ortaklığına yeni bir komisyon geliyor, orman alanı bu defa orman dışına çıkartılıyor.

Şimdi değerli arkadaşlar, “Neremiz doğru?” meselesi, deve hikâyesine dönmüş durumdayız ama yapmayın bunu. Hiç olmazsa cumhuriyet tarihinin belleği olan, tarihi olan, Mustafa Kemal’in bu ülkeye, bu halka, Türkiye Büyük Millet Meclisine emanet ettiği; amaçları, çalışma biçimi, koşulları belli olan, bu doğa harikası, bu Türkiye’nin tarımına öncelik eden; teknolojisi, bilimi, kültürü olan burayı yağmalamayın, talan etmeyin birileri için. Biz biliyoruz, siz bunu işletemeyeceksiniz. Bunu alıp bir yabancı şirkete, bir yabancı ortağa ya da önce yerli iş birlikçilere, daha sonra birilerine vereceksiniz, yapmayın bunu.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Sarıbal.

ORHAN SARIBAL (Bursa) - Bakın üçüncüdür, dördüncüdür... Buradan vazgeçin, şiddetle karşı olduğumuzu bir kez daha ifade etmek istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ettim.

Evet, Sayın Bakan, görüş ve eleştirilere cevap vermek üzere...

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, önergeyi...

BAŞKAN – Önergeyi alacağım.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Başkan, açıklama yapsınlar uygun görürseniz.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, bir dakika, isterseniz bir de bir önerge var, onu da okutayım, onu da işleme alayım.

Görüşülmekte olan 2/2341 esas numaralı Kanun Teklifi'nin 6'ncı maddesinin teklif metninden çıkartılmasını arz ve teklif ederiz.

Musa Çam	Kadim Durmaz	Utku Çakırözer
İzmir	Tokat	Eskişehir
Zekeriya Temizel	Bülent Kuşoğlu	
İzmir	Ankara	

BAŞKAN – Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Çam, önerge üzerinde buyurun lütfen.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, Sayın Belediye Başkanı, Komisyonumuzun değerli üyeleri; madde üzerinde yeteri kadar bir münazara yapıldı.

Bu Plan ve Bütçe Komisyonunda yedi yıldır buradayım, yaklaşık olarak dört beş yılında, son beş altı yılında bu konu hep gündeme gelir, tartışırız bu konuyu ve kanun tasarısından çıkartılır ama sonra tekrar gelir.

Tabii, Sayın Başkanın yerinde olmak istemezdim, şahsen olmak istemezdim. Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı olmak çok kutsal bir görevdir, önemli bir görevdir, herkese nasip olmaz, size nasip oldu ama bu konuyla ilgili buraya keşke gelmemiş olsaydınız diye düşünüyorum.

Bu 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Kuruluş Kanunu'na aykırıdır Sayın Başkan. Çünkü bu kanuna göre Atatürk Orman Çiftliği arazileri amacı dışında, ticari amaçla asla kullanılamaz. Haziran 2016 tarihinde biten torba yasa içerisine sıkıştırılmış bir maddeyle 29 yıla uzatılmak istenmesiyle hukuka uydurulacağı düşünülse de bu düşünce ve zihniyet kentlerimizi ne yazık ki delik deşik ettiği gibi, kanunlarda yapılan değişiklikler ve geçici maddelerle hukuk sistemine telafisi mümkün olmayan zararlar vermektedir. Bu kanun değişikliğiyle ANKAPARK'ı yasallaştıracağını düşünen uygulayıcıların temel hatası, Atatürk Orman Çiftliğini anlayamamış ya da anlamak istememiş olmalarından kaynaklanmaktadır. Yüzlerce defa dile getirilmiş gerek kamuoyu nezdinde gerekse hukuk mücadelesindeki hukuk metinlerimizde ifade ettiğimiz üzere, Atatürk Orman Çiftliği arazilerine ticaret, konut, sanayi yapılması AOÇ Kanunu uyarınca aykırıdır ve yasaktır. Bu emredici kanun hükmü var, son derece açık ve net iken ülkenin en büyük israf projesinin devamlılığını sağlamak amacıyla yirmi dokuz yıllığına belediyeye tahsis kanun tasarısı meşru değildir. Bu kanunsuzluğa el kaldıran, onay veren herkes, hukuka ve Atatürk'ün şartlı bağışına el kaldıran arkadaşlar Atatürk'ün mirasına sahip çıkmadıklarını torunlarına ve çocuklarına nasıl anlatacaklar, bunu gerçekten merak etmekteyiz. Büyük kamu israfı olan ANKAPARK'la halkın parası hiç edildi; Ankara, kamu kaynaklarını israf eden yöneticilerin elinde tarumar oluyor.

Sayın Başkan, sizin şahsınızı dışında tutarak sizin hakkınızda şöyle bir şey söylenmesini istemem şahsen, ilk kez de görüyorum sizi: “Gitti Gökçek, geldi Tuna.” denilmesini asla ve asla istemem. O nedenle, kucağınızda bulduğunuz bu kanun tasarısını lütfen geri çekin ve hayatınızda böyle bir süreç olmamış olsun diyorum, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim de tasarımı bulmadı kucağında.

Sayın Bakanın katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

7'nci madde üzerinde görüşme açıyorum.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Başkana söz verecektiniz, öyle konuştuk Sayın Başkan.

BAŞKAN – Pardon, ben atladım ama Sayın Başkanı dinleyelim.

Buyurun Sayın Başkanım.

ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI MUSTAFA TUNA – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Değerli üyeler, tabii, birkaç konuya temas etmekte fayda var. Bir defa, bu hayvanat bahçesiyle ilgili çalışmalar yapılacak, hayvanat bahçesi de bu projenin içerisinde mevcut.

İkincisi: Burada bütün iş ve işlemler neticesinde Atatürk Orman Çiftliği'ne devredilecek yani herhangi bir satış, herhangi bir mülkiyet değişimi filan söz konusu değil. Burada böyle bir hayvanat bahçesi, tema parkı ve rekreasyon alanı yapıldıktan sonra halka açılıp Ankara'nın turizmine ve ticaretine katkı sağlaması amacıyla yapılan bu hizmetin tamamen anahtar teslimi süre sonunda Atatürk Orman Çiftliği'ne devredilecek. Dolayısıyla burada herhangi bir satış veya mülkiyet değişimi gibi bir şey söz konusu değil, onu ifade edeyim.

Ayrıca “günübirlik ihtiyaçlar”dan kasıt da şudur: Buraya gelecek turistlerin buradaki bu kadar alanı gezip dolaştıktan sonra iki bardak çay içmesi, kafede bir yemek yemesi gibi, hediyelik eşya satışı gibi şeyler. Burada “ticaret” derken kastımız AVM'ler, herhangi ticari bir mana değil; günübirlik gelmiş çocukların orada bir dondurma alıp yemesi gibi faaliyetler, “günübirlik ihtiyaçlar”dan kasıt da budur. Dolayısıyla bunlar da olmazsa buraya gelecek turistlerin termosla çay getirecek hâli yok, sefer tasiyla yemek...

BAŞKAN – Sayın Başkanım, kimsenin bunlara bir şey dediği yok konuşmaları şöyle bir hatırlarsak.

ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI MUSTAFA TUNA – Sonra, bir başka konu trafik konusuydu değerli vekilimin ifadesiyle. Trafik konusunda da tabii, oradaki trafiğin rahatlaması noktasında yeni yol çalışmalarımız da tamamlanmak üzere. Neticede, tabii, şehrin merkezinde bir yer, çok rahat olacağını söylemek çok mümkün değil, illaki bir yoğunluk olacak ama şehrin gelişimi, nüfusun artışıyla beraber buna da bir çare arayacağız.

Ayrıca, bu kiralamayla ilgili olarak da bu AŞTİ'nin kirası meselesi vardı. Şehirler arası otobüs terminali Sayın Karayalçın döneminde Ankara Büyükşehir Belediyesine kiraya verilmiş ve o inşaat tamamlandıktan sonra, bu Ankara'daki şehirler arası terminalin bir sosyal amacı vardı o günün şartlarında. AŞTİ'nin de hem raylı sistemle ve de vatandaşların ulaşımı noktasında rahat bir konumda olduğu için Sayın Karayalçın döneminde orası Büyükşehir Belediyesine kiraya verilmiş. Dolayısıyla kira işlemi de bu şekilde ve yine o da sosyal bir amaca hizmet ediyor. Ha, dersenez ki “Bu Atatürk Orman Çiftliği'nin Atatürk zamanındaki hâliyle kalması güzel bir şeydi.” ama maalesef, bugüne kadar orada fabrikalar yapılmış, evler yapılmış, binalar yapılmış vesaire. Burada şu anda mevcutta da ciddi bir yatırım gerçekleştirilmiş. Bunun maksadı da turizmin ve ticaretin Ankara'ya katkıları düşünülerek böyle bir yatırım yapılmış.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Niye yaptırdınız bunu Sayın Başkan? Hukuksuz bir şeye niye müsaade ettiniz?

BAŞKAN – AŞTİ var, traktör fabrikası var, burası var...

KADİM DURMAZ (Tokat) – Atatürk'ün bağ evinin yerini biliyor musunuz Sayın Başkan?

BAŞKAN – Seninle gideriz bağ evine.

Sayın Kuşoğlu, buyurun.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Başkanım, şunu söylemek istedik: Bir kanunsuz iş yapılmış, kanuna aykırı bir şekilde bir iş yapılmış, şimdi onu düzeltmeye çalışıyoruz, düzeltelim fakat yaptığımız iş yani düzelttiğimiz iş -biraz önce sizin de söylediğiniz gibi- şehrin merkezinde kalan trafik, kentleşme, bütün çağdaş şehircilik ilkelerine aykırı bir iş yani yaptığımız bu iş de yanlış bir iş olacak, düzeltilmemiş olacağız. Yani bunu göre göre, bile bile böyle bir kanunun çıkması gerçekten çok büyük bir yanlışlıktır, Allah'tan korkmak lazım. Bu, kanun meselesi değil ama vicdan meselesi.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Bizim şu an yapmış olduğumuz şey, netice itibarıyla buradaki bir ekonomik değer ekonomiyeye ve Ankara'ya kazandırılması noktasında atılan bir adım.

7'nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 7- 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun ek 11 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Devlet tarafından yapılacak destekleme ödemesi almaya hak kazanan çiftçilerin vadesi geldiği halde ödenmeyen sulama işletme ve bakım ücreti veya su kullanım hizmet bedeli borcu veya münferiden tarımsal sulamada kullanılan elektrik enerji borcu bulunması halinde; DSİ veya işletme ve bakım sorumluluğu devredilen gerçek veya tüzel kişi veya elektrik dağıtım şirketi ve/veya elektrik perakende satış şirketi tarafından tarımsal destekleme ödemesi yapacak bankaya borç miktarı bildirilir. Bu bildirim üzerine; çiftçilerin destekleme ödemelerinden borç tutan mahsup edilerek DSİ veya işletme ve bakım sorumluluğu devredilen gerçek veya tüzel kişiye veya elektrik dağıtım şirketine ve/veya elektrik perakende satış şirketine ödenir.”

BAŞKAN – Bir önerge var, okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2341) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 7'nci maddesinin teklif maddesinden çıkarılmasını arz ve teklif ederiz.

Musa Çam	Kadim Durmaz	Utku Çakırözer
İzmir	Tokat	Eskişehir
Zekeriya Temizel	Bülent Kuşoğlu	
İzmir	Ankara	

BAŞKAN – Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Önerge üzerinde Sayın Çam konuşacak.

Buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, Sayın Bakan; bu düzenlemeyle Maliye Bakanlığı resmen tahsildarlık görevi yapacak. Çiftçilerimizin ne kadar zor ve güç koşullar altında tarım yaptığını biliyoruz. Traktörü, tarlası, sebzesi, tahılı, her şeyi ipotek altında. Bu nedenlerden dolayı elektrik ve su paralarını ödeyemediği zaman zaman günler olmuştur. Bir şekilde buluyor, ödüyor, elektriğini açıyor, suyunu açıyor. Şimdi bu düzenlemeyle beraber artık Maliye Bakanlığı özelleştirilmiş olan elektrik şirketlerine Maliye Bakanlığı şimdi tahsildarlık yapacaktır arkadaşlar, bu düzenlemeyle tahsildarlık yapacaktır; vatandaşımızın, çiftçimizin, köylümüzün parası daha kaynağında kesilecektir. Bunu doğru bir tutum ve davranış olarak görmüyorum. Bu, çiftçiye yapılan en büyük kötülüktür diyorum, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Kürkcü...

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Doğrusu, bu öneriyi desteklemek zorundayız çünkü daha güçlü bir öneriyi biz toparlayıp ortaya koymakta biraz geciktik bu telaş yüzünden. Doğrusu, biz esasen çiftçilerin elektrik dağıtım şirketlerine olan borçlarının affedilmesini, ortadan kaldırılmasını istiyoruz ve bir düzenleme gerekiyorsa yapılması gereken buydu. Fakat genel görüşme sırasında da söylediğimiz gibi, esasen şimdi yapılmakta olan şey, çiftçilere sağlanan kamu desteğinin elektrik şirketlerine olan borcun kaynağı olarak kullanılması...

BAŞKAN – Haciz işlemlerinin önüne geçilmeye çalışılıyor.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Evet, onu zaten konuştuk. Ama mademki çiftçiye bir katkıda bulunulacak, onun yolu onu hacizden kurtarmak için ona yapılan tarımsal desteğin elektrik şirketlerine aktarılması değil çünkü eğer bu desteği olmazsa ikinci kere yeniden hacizle yüz yüze kalacak çünkü destekten yoksun. O nedenle daha köklü bir düzenlemeye gitmek gerekirdi. Fakat bunu tasavvur olarak anlatmak yerinde olmaz, böyle bir önerge olsaydı iyiydi, o nedenle başka daha iyisi olmadığı için bunun geri çekilmesi fikri bızce de doğru. Kamu kaynağının elektrik dağıtım şirketlerine bağışlanması anlaşılabilir bir gerekçesini biz görmüyoruz, çekilmesi gerekir.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Ayhan...

EMİN HALUK AYHAN (Denizli) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Burada çiftçileri özel sektör olarak düşünüyoruz. Bu elektrik dağıtım şirketlerini de aynı düşünüyorsak çiftçilere kaynak olarak da devlet bir sübvansiyon ayırıyorsa sübvansiyonu sahibine verelim, diğerleri kendi arasında hukuki muamele neyse onu gerçekleştirsin. Biz niye serbest piyasaya müdahale ediyoruz? Bunu biraz anlamakta zorluk çekiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Sarıbal...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Teşekkür ederim.

Sayın Bakan, değerli Komisyon üyeleri; bunun aslında adı şu: Zaten bitirdiğimiz ülke çiftçisi, ülke köylüsü, üretmeyen bu çiftçi tamamen üretimden uzaklaştırmak. Çünkü daha önce de söyledim, dünyada çiftçisini desteklemeyen hiçbir ülke yoktur. Devlet Su İşlerinin görev ve yetkileriyle ilgili kanun değişikliği yaparken sulama göletleri üzerinde ve açık su hatları etrafındaki alanların şirketlerin talepleri, projeleri doğrultusunda güneş enerjisine açılması gündeme geldi ve kanunlaştı. Orada şunu söyledik, dedik ki: Suyun yönetimini Devlet Su İşleri alıyor ise Devlet Su İşleri kamuya ait, kendisine ait, köylüye ait, çiftçiye ait bu alanlar üzerinden enerji santrallerini, güneş enerjisi santrallerini kendisi kursun ve çiftçiye ucuz elektrik sağlasın. Elektrik özelleştirmesi başladığı zaman şunu demiştiniz: “Elektrik ucuzlayacak, rekabet artacak, enerji en kaliteli, en hızlı, en ucuz şekilde üreticiye ya da insanlara gelecek.” O tarihten bugüne kadar elektrik faturası azalan bir tek kişi varsa şurada söylesin, bir tek kişi “Kullandığım elektriğe göre elektriğin birim fiyatı ucuzladı.” diyen. Yetmedi, şimdi 6 sente, 7 sente satılan elektrik yaptığınız nükleer enerji santralleriyle 12-13 sente ve dünyanın en pahalı enerjisine gidecek. Bu şudur: Bu yeni köle toplumu yaratma modelidir. Çiftçi bunu en erken, en acı yaşayan kitle olarak kaldı. O yüzden bizim 2006 yılında çıkardığınız yasaya göre çiftçiye o yılki belirlediğiniz, örneğin 2018 yılında belirlediğiniz 33 milyar TL, gayrisafı milli hasılanın yüzde 1’i, çiftçiye vermeniz gereken para karşılığında 14,5 milyar lira veriyorsunuz. Bu da yetmez, sudan kaynaklanan borç, elektrikten kaynaklanan borç ödenmez ise bu destekler bankaya yatırıldığı andan itibaren hem de elektrik kurumu ya da DSİ bu paraların ödeneceği tarihe göre bankaya liste gönderecek,

o liste gittiği andan itibaren banka para hesaba düştüğü andan itibaren kesecek. Yani siz “İcraya düşmesin.” diyorsunuz ama icra öncesi herhâlde bir süreç olur, bir ihtar olur, bir uyarı olur, bir ikaz olur. Çiftçinin artık yemeye parası yok, şu anda mazot alamıyor.

BAŞKAN – Sayın Sarıbal, toparlar mısınız lütfen.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Şanlıurfa’da yaşadığımız olayı biliyoruz, ülkenin her tarafında. Dolayısıyla, bu primlerin ya da bu desteklerin, üreticiye doğrudan verilmesi gereken bu desteklerin bu şekilde firmalara elektrik karşılığı, su kullanım karşılığı verilmesi kesinlikle doğru değil. Şiddetle kınıyoruz. Bu köylüyü yeniden yok etme, yeniden yoksullaştırma, yeniden toprağı terk etme projesidir ama bunun arkasındaki işi iyi biliyoruz bunu bilin.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Sarıbal.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Gelecekte bu ülkenin çiftçisinin bu topraklarda tarım yapmayacağını siz tescillemiş oluyorsunuz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanın katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 8- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 31- (1) Tam mükellefiyete tabi ve bilanço esasına göre defter tutan gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri (finans ve bankacılık sektöründe faaliyet gösterenler, sigorta ve reasürans şirketleri, emeklilik şirketleri ve emeklilik yatırım fonları, münhasıran sürekli olarak işlenmiş altın, gümüş alım-satımı ve imali ile iştigal eden mükellefler İle bu Kanunun 215 inci maddesi uyarınca kendilerine kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına izin verilenler hariç), bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla aktiflerine kayıtlı bulunan taşınmazlarını (sat-kirala-geri al işlemine veya kira sertifikası ihracına konu edilen taşınmazlar hariç), 30/9/2018 tarihine kadar aşağıdaki şartlarla yeniden değerleyebilirler.

a) Yeniden değerlemede, taşınmazların ve bunlara ait amortismanların, bu Kanunda yer alan değerlendirme hükümlerine göre tespit edilen ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yasal defter kayıtlarında yer alan değerleri dikkate alınır. Amortismanı tabi taşınmazlar için amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda yeniden değerlemeye esas alınacak tutar bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

b) Taşınmazların (a) bendine göre tespit edilen değerleri ve bunlara ilişkin amortismanların yeniden değerlendirme oranı ile çarpılması suretiyle yeniden değerlendirme sonrası değerleri bulunur. Yapılacak değerlemede esas alınacak yeniden değerlendirme oranı olarak bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesine göre enflasyon düzeltmesine tabi tutulan;

i) En son bilançoda yer alan taşınmazlar ve bunların amortismanları için, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten bir önceki aya ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, söz konusu bilançonun ait olduğu tarihi takip eden aya ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

ii) En son bilanço tarihinden sonra iktisap edilen taşınmazlar ve bunların amortismanları için, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten bir önceki aya ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, taşınmazın iktisap edildiği ayı izleyen aya ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

dikkate alınır. Bu bent uyarınca dikkate alınacak Yİ-ÜFE ibaresi; Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği 1/1/2005 tarihinden itibaren üretici fiyatları endeksi (ÜFE) değerlerini, 1/1/2014 tarihinden itibaren yurt içi üretici fiyat endeksi (Yİ-ÜFE) değerlerini ifade eder.

c) Yeniden değerlendirme neticesinde taşınmazların değerinde meydana gelecek değer artışı, yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmazların her birine isabet eden değer artışları ayrıntılı olarak gösterilecek şekilde, bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir. Değer artışı, taşınmazların yeniden değerlendirme sonrası ve yeniden değerlendirme öncesi net bilanço aktif değerleri arasındaki farktır. Net bilanço aktif değeri, taşınmazların bilançonun aktifinde yazılı değerlerinden, pasifte yazılı amortismanların tenzili suretiyle bulunan değeri ifade eder.

(2) Taşınmazlarını bu madde kapsamında yeniden değerlemeye tabi tutan mükellefler bu kıymetlerini, yapılan yeniden değerlendirme sonrasında bulunan değerleri üzerinden amortismanına tabi tutmaya devam ederler.

(3) Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarı üzerinden % 5 oranında hesaplanan vergi, yeniden değerlendirme işleminin yapıldığı tarihi izleyen ayın 25 inci günü akşamına kadar bir beyanname ile gelir veya kurumlar vergisi yönünden bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve aynı süre içerisinde ödenir. Bu fıkra kapsamında ödenen vergi; gelir ve kurumlar vergisinden mahsup edilmez, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilmez. Beyanın zamanında yapılmaması ya da tahakkuk eden verginin süresinde ödenmemesi halinde bu madde hükümlerinden faydalanılamaz.

(4) Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarının, sermayeye ilave edilme dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilen veya işletmeden çekilen kısmı, bu işlemin yapıldığı dönem kazancı ile ilişkilendirilmeksizin bu dönemde gelir veya kurumlar vergisine tabi tutulur.

(5) Yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmazların elden çıkarılması halinde, pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışları, kazancın tespitinde dikkate alınmaz.

(6) Yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmazların elden çıkarılmasından önce bu Kanunun mükerrer 298 İnci maddesi uyarınca enflasyon düzeltmesi yapılmasına ilişkin şartların oluşması halinde, bu madde gereğince oluşan değer artışı fonu özsermayeden düşülmek suretiyle mezkur madde uyarınca enflasyon düzeltmesi yapılır.

(7) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

BAŞKAN – 8’inci madde üzerinde görüşme açıyorum.

Sayın Bakan, bir açıklama alabilir miyiz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Adnan Bey bir açıklama yapsın.

BAŞKAN – Sayın Ertürk, buyurun.

GELİR İDARESİ BAŞKANI ADNAN ERTÜRK – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Teklifin bu maddesiyle geçmişte uygulanan yeniden değerlendirme ve enflasyon düzeltmesi müesseselerine benzer bir müessese öngörülmekte fakat bunun geçmiştekilerden farkı geçici bir süreyle uygulanacak olması. Söz konusu madde işletmelerin tam mükellef olup da kazançları bilanço esasına göre tespit edilen gelir vergisi mükellefleriyle kurumlar vergisi mükelleflerinin bilançolarında yer alan taşınmazların, maliyetleriyle bilançolarında yer alan taşınmazların bugüne değerlerinin irca edilmesinden ibarettir. Buna ilişkin de gerekli teknik detaylar içermektedir.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 9- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 38 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlar Kurulu Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca bilanço esasına göre defter tutan gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerini, sektörler ve meslek grupları itibarıyla belirleyeceği yıllık iş hacimlerine göre hasılat esaslı vergilendirme usulü kapsamına almaya, Maliye Bakanlığı bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

BAŞKAN – 9’uncu madde üzerinde görüşme açıyorum.

Sayın Bakan, bir açıklama alabilir miyim 9’uncu madde üzerinde.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Adnan Bey bir açıklama yapsın.

BAŞKAN – Adnan Bey, buyurun lütfen.

GELİR İDARESİ BAŞKANI ADNAN ERTÜRK – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Malumlarınız olduğu üzere 7104 sayılı Kanun’la Katma Değer Vergisi Kanunu’nda önemli birtakım değişiklikler yapılmış, bu hasılat esaslı KDV sistemi getirilmiş idi. Hasılat esaslı KDV sistemi esas itibarıyla basit usule tabi mükelleflerle ilgili uygulanacak idi. Fakat ilgili yetki maddesinde Bakanlar Kuruluna bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerin de... Pardon, işletme hesabı esasına göre defter tutanların da bu bilanço esasına göre defter tutanlarla ilgili belli bir limite kadar Bakanlar Kuruluna yetki veriyordu bilanço esasına göre defter tutanların da kapsama alınabilmesine ilişkin. Bu, uygulamada birtakım ihtiyaç duyulan hâllerde bu yetkinin o sınırla bağlantılı olmaksızın yeni bir yetki düzenlemesine ihtiyaç duyulduğu için bilanço esasına göre defter tutan bütün mükelleflerin sektörle ilgili, hadlerle ilgili belli şartlar çerçevesinde hasılat esaslı KDV sistemine alınmasına ilişkin bir düzenleme.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 10-29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Vakıflar, 18/10/2012 tarihli ve 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununun 34 üncü maddesinin ikinci fıkrası hükmüne göre, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Sosyal Yardımlar Genel Müdürlüğünce imzalanacak işletme düzeyinde toplu iş sözleşmesi kapsamında işyerleridir.”

BAŞKAN – 10’uncu madde üzerinde görüşme açıyorum.

Sayın Bakanım, bir açıklama alabilir miyiz lütfen.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Başkan, ben kısacık açıklayayım.

Aslında biraz önce de açıklamıştım, biliyorsunuz, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları bünyesinde çalışanlar vakıflar bünyesinde toplu sözleşme yapılıyor, burada yapılan tek düzenleme vakıf bazında toplu sözleşme düzeninden bütün vakıflar adına topluca bakanlığın toplu sözleşme yapması hususudur. Konu bu kadar basit.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Sayın Çam...

MUSA ÇAM (İzmir) – Vakıflarda yaklaşık olarak...

Sendikadan kimse var mı burada?

TİSK TEMSİLCİSİ AV. HAZAL BUĞU ALARSLAN - Evet.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, sendikadan temsilci arkadaşımız da var burada. Ondan da bir bilgi alalım, ondan sonra...

BAŞKAN – Kim var arkadaşlar?

Kendinizi tanıtır mısınız?

TİSK TEMSİLCİSİ AV. HAZAL BUĞU ALARSLAN – Şimdi, teklif maddesine ilişkin olarak şöyle bir konuşma yapmak istiyorum.

Öncelikle Sayın Başkan, Sayın Bakan, sayın Komisyon üyeleri ve değerli hazırun; herkesi şahsım ve TİSK adına saygıyla selamlıyor, Komisyon görüşmelerine davetiniz ve söz hakkı vermiş olmanız dolayısıyla teşekkürlerimizi sunuyorum.

Bilindiği üzere 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu endüstriyel ilişkiler alanını düzenleyen temel bir kanun olup söz konusu kanunla toplu iş sözleşmelerinin imzalanması, seviyesi ve tarafları konusunda temel hükümler düzenlenmektedir. Komisyonunda görüşülmekte olan teklifin 10'uncu maddesiyle ilk kez 6356 sayılı Kanun hükümleri dışında özel bir kanunla bir iş yerinde imzalanacak toplu iş sözleşmesinin niteliği ve işverenin kim olacağı düzenlenmektedir. Temel kanun hükümleri dışında özel bir kanunla toplu iş sözleşmesi düzeyinin ve işverenin belirlenmesinin 6356 sayılı Kanun'un ana dayanağını oluşturan serbest toplu pazarlık ilkesine aykırılık oluşturacağı görüşündeyiz. Düzenleme konusu vakıflarda imzalanacak toplu iş sözleşmeleri uzun yıllar yargı organlarında uyumsuzluk konusu olmuş ve Yargıtay İçtihadı Birleştirme Genel Kurulunun 9 Haziran 2017 tarihli kararıyla uyumsuzluk sonuçlandırılmıştır. Söz konusu kararda konu vakıfların özel hukuk tüzel kişisi oldukları, ayrı iş yeri olan bağımsız işveren oldukları, bakanlığın denetim yetkisi nedeniyle işveren sıfatının bakanlığa ait olduğunun ileri sürülemeyeceği, anılan vakıfların ayrı tüzel kişiliğe sahip iş yerleri olması nedeniyle toplu iş sözleşmesinin iş yeri düzeyinde bağitlanabileceği, işletme düzeyinde bağitlanmasının ise mümkün olmadığı sonuç ve kanaatine varılmıştır. Teklifte yer alan düzenleme Yargıtay İçtihadı Birleştirme Hukuk Genel Kurul Kararının tam aksi netice doğuracak ve 6356 sayılı Kanun'un uygulama bütünlüğünü bozacak nitelikte bir düzenlemedir. Kaldı ki önümüzdeki dönemde benzer kanun değişiklikleri açısından da olumsuz emsal teşkil edecektir.

Açıklamış olduğumuz nedenlerle söz konusu maddenin kanun teklifinden çıkarılmasına yönelik görüşümüzü Komisyonun takdir ve değerlendirmelerine sunarız.

Saygılarımızla.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Çam...

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Türkiye çapında yaklaşık olarak 970'e yakın vakıf var ve bu vakıflarda çalışanlar var. Bununla ilgili bir yargı sürecinin olduğunu biliyoruz ve buradan kaynaklı birçok işçi kardeşimiz bundan büyük bir mağduriyet yaşıyorlar. Bu düzenlemeyle birlikte hepsi bir çatı altında toplanarak işletme bazında toplu sözleşmeyle bugüne kadar faydalanamadıkları bir noktada arkadaşlarımız, işçi kardeşlerimiz bundan faydalanacaklar. Doğru bir düzenlemedir, yerinde bir düzenlemedir; bunu destekliyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 11- 5/6/1986 tarihli ve 3303 sayılı Taşkömürü Havzasındaki Taşınmaz Malların İktisabına Dair Kanunun ek 1 inci maddesine onuncu fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu madde hükümlerine göre hak sahibi olan kullanıcılardan ecrimisil alınmaz, tahakkuk ettirilen ecrimisiller terkin edilir, başvuru tarihi itibarıyla son beş yıl için tahsil edilen ecrimisil bedeli satış bedelinden mahsup edilir, satış bedelinden fazlası iade edilmez.”

BAŞKAN – 11’inci madde üzerinde görüşme açıyorum.

Sayın Bakanım, bir açıklama alabilir miyiz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Tufan Bey bir açıklama yapsın.

BAŞKAN – Evet, Tufan Bey, buyurun.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ TUFAN BÜYÜKUZUN – Sayın Başkanım, sayın üyeler; düzenlemeyle taş kömürü havzasında bulunan taşınmazların zilyedi, kullanıcısı veya üzerindeki muhdesatın sahibi olan hak sahibi vatandaşlarımızdan ecrimisil alınmaması, tahakkuk ettirilen ecrimisillerin terkin edilmesi ve son beş yıl için tahsil edilen ecrimisil bedellerinin de mahsup edilmesi sağlanarak vatandaşlarımızın mağduriyetinin giderilmesi amaçlanmıştır.

Arz ederim.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ne kadarlık bir tutar?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ TUFAN BÜYÜKUZUN – Toplam 62 bin hak sahibi bulunmaktadır.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hayır, ne kadar alacaktan vazgeçiyoruz?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ TUFAN BÜYÜKUZUN – 214 milyon lira bir alacaktan vazgeçiyoruz.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Kaç bin kişiyi ilgilendiriyor?

BAŞKAN – 64 bin değil mi?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ TUFAN BÜYÜKUZUN – 62 bin hak sahibi.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Hangi ilde?

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ TUFAN BÜYÜKUZUN – Efendim, 4 tane ilde bulunuyor; Bartın ilinin tamamıyla, Zonguldak, Karabük ve Kastamonu illerinin bir kısmını kapsıyor.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ama Zonguldak burada en önemli il anladığımı kadarıyla.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Çaturoğlu...

FARUK ÇATUROĞLU (Zonguldak) – Sayın Bakanım, değerli hazırun, çok kıymetli Komisyon üyesi arkadaşlarım; hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Bu yapılan düzenleme gerçekten 4 tane ilimizi ilgilendiren, ağırlıklı olarak Zonguldak ama bunun yanı sıra Bartın, Karabük ve Kastamonu’yu ilgilendiren önemli bir düzenleme. Havzayıfahmiye yani taş kömürü havzasını kapsıyor. Bu havza 17 Ocak 1326 tarihinde Başbakanlık tezkeresiyle belirlenmiş, daha sonra 1958 yılında genişletilmiş, bu sınırlar dâhilinde kalan taşınmaz mallar hazine adına tescil edilmiş. Bu sahada zilyetlik yoluyla taşınmaz mal edinilmesi 1986 yılına kadar yasaklanmış. Doğuda Kastamonu’nun Cide ilçesi, batıda Zonguldak ilinin Alaplı ve Ereğli ilçeleri arasında yaklaşık 200 kilometrelik kıyı şeridi boyunca 13.350 kilometrekarelik bir saha içerisinde özel mülk sahibi olabilmek

için taşınmazın 1910 tarihinden önce iktisap edilmesi gerekmektedir, neredeyse teorik olarak özel mülk yok gibiydi, pratikte ise tapusuz mesken ve iş yeri oldukça fazlaydı. Bu sadaret tezkeresi, kanun olmadığı için Anayasa Mahkemesine götürülemiyordu, idari kararların iptalini sağlamak için Danıştaya müracaat vakti de çoktan geçmişti. Nihayet 1986 tarihinde 3300 sayılı Taşkömürü Havzasındaki Taşınmaz Malların İktisabına Dair Kanun’la bu yasak kaldırıldı. 1999’da bir düzenleme daha yapıldı. En nihayet 2015 yılında bir düzenleme yapıldı. Bu düzenlemeyle hak sahiplerinin tespiti ve bu hak sahiplerine bu taşınmaz malların harca tabi değeri yani emlak bedeli üzerinden satışına karar verildi.

BAŞKAN – Sayın Çaturoğlu, bir teşekkürü de yapalım kapatalım.

FARUK ÇATUROĞLU (Zonguldak) – Evet, bitti Başkanım.

Ancak orada tespit edilen 42 bin taşınmazın 62 bin hak sahibine satışının yapılabilmesi için yapılan bu çalışmada beş yıllık geriye doğru ecrimisil alınması noktası ortaya çıktı ve bu durum vatandaşlarımız arasında büyük bir sıkıntıya yol açmıştı.

BAŞKAN – Düzelttik onu da.

FARUK ÇATUROĞLU (Zonguldak) – Bu konuyu, bölgeden aldığımız sıkıntıları öncelikle Millî Emlak Genel Müdürü Tufan Büyükkuzun’a ve Maliye Bakanımız Sayın Naci Ağbal’a ilettik; sağ olsunlar, kendilerine çok teşekkür ediyoruz, bu konunun çözülmesi noktasında talimatlarını verdiler. İnşallah bu konuda sadece Zonguldak’ta 55 bin, 4 ilde 66 bin hak sahibini ilgilendiren büyük bir uygulamayı bu kanunla gerçekleştirip sıkıntıyı ortadan kaldıracğız.

Ben başta Millî Emlak Genel Müdürlüğümüze, Sayın Maliye Bakanımıza, Hükümet yetkililerimize ve bu kanunu Meclise sunan Komisyon Başkanımıza teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 12- 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanununun 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının (e) bendine “Trabzon” ibaresinden sonra gelmek üzere “Rize” ibaresi eklenmiştir.

BAŞKAN – 12’nci madde üzerinde görüşme açıyorum.

Sayın Bakan, bir açıklama alabilir miyiz lütfen.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Maliye Müsteşarımız bir açıklamada bulunsun.

BAŞKAN – Evet, buyurun.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI H. ABDULLAH KAYA – Sayın Başkanım, maddeyle kıyıda uygulama imar planıyla yapılabilecek yapılar kapsamında Trabzon iline ilave olarak Rize ili de eklenerek işlem yapılması sağlık tesisleri açısından mümkün hâle getirilmektedir.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 13- 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkol Piyasasının Düzenlenmesine Dair Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak tek başına kıyılıp içilebilme vasfına sahip tütün çeşitlerinin üretildiği Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca belirlenen merkezlerdeki tütün üreticilerinin bir araya gelerek kurduğu kooperatiflerce kurulacak sarmalık kıyılmış tütün mamulü üretim tesislerinde, tam ve yeni teknoloji ile tesisler kurmaları şartı aranmaz.”

BAŞKAN – 13’üncü madde üzerinde görüşme açıyorum.

Sayın Bakan...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Adem Bey, bir açıklama yapısın.

GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI GRUP BAŞKANI ADEM BİLGİLİ – Sayın Başkanım, sayın vekillerim; burada 7061 sayılı Kanun’la daha önce özellikle Adıyaman yöresinde faaliyette bulunan tütün üreticilerine, çiftçilere kooperatif kurma ve bu kurdukları kooperatifler aracılığıyla sarmalık kıyılmış tütün tesisi kurma yetkisi ve hakkı tanınmıştı belli şartları taşımaları kaydıyla. Ancak şu an hâlihazırda mevzuattan kaynaklı olarak bunların üretim tesisleri kurduğunda yürürlükteki hâlihazırda bulunan en yeni ve yüksek teknolojiyle tesis kurmaları gerekiyor. Oysa bu çiftçilerimizin ellerinde daha fazla el işçiliğine dayalı makineler de var.

BAŞKAN – Küçük işletmeler için bu şartı kalıcı olarak aramıyoruz değil mi?

GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI GRUP BAŞKANI ADEM BİLGİLİ – Evet, yapılan düzenlemeyle küçük işletmeler için bu şartı kalıcı olarak kaldırıyoruz.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Sarıbal...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Teşekkür ederim.

Maddenin bütününe bakmak lazım; orada sadece yüksek teknoloji değil -hatırladığım kadarıyla- 1 milyon sigara üretme koşulu da öngörüyor. Yani “küçük işletme” dediğiniz yapı meselesi değil bu, sonuçta kooperatifin bütünüyle ilgili...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sigara için...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Hayır, hayır, burada yok ama gönderme yaptığınız o sadece kooperatifin bütün çalışma...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sigarada öyle ama diğer tütün ürünlerinde 1 milyon şartı yok.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Sigara zaten meselemiz burada, şey değil.

Şimdi şunu söylemek istiyorum: Şu anda...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – “Sigara değil bunlar.” diyor arkadaşlar.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Tamam, anladım ben, meseleyi anlatmaya çalışıyorum.

Sorun şu: Daha önce sözleşmeli tarımın dışında “açığa ekim” dediğimiz ve açık artırma ile satılan bir tütün modeli var; bu da ağırlıklı olarak Adıyaman bölgesinde küçük tarım alanlarında, 500 metrekare, 1 dönüm, 1.500 metrekare, 2 dekar gibi alanlarda yapılan tamamen aile işletmeciliğiyle yapılan ama en önemli özelliği hiçbir kimyasal kullanılmayan, tamamen doğal ve o bölgenin kültürünü ortaya koyan özel bir tütün bu ve bu tütün “oryantal tütün” olarak geçer, başka hiçbir madde katmadan sadece sigaraya sarılıp içilebilir bir tütün, özelliği bu; diğer bir özelliği de Tütün Kanunu çıktıktan sonra oralarda alternatif ürüne yönlendireceğiz diye önce engel olunan sonra alternatif tütün, alternatif başka ürün yerleştirilemediği için ister istemez çiftçinin şu anda yaşam kaynağı olan, geçim kaynağı olan bir tütün ve son yıllarda hakikaten içiciler tarafından da ciddi anlamda önemsenip ciddi bir pazarı olan bir tütün.

Şimdi burada iki tane temel sorun var: Bu önemlidir ama sorunu çözmeye yetmez. Bizim buradaki amacımız ne? Bir, Adıyaman bölgesinde üretilen ve diğer bölgelerde üretilen bu tütünün üretiminin sağlanması; ikincisi, bu tütünü üreten çiftçinin oradan gelirine devam etmesi yani iyi bir gelir elde

etmesi çünkü son yıllarda o küçük alanda çalışan çiftçiler o gelirle evlerini yenilediler, yaşamlarını yenilediler yani insanca yaşama koşulları oluşmaya başladı. Bu gelen yasa şunu içeriyordu çok açık bir şekilde: Bugüne kadar vergisiz olarak Adıyaman'ın ana merkezinde olmak üzere birçok bölgede açık artırmayla satılan ve ülkenin birçok alanında direkt alınıp tabaka içerisine konup orada tüketicinin kendisinin hazırladığı sigaraya dönüşen bir modeldi bu yani bunda vergi yoktu, vergi, sıfır vergiydi bu. Ciddi anlamda da bir pazarı vardı ve bu insanlar hem alıcı hem satıcı ve Adıyaman çiftçisi ayakta durmaya başladı.

Şimdi şu yapıyor...

BAŞKAN – Sayın Sarıbal, lütfen toparlarsanız...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Ama önemli, bu çok önemli.

BAŞKAN – Hayır, zaten anlattınız.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Meselenin önemini anlamazsak...

BAŞKAN – Yok, anladık, anladık yani.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Bu yapılanın çok palyatif olacağını, sorunu çözmeyeceğini anlatmaya çalışıyorum. Maliye Bakanı çok önemli burada. Nerede kısıldığı, nasıl kısıldığından çok pazarlama aşamasında kooperatif kurulma zorunluluğudur, birincisi budur; ikincisi de pakete alınmasıdır bunun. Pakete alınması ve kooperatif kurulması zorunluluğundan sonra bu tütünün tümü artık vergiye tabi olacaktır. Bugün, bir paket sigaranın yüzde 84'ü vergidir. Siz bu açığa ekilen ve açık artırmayla satılan, ülkenin bütün illerine dağılmış olan bu ağı vergiye tabi tuttuğunuz andan itibaren bu çözümler ya da bu iyileştirmeler Adıyaman tütününün ve Adıyaman çiftçisinin ayakta kalma şansını zorlaştıracak, olmayacak. O yüzden, düzenlemenin vergi üzerinden yapılması lazım. Vergi üzerinden bir düzenleme yapılmadığı sürece -elbette bu kıymetlidir, önemlidir ama- gerçek sorunu görmemiş oluruz.

Temel sorun, yüzde 83, yüzde 84'e denk gelecek olan bu sigaradaki verginin mutlaka ve mutlaka Adıyaman tütününde oryantal tütününden kaldırılmasıdır. Çünkü burada iki şey çıkıyor.

BAŞKAN – Sayın Sarıbal, lütfen toparlarsanız...

ORHAN SARIBAL (Bursa) - Bir: Büyük şirketlerin pazar payının azaltılması, pazar payına girme istekleri, talepleri, pazardan daha çok pay alma istekleri...

İki: İktidarın ekonomi üzerinden Adıyaman çiftçisini de vergiye tabi tutmasıdır.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Yani birine para lazım, birine para lazım. O yüzden...

BAŞKAN – Sayın Sarıbal, şu yapılan düzenlemeyi destekliyor musunuz yani şu an yaptığımız düzenlemeyi destekliyor musunuz?

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Elbette, onda birçok önemli... Biz, ama onu desteklemiyoruz, bütünüyle bu şeyin kalkmasını istiyoruz, bütünüyle.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Sayın Bakan, buyurun.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) - Sayın Başkanım, öncelikle Adıyaman tütünü ve Adıyaman tütünü şeklinde üretim yapan bütün üreticilerle bu yasa hazırlığı çalışmasında birlikte konuştuk, değerlendirdik, görüşlerini aldık. Meseleye hiçbir zaman için palyatif bakmadık. İlk defa olmak üzere bu özel aromalı, özel tütün için bir mevzuat altyapısı oluşturduk. Bunun üretim koşulları için genel kuralların dışına çıkmak suretiyle kooperatifler eliyle bu ürünlerin üretilbilmesinin ve

satılabilmesinin önünü açtık ve böylelikle “Adıyaman tütününü” dediğimiz tütünün ilk defa mevzuatta ayrıca tanımladık ve meseleye yaklaşırken de sadece bunun üretim-tüketim değil, vergi konularını da birlikte konuştuk. Dolayısıyla bugün vatandaşlarımız yaptığımız düzenlemelerin ne anlama geldiğini biliyorlar, burada Adıyaman tütününün önünü açmaya çalıştığımızı biliyorlar. Burada sahadan ilgili arkadaşlar da kooperatiflerin kuruluşuyla ilgili, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı ile Tarım Bakanlığıyla birlikte çalışıyorlar. Bu, önümüzdeki dönemde özel aromaya sahip olan bu tütünün yasal yollarla üretiminin önünü açmanın, açma paketinin önemli bir unsurunu oluşturuyor.

Diğer konularla ilgili de zaten sektörle istişare hâlinde konuları geliştiriyoruz. O açıdan, burada yapılan düzenlemeye bir bütün olarak baktığımız zaman, Adıyaman çiftçisinin veya bu tütünü bu şekilde üreten bütün çiftçilerimizin ileriye dönük üretimlerini yasallaştıran, onlara önemli imkânlar sunan bir tasarı olma özelliğini de taşıyor.

BAŞKAN - Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 14 - 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “beklenmeyen veya” ibaresinden sonra gelmek üzere “yapım tekniği açısından özellik arz eden” ibaresi eklenmiştir.

BAŞKAN - 14’üncü madde üzerinde görüşme açıyorum.

Sayın Bakan...

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) - Sayın Başkanım, Kamu İhale Kurumu Başkanımız bir açıklama yapsın maddeyle ilgili.

BAŞKAN – Buyurun Başkan.

KAMU İHALE KURUMU BAŞKANI HAMDİ GÜLEÇ - Sayın Başkanım, değerli komisyon üyeleri; bildiğiniz gibi, günümüzün değişen ve gelişen şartlarına göre idarelerin de ihtiyaçları sürekli değişmekte, gelişmekte, bazı ihale usulleri mevcut şartlar altında bunları karşılayamaz noktaya gelmektedir. Kamu İhale Kanunu’na göre temel ihale usulleri sayılmıştır. Bunlar açık ihale, belli istekliler arasında ihale ve daha sonra da pazarlık usulüyle ihale gelmektedir. Bir idare ihaleye çıkarken öncelikle açık ihale, belli istekliler arasında ihale şartlarının bulunup bulunmadığını irdeleyecek ve bu ihale usulleri yetersiz ise pazarlık usulüne ilişkin de bir değerlendirme yapma takdir hakkına sahip bulunacaktır.

Yine, Anayasa’mız da ihale usullerine ve kamunun ihtiyaçlarını hangi yöntemle temin edeceğine dair anayasal bir kısıtlamada bulunmamaktadır. Hangi usulle bir iş ihale edilirse edilsin, Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devleti olduğuna göre, tüm usuller yargı yoluna tabidir ve herkes bunları mahkemelere taşıyabilmektedir.

Ayrıca bir işin ihale edilmesi kadar daha sonra yatırım aşaması da önem arz etmekte ve bunun hızlı bir şekilde ekonomiye kazandırılması da gerekli bulunmaktadır. Uygulamada karşılaşılan bazı sorunlar, özellikle altyapı yatırımları yapan, ne kadar yoğun bir şekilde dokümanı hazırlanırsa, projesi çizilirse çizilsin uygulama esnasında birtakım sorunlarla karşılaşma durumunda bulunan idareler için sıkıntı oluşturduğundan ve bu da yapım tekniğinin belli bir özellikte olması durumunda genellikle karşılarına çıktığından bu hususta bir ihtiyaçları olduğunu öne sürerek konuya ilişkin özellikle işleri bize getirerek böyle bir ihtiyaçlarını belirtmişlerdir. Dolayısıyla da herhangi bir yapım işi değil, yapım tekniği açısından özellik arz eden nitelikli işler ki bunlardan bir kısmı belki ülkemizde ilk defa yapılacak, belki dünyada birkaç örneği ancak yapılmış durumda. Bu nitelikteki işlerle ilgili bir an önce işin yapılması, tamamlanması amacıyla talepleri olmuştur.

Bu çerçevede görüşlerimi arz edebilirim Sayın Başkanım.

BAŞKAN - Teşekkür ederim.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, bir soru sormak istiyorum.

BAŞKAN - Sayın Çam, buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) - Sayın Başkan, son on beş yılda İhale Yasası kaç kez değiştirildi?

KAMU İHALE KURUMU BAŞKANI HAMDİ GÜLEÇ – Birden fazla Sayın Vekilim.

MUSA ÇAM (İzmir) – O zaman sözüme devam ediyorum Sayın Başkan.

İhale Kanunu’nun yazboza döndüğünün altını bir defa çizmem gerekiyor. Buna en güzel örnek Türkiye’de kamu ihale mevzuatı. Kamu İhale Kanunu son on beş yılda 42 kez, neredeyse yılda 3 defa değişti. Amaç, elbette birilerine uygun bir elbise dikmek ama bu da yetmedi, bu da yetmedi, yasal sınırlar zorlanarak gerekli rekabet koşulları sağlamadan keyfi uygulamalarla kamu kaynakları dağıtılır hâle getirildi. Kamu İhale Kanunu’na göre doğal afet, salgın hastalık veya benzer mücbir sebepleri istisna olarak kullanması gereken pazarlık usulüyle ihale verme yöntemi çok arttı son on beş yıl içerisinde. 2011’de pazarlık usulüyle 4,5 milyar TL’lik iş veren devlet, 2015’te 12 milyar TL, 2016’da 22 milyar TL’ye ulaşmış; sadece son bir yıldaki artış yüzde 86. 2011’de her 100 liralık ihalenin sadece 7 lirası pazarlık usulüyle verilirken bu rakam 2015’te 9 liraya, 2016’da 14 liraya sıçramış durumda Sayın Başkan.

Şimdi, bu düzenlemeyle -eğer bu yasalarsa- 21/(b) maddesine “yapım tekniği açısından özellik arz eden” diye bir ibare ekliyorsunuz. Gerekçesinde de kırk yıllık 21/(b)’nin yorumu açık olmasıymış diye de açıklanıyor. “Yapılacak bu değişiklikle uygulamaya netlik kazandırılacak.” denilmektedir.

Evet, teklifin 14’üncü maddesinin gerekçesi biraz küçük çocuk kandırır gibi olsa da ne yazık ki böyle arkadaşlar. Türkçesine geelim: AKP iktidarı, bugüne dek deprem, salgın hastalık olmadığı hâlde yapılan, daha doğrusu, talimatla yaptırılan milyarlık ihalelerin usule uygun olmaması nedeniyle sorun çıkarılacağını artık görmüş bulunmaktadır. “Yapım tekniği açısından özellik arz eden” ibaresini maddeye takarak “Falanca yol, filanca cezaevi, fişmanca baraj zaten yapım tekniği açısından özellik arz ediyordu.” diyebileceksiniz. Hem geçmişteki ihaleler hem de bundan sonra hızla yapmak istediğiniz ihaleler açısından bu düzenlemeyi özellikle yapmaktasınız. Fakat güneşin balçıkla sıvanmayacağını belirtmemiz gerekir. Eğer bir ihale 21/(b) koşullarını taşımadığı hâlde 21/(b)’ymiş gibi yapıldıysa içerdiği hukuksal sorunlar sonradan düzeltmeyle giderilemez. Söz konusu olanın vergilerimizden oluşan ve özensizce dağıtılan kamu kaynakları olduğunu unutmamamız gerekiyor.

Bu düzenleme, arkadan dolanarak yine Kamu İhale Kanunu’nda kötü bir düzenlemedir. Bunun mutlaka ileriki dönemlerde yargı önünde hesabı sorulacaktır.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Çakırözer...

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Ben de...

BAŞKAN- Aynen katılıyorsunuz.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Hayır, ben de Sayın Başkana bir soru yöneltmek istiyorum: Bu 21/(b) maddesi kullanılarak verilen ihale sayısı ve bunların bedelini yıllara sâri olarak bizimle paylaşır mısınız? Çünkü basında biliyorsunuz özellikle son bir iki yılda bu madde kullanılarak yani ivedi bir şekilde pazarlık usulüyle, davet usulüyle ihalelerin verilmesinin son derece arttığı, sadece 2017 yılında

150'nin üzerinde ihalenin böyle verildiği, 40 milyar liralık ihalenin... Bu konuda yıllara sâri olarak kaç tanesi bu fıkra üzerinden verilmiştir, onu soracağım. Sonra da siz ona yanıt hazırlarken de görüşümü paylaşmak isterim.

Şimdi, bu madde çok tehlikeli bir düzenleme. Bu teklife göre kamuda ancak istisnai hâllerde kullanılabilen pazarlık yöntemi genişletilmekte. Bugüne kadar doğal afetler, salgın hastalıklar, can ve mal kaybı tehlikesi gibi ani ve beklenmeyen veya idare tarafından öngörülemeyen olayların ortaya çıkması üzerine işin ivedilikle yapılmasının zorunlu olması durumunda kullanılan pazarlık yöntemi şimdi yapım tekniği açısından özellikle arz eden işlerde de kullanılabilecek. Pazarlık usulüyle ihale yapıldığında belirli istekliler ihaleye davet edilmekte ve ilana çıkma şartı bulunmamakta ancak belirli durumlarda yapılabilen ve istisna kabul edilen pazarlık yöntemiyle ihalelerin özellikle 2017 yılında bir önceki yıla göre ciddi ölçüde arttığı şeklinde haberler yer almaktadır. Pazarlıkla yapılan ihalelerin parasal büyüklüğünün yüzde 100'den daha fazla artarak 40 milyar lirayı aştığı noktasında haberler, bilgiler gelmektedir. Bu noktada şimdi seçim öncesinde yani seçime bir ay gibi bir süre kalmışken bu değişikliğin yapılmasının gerekçesi tam anlamıyla nedir?

Ayrıca, şimdi, bugüne kadar bizimle paylaşacağınız yıllara sari kaç ihale 21/B maddesine göre yapıldı bilemiyoruz. Ama şimdi, bu, genişletildiğinde geçmişe yönelik yani bugüne kadar salgın, acil can ve mal kaybı tehlikesi, doğal afet gerekçesiyle davet usulüyle yapılan ihalelerde acaba bu gerekçe kullanılabilecek mi? Hukuken bu mümkün değildir ama sizin görüşünüzü merak ediyoruz ve mutlak surette vergilerimizden oluşan ve özensizce dağıtılan kamu kaynaklarının takipçisi olacağımızı bildirmek isteriz.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Başkan.

KAMU İHALE KURUMU BAŞKANI HAMDİ GÜLEÇ – Sayın Başkanım, sayın vekillerim; 2015 yılında pazarlık usulüyle yapılan kamu alımlarının toplam tutarı 11 milyar 670 milyon 50 bin lira, yüzde 9,10'a karşılık geliyor, 2016 yılında yüzde 13,95; 2017 yılında 21,56.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Rakamları da söyler misiniz şey olarak?

KAMU İHALE KURUMU BAŞKANI HAMDİ GÜLEÇ – Tabii ki.

2016 yılında toplam 155 milyar 661 milyon kamu alımı yapılmış, bunun 21,7 milyarı pazarlık; 2017 yılında 210,2 milyar kamu alımı yapılmış, 45,3 milyarı pazarlık ama pazarlık 5-6 formatta, versiyonda yapıyor. Efendim, bu pazarlığın 2015 yılında yüzde 82'si 21/B, 2016 yılında yüzde 79,93'ü 21/B, 2017 yılında da 81,49'u 21/B. Eğer isterseniz bunların mal, hizmet yapım diye ihale türlerine göre de ayrımları var, onları da...

KADİM DURMAZ (Tokat) – Sayın Başkanım, onlardan bize birer örnek verilirse seviniriz.

KAMU İHALE KURUMU BAŞKANI HAMDİ GÜLEÇ – Arkadaşlar hazırlasın, takdim edelim.

BAŞKAN – Buyurunuz.

UTKU ÇAKIRÖZER (Eskişehir) – Sayın Başkanım, bunların hepsi, bu ihalenin yüzde 21,5'i bu maddede sayılan salgın, doğal felaket, deprem gibi afetler nedeniyle mi verildi 2017 yılında?

BAŞKAN – Bunlarda heyelan vardır, sel vardır, bir sürü şey vardır yani.

KAMU İHALE KURUMU BAŞKANI HAMDİ GÜLEÇ – Sayın Vekilim, şimdi, 21/B'nin yazımına baktığımızda bir aciliyet durumunda yapılabilir şeyden bahsediyor ama aciliyeti doğal afet, salgın hastalık, can veya mal kaybı tehlikesi gibi ani veya beklenmeyen duruma bağladığı gibi “veya” dedikten sonra “idare tarafından önceden öngörülemeyen olay” diyerek sanki bu doğal sebeplerden de koparak idarenin takdir hakkına giren yeni bir alan da oluşturuyor. Bu hususta elbette

ihale usullerini ve ihtiyacını tayin ve takdir eden idare, bize itiraz geldiğinde bakabiliyoruz, konuya ilişkin yargı kararlarında da dediğiniz doğrultuda bir tespiti görmedik. Yani hem deprem olacak hem 21/B yani “Deprem durumunda ancak kullanılır.” veya “Selde ancak kullanılır.” şeklinde sınırlayıcı bir yargı kararı da bugüne kadar bize gelmedi. Dolayısıyla, çok fazla da bizim açımızdan uyumsuzluk çıkaran bir düzenleme de değil bu fıkra.

Takdirlerinize sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Bir adet önerge var, okutuyorum.

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2341) esas numaralı “Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi”nin 14’üncü maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Cemal Öztürk

Giresun

“MADDE 14- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “beklenmeyen veya” ibaresinden sonra gelmek üzere “yapım tekniği açısından özellik arz eden veyahut” ibaresi eklenmiştir.”

BAŞKAN – Burada anlam kazandırması açısından “veyahut” yoktu, “veyahut”u redaksiyonla da yapabiliydik ama önergeyle yaptık.

Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Bakanın katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 15- 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Elektrik alımı sözleşmelerinde ek fiyat farkı

GEÇİCİ MADDE 3 - 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 3 üncü maddesinde tanımlanan görevli tedarik şirketlerinin yüklenicisi olduğu sözleşmeler hariç olmak üzere, ilanı veya duyurusu 24/2/2018 tarihinden önce yapılarak 4734 sayılı Kanuna göre ihale edilen ve ihale dokümanında fiyat farkı hesaplanacağına ilişkin hüküm bulunan elektrik alım sözleşmelerinden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce fesih veya tasfiye edilmeksizin kabulü yapılan veya bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla devam edenlerin 1/1/2016 tarihinden sonra gerçekleştirilen kısımları için ek fiyat farkı ödenebilmesi veya kesilebilmesine ilişkin esas ve usulleri tespiti Kurumun teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

BAŞKAN - 15’inci madde üzerinde görüşme açıyorum.

Sayın Bakan, bir açıklama alabilir miyiz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Kamu İhale Kurumu Başkanımız bir açıklama yapsın.

BAŞKAN – Sayın Başkan, buyurun.

KAMU İHALE KURUMU BAŞKANI HAMDİ GÜLEÇ – Sayın Başkanım, sayın üyelerim; fiyat farkı ödenmesi öngörülen elektrik enerjisi alımı ihalelerinde uzun süredir fiyat farkına esas endeksler TÜİK'in ilgili endeksinden hareketle belirleniyordu ancak zamanla TÜİK bu endeksi kullanma mecburiyetinden dolayı değiştiremedi fakat elektrik enerjisi bedelleri piyasa rayiçlerinin çok altında kaldığı için bu ihalelere giren firmaların hepsi zarar etti, hatta son sıralarda 24 Şubat 2018 tarihinde Bakanlar Kurulu kararıyla endeks düzeltilene kadar yapılan ihalelerde kamu kurumlarına enerji dağıtım firmaları teklif vermedi yani ihalelere hiçbir katılımcı olmadı, bu durum da gerçekçi fiyatlarla ihale yapılamaması ve fiyat farkı ödenmemesinden kaynaklandı. Çok dar bir dönemde sınırları belirlenmiş bir şekilde yapılan sözleşme ifalarından dolayı bunlar feshedilmediyse, yüklenici kurallara uygun şekilde edimini ifa etmişse ve fiyat farkı da ödeneceği zaten sözleşmesinde yazıyorsa bu fiyat farkının gerçekçi şekilde hesaplanabilmesi için Bakanlar Kuruluna düzenleme yetkisi veren bir kanuni düzenleme huzurunza gelmiştir.

Saygılar sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

15'inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 16- 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (p) bendi ile ikinci fıkrasına sırasıyla aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Büyükşehir içindeki toplu taşıma hatlarıyla ilgili olarak: şehir merkezine olan uzaklık, nüfus ve hattı kullanan sayısı kriterleri esas alınarak tespit edilecek hatlarla ilgili toplu taşıma hizmetlerinin işlettilmesine karar vermek.”

“Büyükşehir belediyeleri, birinci fıkranın (p) bendinin ikinci cümlesinde yer alan kriterler esas alınarak büyükşehir belediye meclisi kararıyla belirlenen yerlerdeki toplu taşıma hatlarının işletmesinin o bölgede kurulu taşıma birlik veya kooperatiflerinden temin edilmesine karar verebilir. Bu durumda ihaleye katılacaklarda ve kullanılacak taşıma araçlarında aranacak şartlar belediyelerce belirlenir. Taşıma birlik veya kooperatiflerine, Belediye bütçelerinden toplu taşıma hizmetlerinden ücretsiz veya indirimli olarak yararlanacaklara ilişkin gelir desteği ödemeleri yapılabilir.”

BAŞKAN - 16'ncı madde üzerinde görüşme açıyorum.

Ben açıklama yapabilir miyim Sayın Bakanım bununla ilgili?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Evet.

BAŞKAN – Burada iki şeyi düzenliyoruz değerli arkadaşlar. Bunlardan bir tanesi bu Büyükşehir Kanunu çıktıktan sonra toplu taşımayla ilgili bütün yetki “Büyükşehir belediyesi tarafından yürütülecek.” diyerek büyükşehre bırakılmış vaziyette. Yani pek çok ilde hem büyükşehir buna yetişemiyor hem de ilçelerdeki, beldelerdeki kooperatifler açığa çıkmış vaziyettedir. Bu şekilde büyükşehir belediyelerine bunlardan hizmet alma imkânını getiriyoruz. İkincisi de 65 yaş üstü ya da engellilerle ilgili olarak biliyorsunuz Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı destekli belediyelerin yapmış olduğu ödemeler var. belediyelerimiz buralarda, sadece Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığından aldıkları değil, bir sosyal sorumluluk gereği bunun üzerinde de birtakım ödemeler yapabilme kabiliyetine sahip olmak istiyorlar. Bu yönde bu düzenleme yapılmıştır.

HDP'nin bir adet önergesi var, okutuyorum.

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2341) esas numaralı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi'nin 16'ncı maddesinin ikinci paragrafının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Ertuğrul Kürkcü

İzmir

MADDE16: “Büyükşehir belediyeleri, birinci fıkranın (p) bendinin ikinci cümlesinde yer alan kriterler esas alınarak büyükşehir belediye meclisi kararıyla belirlenen yerlerdeki toplu taşıma hatlarının işletmesi, kamu kaynakları kullanılarak büyükşehir belediyeleri ve her bölgedeki ilçe belediyelerden temin edilebilir.”

BAŞKAN – Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Kürkcü, buyurun lütfen.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Sayın Başkan, bu genel gerekçe üzerinde konuşurken de ifade etmiştik, büyükşehir belediyelerinin merkezle çok uzak mahalle, köy ve beldeler arasındaki ulaşımı sağlayabilmek açısından kendilerini güçlendirmek için seçtikleri yol ulaşımı, bir kamu hizmetini piyasaya devretme yolu. Bu kamu ulaşımının piyasaya devrinden yararlanabilecek olan şoför esnafının kooperatifleri veya başka türden kooperatifler olabilir ama nihayet bunlar kâr amacı gözeten sermaye kuruluşları. Oysa ulaşım bir toplumsal hak ve bu hakkın bilabedel gerçekleştirilmesi bile mümkünken birbirleriyle rekabet hâlinde olan, kâr amacı gözeten ve esasen kamu çıkarını değil, sürekli olarak kâr etmeyi düşünen bu şirketler aracılığıyla bu ulaşımın sağlanmasına hemen müracaat edilmesinin akla yakın bir tarafı yok. Evet, büyükşehir belediyelerine bu genişleme bir yük getirmiş olabilir fakat bunu pekâlâ ilçe belediyeleriyle, belde belediyeleriyle ortaklaşa ve esasen yurttaşların ulaşımını merkeze alarak gerçekleştirmek mümkündür.

BAŞKAN – Tam da onu yapıyoruz zaten.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Fakat siz onu şöyle yapıyorsunuz.

Aslında bu önerge sizin mi, bu kanunu siz mi getirdiniz? Siz şimdi hepimize eşit mesafedesiniz Başkanım.

BAŞKAN – Yani şöyle: Zekeriya Bey'in önerisidir, Zekeriya Temizel Bakanımızla çalıştık. Öyle söyleyeyim.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Zekeriya Bey ikna olmuş olabilir, biz olamıyoruz bir türlü.

BAŞKAN – Tamam.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Devam edeyim, insicamımı bozmazsanız.

BAŞKAN – Yani maddenin sahibi odur, onu söyleyeyim.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – O zaman eleştiriden o da sebeplenir, faydalanır yani iyi olur.

BAŞKAN – Tabii canım, bunda hiçbir mahzur yok.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (İzmir) – Bu şartlar altında alelacele böyle bir yola gidilmesi esasen hat ticaretinden başka bir şeye yol açmayacak, burada insanların ulaşım ihtiyaçları bir merkezde olmayacak. Biz de diyoruz ki o nedenle: Kamu kaynaklarına dayalı kâr merkezli olmayan ulaşım alternatifleri sunulabilir, hâlen süregiden ulaşım biçimleri çeşitlendirilebilir, bunun önünde bir engel yoktur. Kamu kaynağı eğer bu arada ücretsiz taşıma ve benzeri şeyler için devreye girecekse o zaman bu kaynağın bir bütün olarak ulaşımın kamu eliyle yürütülmesine hasredilmesi de aşağı yukarı aynı sonucu verecektir.

O nedenle bütün kaynakların halkın ucuz, temiz, düzenli ve hızlı ulaşımının sağlanması için yerel yönetimlere aktarılmasının daha doğru, mantıklı ve toplumsal çıkarı eksensiz olacağını düşünerek bu önerimize destek istiyoruz.

Zekeriya Bey de bence burada olsaydı bana bu desteği verirdi, gıyabında konuştunuz ama belki de öyle düşünmüyor.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Bakan, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Bakanın katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Sayın Çam, buyurun lütfen.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, teşekkür ederim.

Tabii ki Sayın Kürkcü'nün cephesinden baktığımızda sanki ulaşımın özelleştirilmesiyle ilgili bir endişe ve kaygı var. Belediyelerin birtakım temel hizmetleri bizzat kendisinin yapması gerekiyor, buna katılıyorum, hiç itirazım yok. Fakat kentler o kadar büyüdü ki... Mesela her ikimiz de Ertuğrul Bey de İzmir milletvekili ben de İzmir milletvekiliyim birinci bölgeden, aynı bölgeden.

Şimdi İzmir merkezden Büyükşehir Belediyesinin olduğu yerden Kiraz yaklaşık olarak 140-150 kilometre, öbür tarafta Kınık yine 140-150 kilometre yani bir uçtan bir uca 280 kilometre, 300 kilometrelik bir mesafe var, böyle bir mesafe var şimdi. Yeni kurulduğu için, bu bütünşehir yeni olduğu için birçok belediyelerimiz henüz daha tam olarak kurumsallaşamadılar, yapamadılar. Yapılıyor ama ulaşım sorunu var ciddi anlamda. Dolayısıyla bu işi çözmek için özel sektöre değil... Oralarda şu anda atadan, dededen, babadan kalan kooperatifler var. Örneğin Kiraz, Ödemiş, Beydağ'da taşıma kooperatifi var şu anda, yolcu taşıyor, kooperatif bu, şahıs değil, birlik bu. Şimdi, dolayısıyla İzmir Büyükşehir Belediyesiyle oradaki birlik ve kooperatif birbiriyle entegre olarak birlikte ulaşımı sağlamak için böyle bir çalışma yapmış. Ben Zekeriya Bey'in bu öneriyi İzmir Büyükşehir Belediyesinden aldığını biliyorum. Bunu Ertuğrul Bey'in söylediğini açığa çıkarmak için değil... Prensip olarak devletin eğitim, sağlık, ulaşım gibi temel hizmetleri mutlaka bizzat kendisinin yapması gerekiyor, buna hiçbir itirazım yok. Ancak şu anda bir mağduriyet söz konusu bütünşehirlerde, yaklaşık olarak 30 bütünşehirde böyle ciddi sorunlar ve sıkıntılar var, özellikle kırsal kesimde daha fazla var. İstanbul'da böyle sorun olmayabilir ama Ankara'nın en uç iki köşesi arasında böyle bir sorunun olduğunu düşünüyorum şahsen, İzmir'de de böyle bir sorun var; bununla ilgilidir bu düzenleme. Kısmen sorunları geçici olarak çözeceğini düşünüyorum ama Sayın Başkan, bu maddenin ikinci paragrafı şöyle bir cümleyle devam ediyor: "Bu durumda ihaleye katılacaklarda ve kullanılacak taşıma araçlarında aranacak şartlar belediyelerce belirlenir." denilmektedir. Burada -belki şu anda yapamayız ama Genel Kurul sürecinde yine belediye başkanlarımızla görüşerek- "Bu durumda ilgili birlik ve kooperatiflerle yapılacak protokoller çerçevesinde taşımacılık tarifeleri ve kullanılacak taşıma araçlarında aranacak özellikler ile işletim şartları belediyelerce belirlenir." demek bence doğrudur. Eğer bu yapılmazsa, "ihale şekline" olursa o zaman -Ertuğrul Bey'in söylemiş olduğu- o dışarıdan insanlar gelip, ihaleyi alıp bu taşıma işi özelleştirme olabilir.

BAŞKAN – Sayın Çam, son derece açık, bakın "Toplu taşıma hatlarının işletmesinin o bölgede kurulu taşıma birlik veya kooperatiflerinden temin edilmesine karar verebilir." diyor, bu kadar açık.

MUSA ÇAM (İzmir) – Devam ediyor “Bu durumda ihaleye katılacaklarla ilgili...”

BAŞKAN – İşte onlar, bu durumda onlar yani birlikler ve kooperatifler.

MUSA ÇAM (İzmir) – Ama ihale dediğiniz zaman ihaleye...

BAŞKAN – Efendim, kanun açık, birlik ve kooperatiflerin dışında yazıma göre kimse katılamıyor.

MUSA ÇAM (İzmir) – Peki yani burada bir sıkıntı olur diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Yok, olmaz, emin olabilirsiniz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Peki, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 17- 7/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanununun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Oda kuruluş yeter sayısına ulaşamadığı için oda kurulması mümkün olmayan yerlerdeki esnaf ve sanatkarların kayıtları birlik marifetiyle tutulabilir. Esnaf ve sanatkarlara odalarca verilen hizmetler, ilçelerde şube açmak suretiyle birlik tarafından verilebilir.”

“Büyükşehir statüsündeki iller ile diğer illere bağlı ilçelerde kurulu oda bulunmaması durumunda, bu ilçelerdeki esnaf ve sanatkarların kayıt edilecekleri oda ile bu odaların çalışma bölgesi Bakanlık tarafından belirlenir.”

BAŞKAN – 17’nci madde üzerinde görüşme açıyorum.

Bununla ilgili de ben size bir bilgi vereyim müsaade ederseniz, o da şudur, bu da esnaflarımızdan bir talep: Büyükşehir Yasası çıkarıldıktan sonra odası bulunmayan ilçeler vardı. Eskiden bu esnaf en yakın odaya gidip işlemlerini oradan görebiliyordu. Şimdi ta şehir merkezine gitmek zorunda kalıyorlar, 120, 130, 140, 150 kilometre şehir merkezinden uzak olan ilçelerimiz var; bu ciddi problem yaratıyor. Biz burada hangi esnaflar hangi ilçeler, hangi odalarda işlem yapabilir, bunların belirlenmesi için Gümrük ve Ticaret Bakanlığına yetki veriyoruz.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 18- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 102 nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir. “Kurumca, birinci fıkrada belirtilen bildirge, belge veya defterlerde, bildirilmesi gereken tutarın kesirlerinde veya %1’ini aşmayacak miktarında bir eksiklik tespit edilmesi durumunda, eksikliğin 15 gün içinde düzeltilmesi için ilgiliye yazılı İhtar verilir. Mezkûr süre sonunda eksik bildirge, belge veya defterlerde düzeltme yapmayanlara, birinci fıkranın ilgili hükümlerine göre idare para cezası verilir. Eksikliğin işverence tespit edilmesi durumunda ise bu süre; bildirge, belge veya defterin Kurum’a verilmesinden itibaren 15 gündür.”

BAŞKAN – 18’inci madde üzerinde görüşme açıyorum.

Bir adet önerge var, okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2341) sayılı “Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi”nin 18’inci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve talep ederim.

Cemal Öztürk

Giresun

“MADDE 18- 31/05/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 102 inci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

Kurumca, birinci fıkra da belirtilen bildirme, beyanname, belge veya defterlere istinaden sigortalıların ve çalışma gün sayılarının eksiksiz bildirilmesi şartıyla bildirilen prime esas kazanç tutarında, fiilin işlendiği tarihteki brüt asgari ücretin üçte birini geçmemek ve % 1’ ini aşmayacak şekilde eksiklik tespit edilmesi durumunda, eksikliğin onbeş gün içerisinde düzeltilmesi için ilgiliye yazılı ihtar verilir. Bu süre sonunda tespit edilen eksik tutarın Kuruma bildirilmemesi halinde birinci fıkranın ilgili hükümlerine göre idari para cezası verilir. Eksikliğin işverence tespit edilmesi durumunda ise bu süre; bildirme, beyanname, belge veya defterlerin Kuruma verilmesinden itibaren onbeş gündür.”

BAŞKAN – Maddenin teklifinde, yazımında “yüzde 1” deniliyordu. Büyük ciro lu ya da büyük sayıda işçi çıkarılanlar için bu “yüzde 1” çok büyük bir rakam ifade edeceği için önergeyle beraber bunu asgari ücretin üçte 1’yle sınırlıyoruz.

Sayın Bakanım, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Bakanın katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 19- 19/9/2006 tarihli ve 5543 sayılı İskân Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- (1) Mülga 14/6/1934 tarihli ve 2510 sayılı İskân Kanunu ile 5543 sayılı İskân Kanunu kapsamında hak sahibi olan ailelerden kendilerine verilen taşınmazlara ait ödemedikleri anapara taksit borçlarının her biri için, vadesinin bittiği tarihten itibaren ödeme tarihine kadar geçen süre için tüketici fiyat endeksindeki (TÜFE) değişim oranı ile güncellenmiş tutarını 1 yıl içerisinde defaten ödeyenlerden gecikme ve temerrüt faizi alınmaz. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenir.

(2) Mülga 14/6/1934 tarihli ve 2510 sayılı İskân Kanunu hükümlerine göre Diyarbakır İli Bismil İlçesi Çeltikli’de hak sahibi olarak kabul edilerek kendilerine 2003 ve 2004 yıllarında taşınmaz verilen, ancak konutları ve işletme binalarının zemin hareketlerinden dolayı hasar gördüğü teknik raporlarla tespit edilen hak sahibi ailelerden;

a) Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altmış gün içerisinde Diyarbakır Valiliğince yaptırılacak teknik tespit raporuna göre hak sahiplerine yapılacak yazılı bildirim tarihini izleyen günden itibaren yüzseksen gün içerisinde varsa açmış oldukları davadan feragat ederek müracaat edenlerin konut ve işletme binaları yıkılarak yerlerine yenileri yapılır. Bu süre sonrasındaki müracaatlar dikkate alınmaz ve herhangi bir hak talebinde bulunamazlar.

b) Bu aileler; yapılan ve yapılacak yapıların bedelleri için 2510 sayılı mevzuat hükümlerine göre yeniden borçlandırılır ve varsa önceden ödedikleri bedeller güncellenerek yeni borçlarından mahsup edilir. Konutları yeniden yapılacak hak sahibi ailelere, talep etmeleri halinde konutları teslim edilinceye kadar borçlarına eklenmek kaydıyla kira yardımı yapılabilir. Diğer hususlarda mevzuat hükümleri uygulanır.”

BAŞKAN – 19’uncu madde üzerinde görüşme açıyorum.

Bismil’le ilgili, Çevre ve Şehircilik Bakanlığından -Sayın Bakanım, uygun görürseniz- bir açıklama alalım.

Buyurunuz lütfen.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI YAPI İŞLERİ GENEL MÜDÜRÜ BANU ASLAN CAN – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, saygıdeğer hazırun; 19’uncu maddenin (a) fıkrasıyla 1934 tarihli 2510 sayılı İskân Kanunu ve 5543 sayılı İskân Kanunu kapsamında hak sahibi olan ailelere ödeme kolaylığı sağlanması, faiz oranlarının fahiş oranlarda olmaması açısından böyle bir düzenleme yapılmıştır. Bu fıkranın yürürlüğe girmesiyle hem ödeme güçlüğünden kurtulacak hem de devletin alınamayan, tahsil edemeyen alacaklarının da tahsili sağlanabilecektir.

(b) fıkramız efendim, 1997 yılında yapımına başlanan bir çalışma, 2886’ya göre ihalesi yapılmış, üzerinden uzun zaman geçmiş ihale mevzuatına göre yüklenici de sorumlu tutulamıyor, akademik olarak incelemelerde de bulunuldu. Topoğrafya değişmesi, zemin hareketleri nedeniyle orada yapılan bazı konutlarda ciddi hasarlar olduğu, can güvenliğini tehdit ettiği, güçlendirmeye de kurtarılamayacağı tespit edildi. Buralarda tekrardan bu çalışmaların yapılması ve borçlandırılmalarının sağlanması amacıyla oluşturulmuş bir maddedir efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Gaydalıoğlu...

MAHMUT CELADET GAYDALI (Bitlis) – Burada bariz bir şekilde teknik bir hata var. Kesinlikle ya bu proje hatasıdır veya imalat hatası.

BAŞKAN – Zemin etüdü hatası doğru.

MAHMUT CELADET GAYDALI (Bitlis) – Zeminde hata olmaz efendim.

BAŞKAN – Zemin etüdü...

MAHMUT CELADET GAYDALI (Bitlis) – Zemin araştırmasını doğru yapsalardı, bu türlü olaylar vuku bulmazdı. Şimdi bunun faturası niye halka çıkarılıyor ki? Parası verilmiş, e, çatlaklar, patlaklar geldi. Bunun esas sorumlularının iyi analiz edilip çıkarılması gerekiyor.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Devlet zaten bunu üstleniyor, buradaki zemin etüdüyle ilgili –kaynaklı- sorumluluklarda süreç tabii ki devam ediyor.

Burada maddeyi oylarınıza sunmadan önce maddeye ilişkin redaksiyon yetkisi isteyeceğim.

(1)’inci fıkra “(TÜFE) değişim oranı ile güncellenmiş tutarını 1 yıl içerisinde defaten” diyor, burayı “güncellenmiş tutarını maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde” olarak düzeltmemiz gerekiyor.

(2)’nci fıkranın (a) bendine geldiğimde “Bu kanunun” diyor, “bu maddenin” olması gerekiyor, bunu da “bu maddenin” olarak düzeltiyoruz.

Gene, (2)’nci fıkranın (b) bendine geldiğimde, son cümle, “Diğer hususlarda mevzuat hükümleri uygulanır.” diyor, burada da “İlgili mevzuat hükümleri uygulanır.” şeklinde redaksiyon yetkisiyle maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

20’nci madde üzerinde görüşme açıyorum.

MADDE 20- 25/6/2010 tarihli ve 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 30 uncu maddesinin; birinci ve beşinci fıkralarında yer alan “on” ibareleri “dört” olarak değiştirilmiş, beşinci fıkrasının ikinci ve üçüncü cümlesi madde metninden çıkarılmış, yedinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle ile maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için belirlenen geçiş ücretlerini ödemedi geçiş yaptığı tespit edilen yabancı plakalı araçlara uygulanan idari para cezaları için bu fıkra da belirlenen onbeş günlük süre beklenmez.”

“(9) Bu maddenin dördüncü, beşinci, altıncı, yedinci ve sekizinci fıkraları Bakanlık tarafından işletilen otoyolları ve erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için; beşinci, altıncı ve yedinci fıkraları ise Bakanlık tarafından 3996 sayılı Kanun ve diğer ilgili kanunlar çerçevesinde işletme hakkı verilen veya devredilen otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için de uygulanır.”

BAŞKAN – Bir adet önerge vardır, okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi’nin 20’nci maddesiyle 25/6/2010 tarihli 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun’un 30’uncu maddesine eklenilmek istenilen (9)’uncu fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Emine Nur Günay

Eskişehir

“(9) Bu maddenin birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü, yedinci ve sekizinci fıkraları Bakanlık tarafından işletilen otoyolları ve erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için; beşinci, altıncı ve yedinci fıkraları ise Bakanlık tarafından 3996 sayılı Kanun ve diğer ilgili kanunlar çerçevesinde işletme hakkı verilen veya devredilen otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için de uygulanır.”

BAŞKAN – Sayın Genel Müdür, bir açıklama alalım lütfen.

KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRÜ İSMAİL KARTAL – Sayın Başkanım, Komisyonun çok değerli üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Buradaki amaç, Karayolları Genel Müdürlüğünün yürüttüğü otoyollar ve köprülerdeki kaçak geçişlerin 10 katının 4 kata düşürülme nedenidir. Bunun sebebi de tabii cezaların artması nedeniyle vatandaşların ödeme noktasındaki sıkıntılardan kaynaklanmasından dolayı 10 kat cezanın 4 kata düşürülmesi esas alınmış, bu yüzde 60’ının affı, kalan yüzde 40’ının da yapılandırılmasıyla alakalı.

Teşekkür ediyorum efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım, önergeye katılıyor musunuz?

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Katılıyoruz.

BAŞKAN – Sayın Bakanın katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, bir soru sorabilir miyim Sayın Genel Müdür de hazır buradayken?

BAŞKAN – Buyurun.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Şimdiye kadar 10 kat ödeyenler ne olacak?

BAŞKAN – Şöyle, onlar düzeldi. Hangisi?

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Ödeyenler?

BAŞKAN – Evet, böyle zor sorular sorma Sayın Sarıbal.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Genel Müdürüm, hızla ilgili mesela şöyle bir uygulama var: Örneğin, İzmir’den Narlıdere’den girdim, Çeşme’den çıkacağım, şimdi, orada bir zaman skalası var mıdır burada? Mesela, İzmir’den Çeşme’ye giderken veyahut da İzmir’den Selçuk’a giderken zaman skalası, mesela, süratten dolayı bir yakalanma, böyle bir ceza var mı?

KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRÜ İSMAİL KARTAL – Efendim, devlet ve Hükûmet tasarrufu altında. Şu anki işletmede olan yollarda hız kontrolünden bahsediyorsunuz herhâlde Sayın Vekilim, o yapılmaktadır, doğrudur, ortalama hız.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bunlar da o kapsama giriyor mu?

KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRÜ İSMAİL KARTAL – Girmiyor, hayır. Köprü geçişleri...

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Burada 10 kat ceza yok.

KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRÜ İSMAİL KARTAL – Bu farklı bir şey, onda 10 kat ceza yoktur, trafik cezası.

BAŞKAN – 21’inci madde üzerinde görüşme açıyorum.

MADDE 21- 6001 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten Önce otoyollar ile erişme kontrolünün uygulandığı karayolları için belirlenen geçiş ücretlerini ödemededen yapılmış olan geçişlerde araç sahiplerine bu Kanunun 30 uncu maddesinin beşinci fıkrası uyarınca tahakkuk ettirilen ancak bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla tahsilatı yapılmamış olan para cezaları hakkında bu Kanunun 30 uncu maddesinde yer alan oranlar uygulanır.”

BAŞKAN – 21’nci madde üzerinde de bir açıklama alalım.

Buyurun Sayın Genel Müdür.

KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRÜ İSMAİL KARTAL – Efendim, bu madde de tabii, Karayollarının 6001 sayılı Yasa’ya istinaden Altyapılar Genel Müdürlüğü Bakanlığa bağlı bir kuruluş olması nedeniyle onu da bu kapsama almak adına düzenlenmiş bir düzenlemedir.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

22’nci madde 2/B maddesi, maddeyi işleme alıyorum.

MADDE 22- 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Başvuru ve ödeme sürelerinin uzatımı

GEÇİCİ MADDE 7- (1) 2/B alanlarında bulunan taşınmazlar ile Hazineye ait tarım arazilerinin bu Kanun kapsamında satışına ilişkin olarak;

a) 6292 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi kapsamında hak sahibi olup başvuru yapmayanların başvuru süresi,

b) Kendilerine yapılan tebligatta belirtilen süre içerisinde taşınmaz bedelini ödemeyenlerin ödeme süresi,

c) Taksitli satışlarda, sözleşmesinde belirtilen taksitlerden ikiden fazlasını vadesinde ödemeyenlerin ödeme süresi,

30 Kasım 2018 tarihine kadar uzatılmıştır.

(2) Birinci fıkranın (a) bendi kapsamında kalan 2/B taşınmazları için satış bedeli; Kanunun 6 ncı maddesinde belirtilen başvuru sürelerinin son gününü izleyen üç aylık sürenin bittiği günden, bu Kanun kapsamında ödeme yapmak amacıyla idareye başvurulduğu güne kadar geçecek süre için Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği tüketici fiyatları endeksi aylık değişim oranları (TÜFE) toplamında artırılarak hesaplanır.

(3) Birinci fıkranın (b) bendi kapsamında kalanlar için satış bedeli; kendilerine yapılan tebligatta belirtilen ödeme süresinin son gününü izleyen günden, bu Kanun kapsamında ödeme yapmak amacıyla idareye başvurulduğu güne kadar geçecek süre için Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği tüketici fiyatları endeksi aylık değişim oranları (TÜFE) toplamında artırılarak hesaplanır.

(4) İkinci ve üçüncü fıkralar uyarınca yapılacak hesaplamalarda ay kesirleri dikkate alınmaz.

BAŞKAN – Bir açıklama alalım lütfen.

MİLLÎ EMLAK GENEL MÜDÜRÜ TUFAN BÜYÜKUZUN – Sayın Başkanım, sayın üyeler; 2/B alanlarında bulunan taşınmazların başvuru ve ödeme süreleri ile tarım arazilerinin ödeme süreleri 30 Kasım 2018 tarihine kadar uzatılmak suretiyle vatandaşlarımızın mağduriyetlerinin giderilmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda yapılan düzenlemeden 136 bin vatandaşımızın yararlanması beklenmektedir.

Arz ederim.

BAŞKAN – Sayın Sarıbal...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Göründüğünde iyi görünen ve yapılması gereken bir şey ama sorun şu: Bugüne kadar bu hakka sahip olanlar acaba neden ödemediler? Yani bu düzenlemeyle ödeyebilecekler mi? Ya biz şöyle bir öneride bulunmuştuk: Gerçekten 2/B arazisi içerisinde olan, 2/B kapsamında olan ve hakikaten yıllardır orada çalışan, üreten köylülere bunun ücretsiz verilmesi gerekiyordu, şimdi siz bunu yine ücretle devam ettiriyorsunuz. Yani bugüne kadar imkânı olmayan, ya müracaat etmiş ya da etmemiş, alamayanlar yine alamayacaklar. Asıl burada çözülmesi gereken temel sorun bu. Ama bir de asıl bizim rahatsız olduğumuz ve içinde kaldığımız temel mesele şu: Sadece hakikaten bu düzenleme köylüler için mi, yoksul köylüler için mi, orman bölgelerindeki 2/B arazileri için mi geçerli, yoksa yeni orman talanına olanak mı sağlayacak? Çünkü bakın koca cumhuriyet tarihinde 3-4 defa bile değişmeyen Orman Kanunu AKP döneminde 19'uncu kez değişti ve son bir ayda 3'üncü değişikliği yapıyoruz. Osman Pepe'nin eski Orman Bakanının şöyle bir açıklaması vardı: "Biz IMF'e borcumuzu dikili ağaçlarla ödeyeceğiz, dikili ormanlarla ödeyeceğiz." diye. Yani burada temel korkumuz bu.

1) Düzenleme anlamlı ama sorunu çözebilecek düzeyde değil kesinlikle.

2) Yeni orman talanına köylüler gerekçe gösterilerek başka orman yağmacı ve talancılarına olanak açılacak mı?

3) Bugüne kadar bunu ödeyemeyen, ödeme olanağı olmayan, müracaat etmeyenlerin yine müracaat edemeyeceğini, yine ödeyemeyeceğini biliyoruz, bununla ilgili onlara yine yeni bir düzenleme yapılarak ücretsiz olarak buraların verilmesinin doğru olacağını tekrar söylemek isterim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Bakan, buyurun lütfen.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Şimdi, gerçekten açıklamaları hayretle dinliyorum. Yani biz Hazineye ait tarım arazilerinin çiftçilere kullanılması noktasında son derece olumlu düzenlemeler yaptık. Tarım arazilerini kullanan vatandaşlarımıza doğrudan verme noktasında altı yıl taksit süresini öngören ve gerçekten de çok uygun bedellerle bunun verilmesini öngören düzenlemeler yaptık. Başvuran vatandaşlarımız oldu, başvurmayan vatandaşlarımız oldu. En son, kiralama yöntemini de getirdik yani ecrimisille kullandığı bir yeri bugün ödediği ecrimisinin yarısı fiyatına kiralamanın önünü de açtık. Dolayısıyla şimdi bütün bu kadar olumlu düzenlemeler yapılmışken ve hiç alakası yokken bu düzenlemeyi götürüp Orman Kanunu’yla ilişkilendirmek, bunun orman talanıyla bağını kurmak gerçekten şaşırtıyor bizi. Artı, kusura bakmayın, yetimin hakkını koruyacağız. Öyle, önümüze geldiği zaman, işimize geldiği zaman popülizmin doruğuna varıp “Şuna da ücretsiz ver, buna da ücretsiz ver.” de demeyeceğiz, o da doğru bir siyaset değil.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Aynı şeyi Atatürk Orman Çiftliği için de düşünüseniz çok şahane olurdu Sayın Bakan.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Atatürk Orman Çiftliğinin kendi malı, mülkiyetinden almıyoruz.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Aynı şeyi düşünüseniz, vallahi, çok kıymetli olurdu.

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ama lütfen yani yaptığınız siyaset de ayrıca doğru bir siyaset tarzı değil.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Hayır ama bir tehlikeyi öngörüyoruz, söylemeyelim mi?

MALİYE BAKANİ NACİ AĞBAL (Bayburt) – Ne tehlikesi ya? Ben burada vatandaşa iyi niyetle bir düzenleme yapıyorum...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – 136 bin kişi niye alamadı? Niye açıklamıyorsunuz?

BAŞKAN – Evet, maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Değerli arkadaşlar, 23’üncü madde üzerinde görüşme açıyorum.

MADDE 23- 28/11/2017 tarihli ve 7061 sayılı Bazı Vergi Kanunları ile Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 123 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “1/7/2018” ibaresi “1/7/2019” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Bu, tütünle ilgili süre uzatımı, cezalarla ilgili.

Madde üzerinde söz talebi yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Sayın Başkan, bununla ilgili söz talebimiz vardı, çok hızlısınız.

BAŞKAN – Buyurun.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Şimdi, üç yıla kadar bir ceza meselesi vardı bu tütünle ilgili. Yani sözüm ona, sizin yasa dışı olarak algıladığınız, bizim de üreten köylünün cezası olmaz meselesi üzerinden baktığımız bir süreç. İnsanlar üretecekler, yaşamak zorundalar, onların geçim kaynağı. Diyorsunuz ki: Sarma yasak, taşımak yasak, oraya götürmek yasak, buraya götürmek yasak. Bununla ilgili ceza 2019’un Temmuz ayına ertelendi. Üç yıl hapis cezası ve para cezaları falan var. Bu çok açık, çok net bir 24 Haziran kararı. Bu, 2019’a erteleniyor. Evet, belki sizin önünüzü bir süre için açabilir, bundan dolayı belki birkaç oy gelebilir ama yine aynı şeyi söyleyeceğim, bu mesele cezalandırma yöntemiyle çözülemez. Bu meselenin çözümü ciddi anlamda eski modele dönmektir, üretimin önündeki engelleri

kaldırmaktır ve tütünün vergi dışına, özellikle yerli tütün, geleneksel tütün vergi dışına almaktır Sayın Bakan, başka türlü bu sorun çözülmez. Sonuçta bir yıl dediğiniz şey o kadar hızlı geçiyor ki bir yıl sonra aynı ceza yine gündeme gelecektir. Bunun da kaldırılmasını öneriyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Bakan, buyurun.

MALİYE BAKANI NACİ AĞBAL (Bayburt) – Sayın Başkan, yine bir yanlış bilgilendirme veya yanlış bilgi var anladığım kadarıyla. Biz yine bu Komisyondan geçirdiğimiz düzenlemede hiçbir şekilde tütün üreticisine dönük bir ceza getirmedi. Adıyaman tütününü üreten üreticiye burada hiçbir ceza getirilmedi. Sadece, üretilen tütünü kanunun öngördüğü şekil ve usuller dâhilinde olmaksızın ticarete konu edenlere dönük cezalar getirdik. Dolayısıyla, yapmadığımız bir düzenlemeyi, konuşmadığımız bir konuyu yapıyormuşuz gibi burada Komisyona yanlış bilgi verilmesini de asla kabul etmiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bakan.

Evet, 24’üncü madde üzerinde görüşme açıyorum.

MADDE 24 - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MADDE 25 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BAŞKAN – 25’inci madde üzerinde söz talebi...

Sayın Çam, buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Bir torba kanunu daha bitirdik. Geçtiğimiz hafta yaptığımız son torba kanunda burada gruplar adına veda konuşmaları yapıldı, çok duygusal konuşmalardı.

BAŞKAN – Bir daha teklif falan yok, emin olabilirsiniz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yok ama şunu söylemek isterim: Bugün Filistin’de, Orta Doğu’da 41 vatandaş, insan katledildi, öldürüldü. Hiçbir torba kanunun Filistin’de katledilen 41 insandan daha önemli olmadığını düşünüyorum. Türkiye Büyük Millet Meclisinin Plan Bütçe Komisyonunun bugün “Yasımız var, acımız var, Orta Doğu kan gölü, Müslüman kardeşlerimiz katlediliyor.” deyip bu tasarımı rafa kaldırması gerekirken biz saat 13.00’ten beri bunları konuşuyoruz, görevimizi icra etmeye çalışıyoruz. Ama bilmemiz gerekir ki hiçbir şey insan hayatından daha önemli değildir. Bundan derin, büyük üzüntü duyduğumu da belirtmek istiyorum.

Bu torba kanun da hayırlı ve uğurlu olsun.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

25’inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Görüşülmekte olan teklif metninde kanunun hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller çerçevesinde kanun tekniğine uygunluğun sağlanması için gerekli düzenlemelerin yapılması ve madde numaralarının yeniden düzenlenmesi, önergelerle yapılan değişikliklerin kanun sistematğine uygun olarak metne yerleştirilmesi, anlama açıklık kazandırılması amacıyla redaksiyona tabi tutulması, yürürlük maddesinin kabul edilen değişikliklere göre yeniden gözden geçirilmesi hususlarında Komisyon Başkanlık Divanına yetki verilmesine; ayrıca, muhalefet şerhlerinin 15 Mayıs 2018 Salı saat 17.00’ye kadar verilmesine; özel sözcüler olarak Abdullah Nejat Koçer, Emine Nur Günay, Ayşe

Plan ve Bütçe Komisyonu

14 . 5 . 2018

T: 49

O: 1

Keşir, Yusuf Selahattin Beyribey, Şirin Ünal, Cemal Öztürk, Ejder Açıkkapı, İbrahim Aydemir, İbrahim Aydın ve Sami Çakır'ın belirlenmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Teklifin tümünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Hayırlı uğurlu olsun.

Teşekkür ediyor, birleşimi kapatıyorum.

Kapanma Saati: 18.05

